

4. desember 2019

Innspill til idrettsmeldingen

Det vises til e-post med høringsdokumenter, mottatt 1.11. d.å. Vi takker for muligheten til å gi innspill. Akershus idrettskrets har også involvert idrettsrådene. En oppstilling av hovedpunkter fra deres innspill er tatt med i dette brevet, og innspillene er vedlagt.

Dokumentet fra NIF er i all hovedsak svært godt og gjennomarbeidet, og Akershus idrettskrets kan slutte seg til det aller meste som er skrevet.

Vi har følgende konkrete innspill/kommentarer til notatet:

- Kapittel 1 om idrettslagene og idrettens samfunnsbidrag:
 - o Det er gode muligheter for videreutvikling vedrørende idrettens samfunnsbidrag. Idretten trenger å forsterke støtte og hjelp til store fleridrettslag som kan skape aktiviteter som skissert i eksempelet fra Drammens Ballklubb i notatet. I oversikten over antall idrettslag kunne det være av interesse å vise hvor stor medlemsandelen utgjør i de 1800 fleridrettslagene.
 - o AIK støtter de tre punktene som er beskrevet som spesielt fokus for meldingen. Det oppleves ikke nødvendigvis som «enkelt» å være idrettslag i dag, for mange av våre tillitsvalgte. Det er krevende å forholde seg til endringer i krav fra både organisasjonen og omverden. Endringer i NIFs bestemmelser, nye systemer som innføres og ikke minst krav til å sette seg inn i eksempelvis GDPR oppleves som tungt for idrettslagene. Vi savner imidlertid et sterkere fokus på idrettsanlegg i disse punktene. Det vil bli enklere å være idrettslag (punkt 1) dersom anlegg prioriteres høyere og etterslepet på spillemidler reduseres. Det vil ha stor betydning for å senke kostnadene (altså forsterke idrettens samfunnsrolle, punkt 2) dersom idrettsanlegg er gratis for barn og unge. Det vil også (i punkt 3) legge grunnlag for bedre og bredere toppidrett. Anlegg er nevnt flere steder i NIFs høringsdokument, og det bør også komme inn i oppstillingen av de tre punktene som angir «spesielt fokus».
 - o De seks foreslåtte prioriterte tiltakene i kap 1.2 kan også støttes. Vi må legge til at det er med forbehold når det gjelder finansiering av nytt toppidrettsenter dersom det er tenkt finansiert med spillemidler. Dette har Akershus idrettskrets drøftet dette med idrettsrådene, og med det store etterslepet på ordinære anlegg ble det ikke støttet fra de som representerer lokalidretten. Det bør jobbes for annen finansiering via statsbudsjettet.
- Kapittel 2, Idrettens samfunnsbidrag
 - o Idrettens folkehelsestrategi er nevnt på side 7. Vi stiller spørsmålstegn ved om den henger sammen med strategidokument «Idretten Vil».
 - o Flere voksne i aktivitet (side 8). Her omtales livslang idrett og koblingen til folkehelse. Potensialet for et samarbeid med det offentlige her bør være betydelig for begge parter. En må imidlertid ta hensyn til at dette styres av organisasjoner basert på frivillighet.
 - o Idretten som tjenesteleverandør på side 9: Det er tatt med to gode eksempler, og det finnes mange flere. Det blir likevel ikke noe en kan forvente at flertallet av idrettsråd eller idrettslag kan leve opp til. Det må understrekes at slike ordninger ikke blir langvarige uten betydelig støtte og finansiering. Dette kan ikke idretten klare uten hjelp. Idrettsrådene vil kunne være gode partnere i enda flere kommuner, men det må legges inn noe ressurser for å utløse store

effekter. Ullensaker idrettsråd har gjort et meget godt arbeid over tid, og det offentlige har stilt opp med ressurser. Dette kan settes i system og utvikles.

- Kapittel 4 om nye aktiviteter
 - o Diskusjonen og avklaringer om e-sport er spennende. Det bør jobbes videre med forståelsen av hva e-sport er og hvordan organisasjonen kan inkludere nye grupper og utnytte kombinasjonen av disse aktivitetene i et klubbmiljø med ordinær idrett.
- Kapittel 5, Idrett og begrepet idrettsformål
 - o AIK støtter de avklaringer som fremkommer i dette kapitlet. Det bør imidlertid også kunne inkludere en utvidelse av hva som kommer inn under begrepet Idrettsformål til å inneholde «de som tilrettelegger for idrett». Det henger også godt sammen med den formuleringen som står under «mål», nederst på side 18 (støttes). Idrettsorganisasjonen har ledd som jobber for tilrettelegging både nasjonalt, regionalt og lokalt. Idrettsrådene spiller en særdeles viktig rolle i både anleggsutvikling og annet samarbeid med kommunene til beste for idrettslagene. De prioriterer og samordner planer inn mot det offentlige og ivaretar derved en meget viktig rolle.
- Kapittel 6 om Rammevilkår
 - o Dette er viktige momenter som Akershus idrettskrets støtter. Forutsigbarhet for mva-kompensasjon til anlegg er avgjørende for idrettslagene når prosjekter skal realiseres. Derfor er rettighetsfestet kompensasjon viktig. Problemstillingene i 6.4.1 og 6.4.2 bør sannsynligvis tas opp internasjonalt via EU-systemet. Her er ordningene/ regelverket avhengig av ESA.
- Kapittel 7. Idrettsglede for alle (Økonomi som barriere og inkludering):
 - o Dette er et tema som opptar mange. Det må etableres gode systemer for å ta vare på de som slutter og for å rekruttere/støtte de som ikke har råd til å delta. Det skrives på side 21 at: «Idretten har et særlig ansvar for å oppdage når de som allerede er med forsvinner ut på grunn av økonomi som barriere.» Til dette trenger idretten hjelp. I små idrettslag og mindre miljøer kan dette fungere, men i større sammenhenger og større miljøer finnes det ikke et system eller metoder for å oppdage dette. Dette er knyttet til personopplysninger som idrettslagene ikke har tilgang til, og som de ikke skal ha tilgang til. Vi anbefaler at dette blir et punkt som må videreutvikles i samarbeid med staten.
 - o Det er også behov for bedre tilgang til statistikk vedrørende økonomiske barrierer, og det burde staten legge til rett for ved forskning.
 - o På side 23 nevnes BUA-ordningen. Burde den være definert som en rettighet på linje med eksempelvis bibliotekene? Kostnadene/ satsingen burde fremkomme i Kostra-tallene for å kunne sammenligne kommunene og fylkene.
 - o Side 25 om Inkludering: Det bør vurderes om ordningen skal rendyrke satsingen på innvandrerjenter. Statistikken sier at det er der de store forskjellene vises.
- Kapittel 8. Livslang Idrett
 - o Dette er nå en del av planverket og må følges opp, og det må derfor være forsvarlig å bruke noe ressurser/spillemidler også på dette området slik det spørres om i brevet. Akershus idrettskrets mener at barn og ungdom fortsatt bør være hovedprioritet, men potensialet for effekter av livslang idrett for alle er enormt. Her bør en også vise til Fjørtoftutvalget (som på side 7). «Fysisk aktivitet har en potensiell velferdsgevinst på 406 000 gode leveår, og en samfunnsøkonomisk gevinst på 455 milliarder kroner HVERT ÅR!»

Ovenfor er det gitt kommentarer til flere kapitler, spesielt med fokus på de temaene som listes opp i følgebrevet til notatet. De resterende kapitlene inneholder også svært viktige temaer. Det er avgjørende at vi sammen med staten finner best mulige ordninger for å understøtte frivilligheten og bidra til å bygge «Bedre idrettslag». Idrettsanlegg har blitt belyst i kapittel 10, og idretten trenger flere og bedre anlegg – først og fremst treningsanlegg til hverdagen. Det har også idrettsrådene kommentert. Se momenter fra høringen i våre idrettsråd på neste side, og de fullstendige svarene som er egne vedlegg.

Momenter fra høring i idrettsrådene:

- Full merverdiavgiftskompensasjon er viktig
- Må forhindre høye kostnader, viktig med offentlig finansiering av anlegg
- Idrettens viktige rolle i folkehelsearbeidet må anerkjennes, slik at anleggsutvikling blir et verktøy for folkehelsen, og ikke bare idrettens eget ansvar
- Forsterke idrettens samfunnsrolle
- Statlige mål og innsats bør ha hovedfokus på barn og ungdom
- For å stimulere til allsidig aktivitet må en ha fokus på mindre og mellomstore anlegg, ikke store og kostnadskrevenne anlegg
- Sikre at alle barn og unge kan drive idrett
- Legge mer til rette for idrettslagene og styrke lokal frivillighet. Stimulere til utvikling i retning av tilbud om flere aktiviteter i samarbeid med andre IL / grupper og allidrett for ungdom
- Det er for lite om anlegg
- Forslag om at en bør utvide alderen 6 - 19 år til 6 - 25 år. Grunnlag for dette er at samfunnet har endret seg og flere studerer lengre enn man gjorde før.
- På spørsmål om hvorvidt NIF skal arbeide for at spillemidlene også kan brukes til utvikling av idrett for voksne (kapittel 8 Livslang idrett), så støttes også det.
- Enerettsmodellen er ikke tilstrekkelig som finansieringskilde
- Det er betydelig etterslep på spillemiddelutbetalinger
- Idretten kan ikke oppfordre til økt gambling for å øke sine inntekter av hensyn til problemspillere
- Begrenset tilgang på treningsanlegg i nærområdet fører til;
 - o Høyere økonomisk terskel for å være med
 - o Idrettslag må leie treningsfasiliteter og dermed ha høyere treningsavgift
 - o Krever mer biltransport av barn, både forurensende og ekskluderende for de som ikke har tilgang til bil
 - o Konkurransedrett må prioriteres og «livslang idrett» / inkluderende idrett og «idrett for alle» må nedprioriteres av det enkelte idrettslag
- Vi mener derfor idretten må være tydeligere på at det er behov for ytterligere midler til anlegg via statsbudsjettet.
- Videre mener vi at det burde fokuseres mer på det økende behovet for organisert idrett, da Norges ungdom blir mer og mer stillesittende. Det er mindre og mindre «aktiv lek» utendørs. For å kunne tilby «organisert aktiv lek» er man avhengig av mer anlegg.

Med vennlig hilsen

Nordis Vik Olausson
Leder

Runar Sveen
Organisasjonssjef

Lakselv, den
4. desember 2019

Til Norges idrettsforbund
nifhoringer@idrettsforbundet.no

IDRETTSMELDINGEN, HØRINGSSVAR

Finnmark idrettskrets har følgende innspill:

Første kapittel

Det foreslås at første kapittel i idrettsmeldingen skal ha spesielt fokus på tre områder. Dette har ikke Finnmark idrettskrets noen innvendinger mot.

Vi har sett på tiltak knyttet til breddeidrett og samfunnsbidrag. Det foreslås at en i kapittel 1 prioriterer følgende seks tiltak, og en ber om tilbakemelding på om de seks foreslåtte prioriteringene er de riktige:

1. Rettighetsfesting av full mva kompensasjon
2. Fjerning av etterslepet på utbetaling av spillemidler ved bygging av anlegg
3. Tiltak som kan bidra til å redusere økonomi som barriere for deltakelse i idretten
4. Et samarbeid om
 - å nå ut til de grupper som i dag ikke deltar, eller er underrepresentert i idretten.
 - å løse samfunnsoppgaver som ligger på siden av idrettslagenes kjerneoppgaver.
 - å skape gode oppvekstvilkår og et mer aktivt samfunn.
5. Finansiering av et nytt nasjonalt toppidrettssenter
6. Bedrede rammebetingelser for toppidretten

Viktigst av de seks områdene er 1 og 2, som handler om forutsigbarhet og rammebetingelser som bidrar til at det blir enklere å bygge, rehabilitere og drifte idrettsanlegg.

Gode idrettsanlegg er en av de aller viktigste rammebetingelsene for idretten. At idrettslag og kommuner er sikret forutsigbarhet ved bygging og rehabilitering av anlegg er av stor betydning. Idrettsmeldingen må ta for seg samfunnets anleggsbehov og si noe om hvordan det kan ivaretas i årene som kommer. Her er etterslepet på utbetaling av spillemidler viktigst. Dernest er full mva-kompensasjon viktig.

I en nasjonal anleggspolitikk er det også viktig at en tar inn over seg landets bosettingsmønster, avstander og utfordringer knyttet både til storbyer og distrikt. I forhold til prioritering av anleggs kategorier/-typer er det store lokale og regionale forskjeller som spiller inn. Med tanke på behovet for små idrettsanlegg i vårt fylke er det viktig at minimum anleggskostnad for å få spillemidler ikke økes. Dette vil ekskludere mange. Argumentet er at små anlegg ofte bidrar til at veldig mange er fysisk aktive og er minst like viktige som de store. Det vil dermed være et viktig tiltak for å skape gode oppvekstvilkår og et mer aktivt samfunn.

Når det gjelder samarbeid for å nå ut til de grupper som i dag ikke deltar, eller er underrepresentert i idretten. Er Finnmark idrettskrets usikker på om staten vil se på det som sin oppgave. Vi tror derimot at samarbeid for å bidra til at flere gis et tilbud om fysisk aktivitet i sitt nærmiljø vil være «innafor» og da med tanke på den nye folkehelseloven.

Et samarbeid for å løse samfunnsoppgaver som ligger på siden av idrettslagenes kjerneoppgaver tenker vi vil bli tatt godt i mot. Personer som bidrar i idretten har ulike motiv for å delta. Mange har et genuint ønske om å bidra positivt i lokalsamfunnet sitt. Det er et godt utgangspunkt.

Eksempler på tiltak som har vært gjennomført som et samarbeid mellom idrett og det offentlige er;

- Aktivitetsskolen, som var et samarbeid mellom kommuner, Hammerfest Sykehus og Finnmark idrettskrets. Målet var å bidra til at familier med overvektspromblematikk fikk bedre kunnskap om kosthold og fysisk aktivitet.
- En time om dagen, som ble gjennomført i barnehager, SFO, grunnskole og videregående skole i Nordkapp kommune.
- Treningskompis, et 10 årig prosjekt hvor idretten utdannet støttekontakter, i fire Finnmarkskommuner, til å være motivatorer og eller trenere for fysisk aktivitet, primært i idrettslag.

En innsats for å bidra til å redusere økonomi som barriere for deltakelse i idretten er viktig. Aktivitetskort kan være et veldig bra tiltak i så måte.

Gode digitale verktøy vil være essensielt for å rekruttere og beholde unge frivillige i styre og lederverv i idrettslag. Finnmark idrettskrets er bekymret i forhold til delfinansieringen av dette over idrettskretsens budsjet og kostnader til de ansattes pensjonskostnader (ref. Arbeids- og sosialdepartementets arbeid med å modernisere premiesystemet i Statens pensjonskasse), og ber om signaler knyttet til en langsiktig finansiering av idrettskretsene.

Med vennlig hilsen
Finnmark idrettskrets

May Bente Eriksen /s.
leder

Marit Arntzen /s.
organisasjonssjef

Til Norges Idrettsforbund
v/nifhoringer@idrettsforbundet.no

Svar på høring Innspill til idrettsmeldingen

I denne høringen er følgende organisasjonsledd involvert: Idrettsrådene i Møre og Romsdal samt styret og ungdomsutvalget i Møre og Romsdal idrettskrets. Det er totalt kommet inn 30 svar på høringen.

Dokumentet som ble sendt ut til høring var ganske stort og omfattende, så spørsmålene stilt i høringen forholder seg til de store linjene, og det som ble etterspurt i høringsbrevet. Høringsdokumentet ble distribuert til alle som hadde mulighet til å gi innspill.

Høringsdokumentet foreslår at idrettsmeldingen har spesielt fokus på følgende områder:

- Hvordan gjøre det enkelt å være idrettslag
- Hvordan forsterke idrettens samfunnsrolle
- Hvordan legge grunnlag for en bedre og bredere toppidrett

Høringssvarene fra idretten i Møre og Romsdal viser at disse områdene er riktig å legge vekt på, det viktigste av disse tre er «Hvordan gjøre det enklere å være idrettslag». Dette er det som har hoved fokus fra høringssvarene. «Hvordan legge grunnlag for en bedre og bredere toppidrett» var det området som færrest ønsket å ha stort fokus på, dette ble begrunnet med at det ikke er så mange utøvere det handler om lokalt. Henter man inn annen dokumentasjon om denne gruppen fra Møre og Romsdal, de miljøene som har utøvere og de videregående skolene, er det i 2019 gjennomført en undersøkelse i regi av Møre og Romsdal fylkeskommune. Denne undersøkelsen viser at det er et viktig område knyttet opp mot blant annet utøvere og utdanning. Det er viktig at det kommer klare føringer fra statlig hold på hvordan blant annet skolene skal tilrettelegge og bidra til at morgendagens toppidrettsutøvere når sine idrettslige mål samtidig som de får mulighet til å fullføre skolegang.

Det er i høringsdokumentet foreslått at staten prioriterer seks tiltak i idrettsmeldingen:

- Rettighetsfesting av full mva kompensasjon (både vare- og tjenestemomsordningen og anleggsordningen).
- Fjerning av etterslepet på utbetaling av spillemidler ved bygging av anlegg.
- Prioritering av tiltak som kan bidra til å redusere økonomi som barriere for deltakelse i idretten.
- Et samarbeid om å nå ut til de grupper som i dag ikke deltar, eller er underrepresentert i idretten.
- å løse samfunnsoppgaver som ligger på siden av idrettslagenes kjerneoppgaver.
- å skape gode oppvekstvilkår og et mer aktivt samfunn.
- Finansiering av et nytt nasjonalt toppidrettscenter.
- Bedrede rammebetingelser for toppidretten (økonomi og utdanning).

Under høringen prioriterte de mellom de seks tiltakene, det var også mulig å svare om det var andre punkter som burde være med.

Idretten i Møre og Romsdal ønsker at tiltak som er med på å senke økonomiske barrierer for å delta skal prioriteres og at det må være en god samhandling mellom det frivillige og det offentlige her. Det er viktig at de offentlige tilskudd og økonomiske ordninger er forutsigbare, her er spesielt nevnt momskompensasjon både for drift og når idretten bygger anlegg. Disse ordningene ønsker idretten i Møre og Romsdal skal bli mer forutsigbar enn de er i dag da det er vanskelig å budsjettere med disse ordningene når man ikke vet hva man får.

Flere mener og at e-sport bør kunne bli en del av norsk idrett, og at staten bør gi mulighet til dette. Dette for å gi flere muligheter til å delta i et fellesskap.

Det er viktig å ha en god statlig idrettspolitik, men den må ikke ta over frivilligheten og idrettens egenart. Det er viktig at idretten får beholde sin egenverdi. Gjennom sin egenverdi er idretten en viktig aktør både lokalt og nasjonalt i Norge. Fåtallet deltar i idrett for å løse samfunnsoppgaver, de deltar for å ha det moro og sosialt. Det er derfor veldig bra at innspillet til ny idrettsmelding bygger på idrettens eget planverk.

Møre og Romsdal har de siste årene hatt stor arbeidsinnvandring med bakgrunn i type industri som er her. Der det tidligere har vært enslige er nå familiene kommet etter. Denne gruppen innvandrere er ikke prioritert i noen ordninger, men er en gruppe som kan være utfordrende å få med i frivilligheten da de ikke er vant til måten man organiserer idretten på i Norge. De kommer ofte fra land der idretten er profesjonalisert på en helt annen måte. Om det hadde vært mulig å legge inn denne gruppen som en viktig gruppe å inkludere og det hadde vært knyttet tilskuddsordninger opp mot denne inkluderingen hadde det vært positivt.

Under høringen ble det spurt om endring av målgruppen for spillemidler (aktivitetsmidler). 70 % svarte at de ønsker å endre målgruppen for spillemidler, samtidig svarte 50 % at det bør tildeles spillemidler til aktivitet for voksne og 43 % svarte at spillemidler bør kunne brukes til aktivitet for eldre. Skal en oppnå tiltak lokalt som oppfyller målet om livslang idrett er det viktig å premiere denne type aktivitet også. Dette kan og være viktig som et steg mot å utjevne sosiale forskjeller for deltakelse da man vet at foreldres deltakelse i aktivitet også påvirker barns deltakelse og det kan få flere voksne til å ta på seg verv i idretten når de ser at de får noe tilbake.

Generelle innspill:

Idrettsrådene i Møre og Romsdal er opptatt av at idretten skal være enkel, og at den skal gi et godt tilbud til alle, dette får man ikke til uten å spille på lag med det offentlige. Det er dog viktig at det offentlige har sine oppgaver og idretten har sine oppgaver og at de ikke går i hverandre sine bedd. Dette er også det som ligger i frivillighetsmeldingen som det er referert til i høringsbrevet. *«Frivillighetspolitikken til regjeringa går ut på å bidra til at frivilligheita kan realisere sine egne mål og si eiga innovasjonskraft. Gjennom enkle og ubyråkratiske tilskotsordningar og open dialog skal politikken leggje til rette for brei deltaking, høg aktivitet og sterke fellesskapar.»*

Mvh Møre og Romsdal idrettskrets
Kåre Sæter
Styreleder

Siri Ask Fredriksen
plan- og utviklingsleder

HØRING LANGTIDSPLANEN FOR NORSK IDRETT - «IDRETTE SKAL!»

Vi viser til mottatt høringsdokument fra NIF 1. november 2019 med forslag til innspill til Kulturdepartementet for arbeid med ny idrettsmelding. Frist for innspill til NIF er satt til 4. desember 2019. Styret i Oslo Idrettskrets (OIK) behandlet saken i sitt møte 20. november, og vi har følgende innspill til det videre arbeidet:

Generelle bemerkninger

- Høringsnotatet fremstår som svært omfattende og OIK anbefaler at man i et endelig hørings svar spisser budskapet med de viktigste momentene. Om man ønsker å avgi kommentarer og innspill til alle områder kan man sende det som vedlegg.
- Det bør jobbes med strukturen i dokumentet slik at det blir en tydelig link mellom tre angitte fokusområder og resten av dokumentet. Slik det fremstår i dag er dette frikoblet.

Valgte fokusområder

Det angis tre ønskede fokusområder: 1. Hvordan gjør det enklere å være idrettslag? 2. Hvordan forsterke idrettens samfunnsrolle? 3. Hvordan legge grunnlag for en enda bedre og bredere toppidrett?

- Vedr 1) OIK foreslår at det omformuleres til «Hvordan gjøre det enklere å være frivillig i idrettslag?»
- OIK mener at idrettsanlegg må løftes fram som fokusområde for den statlige idrettspolitikken. Behovet for nasjonal anleggsplan bør OIK fortsatt belyse, herunder en ønsket behovsprøving av offentlig støtte til idrettsanlegg, ref tidligere innspill fra OIK om dette. Det offentliges rolle og ansvar - hos stat, region og kommune – må diskuteres og tydeliggjøres i en idrettsmelding.

Kommentarer til de 6 prioriterte tiltakene

1. Rettighetsfesting av full mva-kompensasjon (både vare- og tjenestemomsordningen og anleggsordningen).

Kommentar: Forslaget støttes. Anleggsordningen bør prioriteres først. Dagens ordning for anleggsmoms gjør det uforutsigbart for idrettslag som ønsker å realisere egne anlegg.

2. Fjerning av etterslepet på utbetaling av spillemidler ved bygging av anlegg.

Kommentar: Forslaget støttes ikke. Vi mener at fokuset på «etterslepet» er et feilspor. OIK har i tidligere innspill til arbeidet med NIFs anleggsstrategi argumentert sterkt for at spillemiddelordningen bør endres. Vi mener at ordningen bør målrettes for å sikre tilfredsstillende dekning av idrettsanlegg, slik at barn og unge kan være idrettsaktive i nærheten av eget hjem. Det bør utarbeides en nasjonal plan for idrettsanlegg (behovsplan) som angir en nasjonal norm for anleggsdekning. Dette innebærer en overgang fra en rettighetsbasert til en behovsprøvet ordning hvor spillemidlene innrettes som et sterkere verktøy for å realisere de anleggene det er størst behov for.

3. Prioritering av tiltak som kan bidra til å redusere økonomi som barriere for deltakelse i idretten.

Kommentar: Intensjonen i forslaget støttes – men forslaget er lite konkret. Hvordan ønsker NIF at staten skal bidra?

4. Et samarbeid om:

- o å nå ut til de grupper som i dag ikke deltar, eller er underrepresentert i idretten.
- o å løse samfunnsoppgaver som ligger på siden av idrettslagenes kjerneoppgaver.
- o å skape gode oppvekstvilkår og et mer aktivt samfunn.

Kommentar: Intensjonen i forslaget støttes, men her mangler det også konkrete forslag til tiltak.

5. Finansiering av et nytt nasjonalt toppidrettssenter.

Kommentar: Forslaget støttes. Dette er slik vi ser det en statlig oppgave. Punktet kan også utvides til å ha med seg andre anlegg med nasjonale interesse.

6. Bedrede rammebetingelser for toppidretten (økonomi og utdanning).

Kommentar: Forslaget støttes. I dagens situasjon er det en utfordring - i mange idretter - at tilrettelegging for unge talenter - og støtte til våre aller beste - hviler på idrettslag og foreldre, og medfører pengestrømmer fra idrettslag og medlemmer for å finansiere talentutviklingen. Det skaper en ubalanse i en norsk idrettsmodell som skal ha lave barrierer for deltagelse samtidig som den skal legge til rette for de store prestasjonene.

Skal NIF arbeide for at spillemidlene også kan brukes til utvikling av idrett for voksne?

NIF ber spesielt om en tilbakemelding på hvorvidt organisasjonen mener at NIF skal arbeide for at spillemidlene også kan brukes til utvikling av idrett for voksne.

Kommentar: Oslo Idrettskrets mener at den statlige idrettspolitikken fortsatt bør konsentreres om barn, ungdom og unge voksne, og ellers andre grupper som av ulike årsaker har behov for særskilt tilrettelegging. Oslo Idrettskrets mener at god barne- og ungdomsidrett er nøkkelen til livslang idrett. Gode opplevelser fra idrettsdeltagelse gjennom barne- og ungdomsidretten gir gevinst i aktive voksne, og livslang idrett. Målet om livslang idrett må ikke oversettes til at alle aldersgrupper er like viktige – og skal gis samme rettigheter.

Mosjonsidrett for yrkesaktive voksne bør ikke prioriteres i spillemiddelfordelingen, annet enn gjennom bruk av spillemiddelfinansierte idrettsanlegg og administrativ grunnstøtte til særforbund, slik det også praktiseres i dag. OIK er imidlertid åpne for å utvide grunnlaget for lokale aktivitetsmidler til å innbefatte aldersgruppen 20-25 år, «unge voksne».

Vennlig hilsen

Magne Brekke
generalsekretær

Til: nifhoringer@idrettsforbundet.no

Dato: 4. desember 2019

RIK om NIFs høring av idrettsmeldingen

Rogaland idrettskrets (RIK) la fram NIFs høringsforslag til idrettsrådene i Rogaland samme dag som vi mottok denne. Helgen etter var idrettsmeldingen tema på regional idrettsrådssamling på Sola, hvor 44 representanter fra idrettsrådene og RIK deltok. Vi har i etterkant mottatt høringskommentar fra Stavanger og Klepp idrettsråd. Disse følger vedlagt.

Generelt

RIK mener NIFs høringsutkast er både grundig og godt dekkende på vegne av idrettsorganisasjonen. Samtidig tillater vi oss å foreslå at høringsdokumenter i framtiden vurderes å gjøres kortere, og enda litt mer presis.

Vi liker også at hvert kapittel ender opp med anbefalinger. Samtidig synes vi at punktene 7 og 8 avviker fra formatet NIF har lagt opp til i høringen. Og blir litt mindre presise. De to nevnte punktene oppfattes mer «springende» ikke på samme måten som resten av utkastet tydeliggjør forslag til statlige mål og innsats på enkeltområdene.

Rent redaksjonelt kan man vurdere å være enda mer konsistent i forslagene. Noen steder bruker man «Forslag til statlige mål og innsats. Andre ganger bruker man «Norges idrettsforbund ønsker at idrettsmeldingen skal»

Kapittel 1 – innledning

De tre spesielle områdene

Høringsbrevet ber oss spesielt om å kommentere tre områder som NIF foreslår vi alle skal ha spesielt fokus på.

- Hvordan gjøre det enklere å være idrettslag
- Hvordan forsterke idrettens samfunnsrolle
- Hvordan legge grunnlag for en bedre og bredere toppidrett

Dette er tre viktige områder RIK stiller seg bak. Her følger noen kommentarer til de tre punktene.

Hvordan gjøre det enklere å være idrettslag

Side 5: Herunder hvordan stat og kommune...

Husk å ta med fylkeskommunene i oppramsingen.

Hvordan forsterke idrettens samfunnsrolle

Side 5: Norsk idrett kan beskrives som Norges største idretts- og folkehelsebevegelse.

Vi foreslår høringen presiserer at hele vår autonome organisasjon fortsatt skal behandles som en frittstående og selvstendig organisasjon. Ikke et verktøy for det offentlige, men en mulighet.

Norsk idrett er slik vi oppfatter det en stolt demokratisk organisasjon som drives fram av egennytte. Vi bidrar alle direkte, eller indirekte, til å levere stolte øyeblikk for våre medlemmer – og gjennom dette for befolkningen i Norge. Noe som leverer samfunnsnytte for samfunnet. Ikke fordi vi må. Men fordi vi vil.

[Virkemidler og økonomi](#)

Det er etter vårt syn helt avgjørende at idrettsmeldingen har mål som å prioritere virkemidler som stimulerer de frie og villige på alle nivåer av organisasjonen. Det gir ingen mening at staten skal ha en annen idrettspolitikk enn idrettens egen.

En ny idrettsmelding bør slik vi ser det være en god anledning til å evaluere hele fordelingsnøkkelen av spillemidler gjennom post 5. Og samtidig se på øvrige pengestrømmer som f.eks. LAM. Framtidens fordelingsnøkler bør etter vår mening ikke ensidig fokusere på vårt ytterste ledd; idrettslagene.

Den bør også i større grad se helhetlig på pengestrømmene. Framtidige økninger i f.eks. LAM bør vurdere å øremerke noe midler til idrettslagene på en slik måte at de for bidrar til å bygge opp under de målsettinger som KUD vurderer øvrige deler av idrettsorganisasjonen etter.

Hvordan legge grunnlag for en bedre og bredere toppidrett

Vi oppfatter at høringen ber oss spesielt om å legge merke til de tre punktene fordi de skal være viktigst.

Gitt at dette skal forstås slik vil RIK mene at livslang idrett og anlegg bør erstatte det tredje punktet.

De seks konkrete tiltakene

Norges idrettsforbund ber staten prioritere følgende seks konkrete tiltak i idrettsmeldingen:

1. Rettighetsfesting av full mva kompensasjon (både vare- og tjenestemomsordningen og anleggsordningen).
2. Fjerning av etterslepet på utbetaling av spillemidler ved bygging av anlegg.
3. Prioritering av tiltak som kan bidra til å redusere økonomi som barriere for deltakelse i idretten.
4. Et samarbeid om
 - i. å nå ut til de grupper som i dag ikke deltar, eller er underrepresentert i idretten.
 - ii. å løse samfunnsoppgaver som ligger på siden av idrettslagenes kjerneoppgaver.
 - iii. å skape gode oppvekstvilkår og et mer aktivt samfunn.
5. Bedrede rammebetingelser for toppidretten (økonomi og utdanning).
6. Finansiering av et nytt nasjonalt toppidrettssenter.

RIK støtter fullt ut de foreslåtte prioriterte tiltakene. I den rekkefølge notatet har lagt opp til.

Kapittel 2 – idrettens samfunnsbidrag

Forslag til statlig innsats på området

- Støtte opp under alle tiltak som bidrar til trygg idrett.
- Bruke idretten som tjenesteleverandør på en måte som både bidrar til å løse samfunnsoppgaver samtidig som det styrker idrettens mulighet til å løse sine kjerneoppgaver.
- Legge til rette for smidige ordninger i kommunene som sikrer at barn som ikke har råd til å delta på idrettsaktivitet, får anledning til det.
- Bidra til at Aktivitetsguider eller tilsvarende kan bistå familier, særlig med annen kulturell bakgrunn, med å forstå hva idrett er og hvordan starte med idrett
- Bidra til at idretten blir en enda bedre inkluderingsarena, spesielt for jenter.
- Støtte en sterkere innsats mot frafall med tiltak som henvender seg til «alle som bare vil trene to ganger i uka», hvor ungdommer kan styre og lede egen aktivitet.
- At myndighetene adresserer fysisk inaktivitet som en samfunnsutfordring og peker på idretten som en del av løsningen.
- At det blir god fremdrift på innføring av én time daglig fysisk aktivitet i skolehverdagen.

- At det legges til rette for kombinasjonen toppidrett og utdanning på videregående skole også for linjer som ikke er studiespesialiserende.

RIK støtter forslagene.

Kapittel 3 – Bærekraftig utvikling

Forslag til statlig mål og innsats på området ENIG

- Sammen med norsk idrett kartlegge og beskrive status og muligheter for idrettens bidrag til å nå bærekraftmålene.
- Legge til rette for innovative samhandlings- og møteplasser mellom frivillige organisasjoner og andre som jobber med bærekraftig utvikling.
- Bidra med midler som kan sette fart på endringene mot en klimanøytral idrett
- Innføre insentiver for å sikre økt bruk av kollektivtrafikk i forbindelse med trening og konkurranser

RIK støtter forslagene.

Kapittel 4 – Nye aktiviteter og samfunnstrender

Forslag til statlig mål og innsats på området

- Norges idrettsforbund ønsker at staten inntar et positivt syn på at miljøer som representerer nye aktiviteter samles i nasjonale medlemsbaserte organisasjoner.
- De siste årene har flere idrettslag gitt tilbud om E-sport til sine medlemmer, etablert E-sportgrupper i sine idrettslag eller lagt til rette for at gaming og e-sport kan finne sted på klubbhuset. Norges idrettsforbund ønsker at staten støtter opp under og anerkjenner det at idrettslag tar et ansvar for å tilrettelegge for at e-sportaktivitet kan skje innenfor trygge og sosiale rammer i barn og unges lokalmiljø.
- Anerkjenn idrettens ønske og behov for at idrettsspesifikke e-idretter hører hjemme i de respektive særforbund; e-fotball hos fotballforbundet, e-hockey hos ishockeyforbundet, e-tennis hos tennisforbundet osv. dersom de skal organiseres innenfor Norges idrettsforbund.

RIK kommenterer kapittel fire og fem samlet. Se etter kapittel fem.

Kapittel 5 – idrett og begrepet idrettsformål

Norges idrettsforbund ønsker at idrettsmeldingen skal:

- Klargjøre definisjonen av idrettsbegrepet og begrepet idrettsformål i pengespilloven.
 - *Idretten selv må ha en mening om dette - først*
- Norges idrettsforbund foreslår at begrepet idrett defineres som fysisk aktivitet av trenings, konkurranse eller mosjonskarakter (innbefattet egenorganisert idrett), der konkurransedelen er målbar etter godkjent regelverk og tilfredsstillende de etiske normene idretten i Norge bygger sin aktivitet på.
 - *Enig*
- Norges idrettsforbund foreslår at idrettsformål i pengespilloven defineres til aktiviteter som faller inn under definisjonen av idrett.
 - *Skal vi sloss for at andre «idretter» utenfor vår egen organisasjon? Ref. Tuppenøkkel vi kjempet fram endringen på? Blir ikke det å si seg enig i en omkamp på vegne av andre?*
- Lag og foreninger innenfor norsk idrett som ønsker å legge til rette for egenorganisert idrett, må også få mulighet til å søke om spillemidler til dette utover det som er øremerket idrettsformål.
 - *Dette kan svekke særforbunds- og aktivitetslinjene*

RIK mener det er viktig at staten respekterer norsk idretts som en autonom – selveiende og frittstående organisasjon. Vi mener det må være norsk idrett selv som først tar debatten, og gjør vedtak om, hva vi som felleskap internt i organisasjonen definerer som innen- eller utenfor av nye aktiviteter.

Dette må ikke gjøres i frykt for konkurranse utenfra på aktivitetsområdet. Heller ses på som en ansporing til fornying av våre etablerte aktiviteter i de 55 særforbundene.

Vår interne demokratiske vurdering av hva som er idrett eller ikke må heller ikke la seg påvirke av hva tilfeldige regjeringer måtte mene om hva som er idrett i deres øyne.

RIK advarer samtidig om en utvikling hvor stadig flere «idrettsaktiviteter» som brettspill (som f.eks. Sjakk) og E-sport/gaming skal komme inn under en statlig definisjon av idrett, og på denne måten svekke norsk idretts andel av overskuddet fra Norsk Tipping. I så viktige saker bør vi høre hele idrettsorganisasjonen slik vi ser det. (Hva mener grasrota – våre medlemmer)

RIK mener vi må ha lov å stå opp for de rettigheter norsk idrett kjempet fram for ti år siden. Og den positive utviklingen av økonomisk grunnfinansiering av norsk idrett som har fulgt i kjølvannet av endringen av tippenekkelen. Det er ikke partipolitikk. Det er idrettspolitik i sin reneste form.

Kapittel 6 – rammebetingelser

6.1 Enerettsmodellen - forslag til statlig mål og innsats på området

Norges idrettsforbund forventer at idrettsmeldingen understreker at pengespillpolitikken ligger fast.

6.2 Mva kompensasjon - forslag til statlig mål og innsats på området

Innføring av en rettighetsfestet, full momskompensasjonsordning. Gjøre søknadsordningen enklere.

6.3 Forenkling av søknader og rapportering - forslag til statlig mål og innsats på området

- Det innføres forenklete søknads- og rapporteringsrutiner. Spesielt mener NIF at kravet til rapportering bør kunne reduseres.
- En tester ut flerårige søknader. I første omgang toårige søknader.

6.4 Forslag til statlig mål og innsats på området

Norges idrettsforbund ber om at regelverket for mva-kompensasjon ved bygging av idrettsanlegg endres slik at kommuner som bygger anlegg som mottar spillemidler også skal få kompensert betalt merverdiavgift fullt ut.

RIK støtter fullt ut de forslag til statlige mål og innsats som foreligger for hele kapittelet

6.4.1 Forslag til statlig mål og innsats på området

Norges idrettsforbund ber om at regelverket for mva-kompensasjon ved bygging av idrettsanlegg endres slik at kommuner som bygger anlegg som mottar spillemidler også skal få kompensert betalt merverdiavgift fullt ut.

RIK støtter for øvrig forslagene, men legger til en kort refleksjon:

Publikumsbading er en særordning. Det settes ikke av tid til publikumshåndball i haller, eller publikumsfotball på kunstgressbaner. Selv om begge typer anlegg bygges med en andel spillemidler.

Det er den historiske aksepten for denne forskjellsbehandlingen av særidretten som medfører at svømmerne står opp sammen med bakerne for i det hele tatt å få trent før skole og publikum skal få treningstid. På samme måte som at det er gratis å få gipset foten på sykehus, men du må betale for å gå til tannlegen. Det «bare er sånn».

6.4.2

Forslag til statlig mål og innsats på området

Norges idrettsforbund ber om at regelverket for mva-kompensasjon endres slik at det skal gis full mva-kompensasjon ved slike samarbeidsprosjekter.

RIK støtter forslaget.

Kapittel 7 – Idrettsglede for alle

Dette kapittelet framstår mindre oversiktlig for oss. Det inneholder også svært mange underpunkter. Vi kunne ønske oss at det ble kortere og mer presis i forhold til hva norsk idrett skal foreslå at Idrettsmeldingen skal.

Vi har på samme måte som hittil i vårt hørings svar sakset ut det vi oppfatter at høringsutkastet mener at idrettsmeldingen skal:

7.1 Økonomi som barriere

RIK savner klare anbefalinger til hva idrettsmeldingen skal i forhold til økonomi som barriere. Innhold og format skiller seg ut i forhold til tidligere presise forslag.

Kan dette forbedres? Tanken om kontaktpersoner i kommunene: Her bør idrettsrådene nevnes som mulig ressurs.

Kommentar om kostnadsnivå internt i idretten:

RIK mener norsk idrett i stedet for å senke minimumskontingenten fra 100 til 50 kroner pr år selv bør vurdere å utrede om det i fortsettelsen av barneidrettsbestemmelsene kunne vært definert noen maksimumsgrenser for kostnader for barn og unge i forhold til deltakelse i barne- og ungdomsidretten. Ikke nødvendigvis likt for alle sær idretter, fordi det er ulike forutsetninger for de mange sær idrettene som finnes. Dette bør det være opp til det enkelte autonome SF å vedta.

Det norsk idrett og deretter idrettsmeldingen kunne vurdert var om det ble laget et incentivprogram som stimulerte hvert enkelt idrettslag til å følge opp dette. Dette vil betinge en full gjennomgang av post 5 i spillemiddelsøknaden, kriterier for LAM m.m. Men en gjennomgang av nevnte ordninger kan med fordel være hensiktsmessig.

Kommentar om fritidskort:

Rådgiver Håvard Øvregård i NIF opplyste på et møte i Ålesund at en ordning med fritidskort som på Island ville ha en kostnad på 2,8 milliarder kroner om den skulle bli kopiert i Norge.

RIK er bekymret for at et fritidskort til alle i realiteten ikke vil gjøre noe med de økonomiske barrierene – og forskjellene – mellom «fattig og rik». Det kan tvert imot bli en ordning som gjør det fristenede å øke kontingent og treningsutgifter. (Hva skjedde egentlig med prisene på frukt og grønt etter reduksjon av moms på denne type livsmidler/varer?)

Dessuten vil et behov på 2,8 milliarder kroner årlig i motsetning til alle andre forventninger vi spiller inn til idrettsmeldingen fullstendig overskygges av et slikt krav. Og etter vår mening være fullstendig urealistisk rent politisk i dagens klima.

7.2 Inkludering

Forslag til statlig mål og innsats på området

Kunnskap

Det er viktig å vite hva som er status for personer med innvandrerbakgrunns deltagelse i idrett, slik det er viktig å vite om gruppens deltagelse på andre områder. Dette krever kunnskapsinnhenting/forskning på et annet nivå enn det idretten naturlig bør være ansvarlig for. **Det er derfor viktig at staten/det offentlige tar initiativ til og fremskaffer slike tall.**

RIK mener innledningen ikke helt henger sammen med forslag til statlige mål og innsats.

Kan anbefalingen være tydeligere? Basert på siste setning? Se tekst markert med gult ovenfor.

Generelt erfarer vi at det er helt avgjørende med et godt samarbeid mellom kommuner, fylket og idretten for å lykkes med å nå fram til målgrupper som idretten ikke har/skal ha databaser på. Blant annet av hensyn til personvern hensyn.

RIK vil understreke betydningen som trekkes opp i innledningen til punkt 7.2. Det er gjensidig nyttig at det offentlige benytter motiverte frivillighet til å levere tjenester som det offentlige etterspør. Gjennom gode kommunale og fylkeskommunale stimuleringsordninger.

7.3 Paraidrett

Forslag til statlig mål og innsats på området

- Styrke støttekontaktordningen og Brukerstyrt personlig assistent (BPA) i kommunene.
- Styrke tolketjenesten med mål om å bedre tilgjengeligheten på døvetolker, samt redusere den økonomiske belastningen som faller på den enkelte utøver for å hamed seg tolk på samlinger og konkurranser i utlandet.
- Øke potten til aktivitetshjelpemidler for voksne over 26 år slik de som har rett til, og behov for, aktivitetshjelpemidler, kan utøve idrett ut fra egne ønsker på lik linje med funksjonsfriske utøvere.
- Skjerpe fokuset på god universell og idrettsfunksjonell utforming av nye og eksisterende anlegg i samarbeid med brukere av anlegget og interesseorganisasjoner for funksjonshemmede.
- Understøtte internasjonale idrettsarrangementer innen paraidrett i Norge økonomisk.
- Styrke utstysordningen for kostnadskrevene spesialutstyr innen paraidretten.
- Styrke utøverfinansieringen innen toppidrett for parautøvere.
- Forsterke kroppsøvningsfaget og lærerutdanningen med hensyn til å gi en bedre og mer inkluderende deltagelse i kroppsøving for elever med nedsatt funksjonsevne.

RIK støtter forslaget. Kan det legges til et ønske om at det offentlige, som den profesjonelle part, må få et ansvar for å spre kunnskap til idrettens lokale og regionale organer.

7.3 Seksuell orientering

Forsking på idrettsdeltagelse og -opplevelse

Det er viktig for idretten at staten viderefører undersøkelsen fra UniHelse, «Seksuell orientering og levekår» (2013)¹⁸ med nye undersøkelser som også sikrer å ta med spørsmål om idrettsdeltagelse og opplevelse. **Det er en for stor og kostnadsfull oppgave for idretten å skulle fremskaffe slike data selv.**

RIK støtter forslaget og presiseringen i siste setning.

7.4 Kjønnsideidentitet

Forsking på idrettsdeltagelse og -opplevelse

Det er viktig for idretten at staten i sine tiltak for å få mer kunnskap generelt om transpersoner, transseksuelle, interkjønnpersoner og ikke-binære, sikrer å ta med spørsmål om idrettsdeltagelse og opplevelse. **Det er en for stor og kostnadsfull oppgave for idretten å skulle fremskaffe slike data selv.**

RIK støtter forslaget og presiseringen i siste setning.

Kapittel 8 – Livslang idrett

Forslag til statelig mål og innsats på området

Regjeringen tar initiativ til en aktiv dialog med idrettsorganisasjonen med tanke på å utvikle konkret politikk og finansieringsordninger for å nå felles ambisjoner og mål knyttet til livslang deltakelse i idrett.

RIK støtter forslaget og foreslår at vi prioriterer innspillet som følger: (ny rekkefølge)

1. voksenidrett støttes over statsbudsjettet
2. vridning av spillemidler fra barn og unge til voksne.
3. fortsette som i dag - barn og unge prioriteres innenfor spillemidlene.

Det er på høy tid at vi intern drøfter ensidig stimulering av midler til de idretter som har størst andel av barn og unge. Med 55 særforbund og opp mot 200 idrettsgrener/disipliner, og en medlemsmasse hvorav rundt halvparten er over 20 år, vil det være fornuftig å se på incentivordninger, fornying av post 5 og LAM i en helhet.

Målet kan f.eks. være at vi gjennom å se på nytt på denne «ensidigheten» kan stimulere til at flere av mangfoldet i norsk idrett også kan posisjonere seg for å ta i mot ungdom som etter 5-10 år i en og samme idrett kan finne gode alterantive idretter å interessere seg for. Som et alternativ til fullstendig frafall?

Det er samtidig viktig at dette ikke skal forstås som en økonomisk stimulering av voksne enkeltmedlemmers lek og eller konkurransevirkomshet. All den tid vi har særdeles lav arbeidsledighet i landet, og de fleste voksne har råd til å betale for sin egen fritidsaktivitet.

Kapittel 9 – bedre idrettslag

Forslag til statlige mål og innsats på området

- Med mål om bedre økonomi og rammevilkår til idrettslagene er sikring av en rettighetsfestet full kompensasjon for moms på varer og tjenester og full kompensasjon for anleggsmoms viktigst. Det er også viktig med en understøttelse av enerettsmodellen og spillemiddelordningen, god og forutsigbar støtte til **idrettslagene** fra lokale og regionale myndigheter. Dette vil understøtte frivilligheten og sikre at idrettslagene kan skape enda bedre og mer idrettsaktivitet.
- For å sikre at vi klarer å bruke digitalisering til å frigjøre tid til aktivitet, vil dette kreve kontinuerlig arbeid med utvikling av brukervennlige og gode tjenester. **Fra hvem?** Dette vil utløse økte kostnader knyttet til drift, utvikling og forvaltning av digitale verktøy, som enten må belastes brukerne eller finansieres over spillemidler eller gjennom andre finansieringskilder. Vi har behov for en god dialog med offentlige myndigheter knyttet til finansiering av økte kostnader til digitale tjenester.
- I tillegg har vi et stort behov for at offentlige myndigheter bidrar til at vi gis nødvendige lovhjemler og det blir tilrettelagt for en best mulig integrasjon mot det offentlige. Eksempler på dette er integrasjon mot politiet for verifikasjon av godkjent politiattest, vask mot Det sentrale folkeregisteret for personer og familierelasjoner og nødvendige integrasjoner knyttet til Fritidskortet.

RIK støtter forslaget, men foreslår at vi norsk idrett framover tillater seg å framsnakke hele vår organisasjon. På samme måte som at enkeltmedlemmene er avhengig av gode idrettslag er idrettslag avhengige av gode organisasjonsledd. Det være seg idrettsråd, særkretser, idrettskretser, særforbund og moderorganisasjonen. Det er på tide å også synliggjøre betydningen av helheten til vår felles organisasjon. La oss slutte å underkommunisere dette.

Kan man adressere behovet for kobling mellom Brønnøysundregisteret og våre egne registerer. (Eller er dette nå løst, Rønnevik?)

Kapittel 10 – flere og bedre anlegg

Forslag til statlig mål og innsats på området

Konkret ønsker Norges idrettsforbund at staten:

1. Slår fast at det er et mål at barn og unge skal ha gratis tilgang til idrettsanlegg.
 - *Dilemma: I realiteten tildeler det offentlige som bygger idrettsanlegg anleggene til idrettslag med barn og unge. Dette medfører at også de voksne i idrettslagene får gratis treningstid. Det er svært hyggelig, men en stor forskjellsbehandling av de rundt 200 idrettsgrenene/disiplinene.*
2. Bidrar til bedre behovsvurderinger og til at de riktige anleggene prioriteres. Norges idrettsforbund mener at dette best gjøres ved at det opprettes et stort anleggspolitisk program på 1,2 milliarder kroner med en varighet på seks år. Innenfor et slikt program kan en prioritere å tildele ekstra spillemidler til prioriterte anleggstyper, til viktige enkeltanlegg som er spesielt etterspurt av idretten og til mesterskapsanlegg for idretter som ikke har nasjonalanlegg. NIF vil etter involvering av organisasjonen bidra med innspill til hvilke anleggstyper, enkeltanlegg og mesterskapsanlegg som bør falle inn under ordningen.
 - *Viktig at både SF og regionale strategier for anlegg i fylkene og deres soner blir hensyntatt*
3. Øker tilskuddssatsene i spillemiddelordningen slik at alle anleggstyper får en tilskuddssats som tilsvarer minimum 25 prosent av normalanleggskostnaden for anleggstypen.
 - *RIK mener det bør vurderes å lage en trappetrinnsmodell, eller et tak på hvor høyt 25 prosent bør kunne være*
4. Endrer momskompensasjonsordningen slik at ordningen blir regelstyrt og alle sikres full momskompensasjon, og at kompensasjonen utbetales fortløpende etter at søknadene er godkjente. Dette vil fjerne usikkerheten knyttet til dagens ordning.
 - *RIK støtter forslaget fullt ut*
5. Følger opp Fjertoftutvalgets forslag om at det gjennomføres **et tiårig svømmeanleggsloft** som skal bidra til at alle barn er svømmedyktige innen de går ut av grunnskolen. Tilskuddene til svømmeanlegg styrkes med midler fra statsbudsjettet som tildeles anleggseierne i **tillegg** til ordinære spillemidler.
 - *RIK støtter dette i prinsippet, men har forståelse for svømmeforbundets motforestilling om dette. Det bør følge krav om idrettens adgang til anleggene med en eventuell styrking over statsbudsjettet.*
6. Bevilger midler fra statsbudsjettet inn i den eksisterende spillemiddelordningen slik at etterslepet reduseres.
 - *RIK støtter forslaget fullt ut*

Kapittel 11 – bedre toppidrett

Forslag til statlig mål og innsats på området

Forslag til statlige mål:

- Sikre grunnlaget for en etisk og faglig kvalifisert toppidrettssatsing
- Norge skal være en ledende toppidrettsnasjon med prestasjonskultur som leverer stolte idrettsopplevelser til det norske folk.
- Det skal være et bredt mangfold i norsk toppidrett, representert gjennom antall idretter som hevder seg internasjonalt for både funksjonsfriske og utøvere med funksjonsnedsettelse, samt en likeverdig representasjon gjennom kjønn på både utøver-, trener- og ledernivå.
- Norge skal ha et topp moderne nasjonalt toppidrettssenter som møteplass for trening, utvikling og formidling av kunnskap, på høyeste internasjonale nivå.

RIK støtter utviklingen av et toppidrettssenter under forutsetning av at det kommer friske midler til et slikt anlegg. Vi heier på mangfoldet.

Forslag til statlig innsats:

1. Styrke finansieringen til norsk toppidrett, for å sikre det økonomiske fundament i tråd med statlige mål og NIFs mål, herunder styrke landslagsmodellen, de mindre ressurssterke idrettene og sikre nødvendig økonomi slik at toppidrettsutøvere har tid/råd til å trene på høyeste nivå.
2. Sikre finansiering av et nytt nasjonalt toppidrettssenter, slik at Norge har en topp moderne møteplass for å videreutvikle og være verdensledende på trening, kunnskapsutvikling, deling av beste praksis og systematisk samarbeid mellom toppidretten og FoU.

RIK savner ambisjonen om å gjøre det beste flere som statlig ambisjon. De regionale avdelingene er en del av strategien vår og står under press mellom Sognsvann og fylkeskommunene.

NIF må mene noe om hvordan man mener staten skal styrke finansieringen. Mener NIF i sin høring at man skal omfordele midlene over post 5, eller tilføre midler til toppidretten utenom ambisjonen om ekstra midler til toppidrettssenter?

Med sportslig hilsen

John Arve Hveding
Styreleder

Rune Røksund
Daglig leder

Norges Idrettsforbund

nifhoringer@idrettsforbundet.no

Vår referanse:

Dykkar referanse:

Dato: 4.12.19

Innspel til Idrettsmeldinga frå Sogn og Fjordane idrettskrins og Hordaland idrettskrets

Vi viser til høyringsbrev frå 31.10.19, og sender med dette over innspel frå Sogn og Fjordane idrettskrins og Hordaland idrettskrets. Begge idrettskretsane har involvert idrettsråda i høyringsarbeidet.

Innleiingsvis synest vi at dei områda som er vektlagt spesielt heng godt saman med prioriteringane i «Idretten Vil». Vi meiner at dei tre fokusområda som er nemnt i innleiinga er gode. Arbeidet med å gjere det enklare å vere idrettslag er for oss heilt sentralt. Dette handlar både om tilførsel av kompetanse, økonomiske vilkår, idrettsanlegg og enklare ramme- og regelverk.

Eit konkret døme på det motsette er konsekvensane som fulgte for idrettslag rundt om kring på Vestlandet etter innføring av AutoPASS-ordning på ferje. Der idrettslaget tidlegare hadde ei fleksibel verdikort-ordning, som gav lite administrasjon, har idrettslaga etter innføring av AutoPASS-ordning fått ein vesentleg auke i byråkrati og også konkret auka kostnader. Dette syner at sentrale vedtak som ikkje i utgangspunktet handlar om idrett kan få ringverknader for idrettslag rundt om kring i landet, og det er viktig at idretten set slike saker på dagsorden.

Prioriterte tiltak

Dei seks tiltaka som er foreslått i kapittel 1 har den fellesnemnaren at dei handlar om økonomi og rammevilkår. Vi meiner dei seks punkta er riktige. Vi vil gjerne løfte fram kor viktig det er å prioritere tiltak som kan bidra til å redusere barrierer for å delta i idretten.

Arbeidet med økonomi må haldast på dagsorden av alle organisasjonsledd i idretten og det offentlege. Under dette kjem også finansieringsordningar i kommunane, og gratis tilgang til offentlege anlegg for barn og unge. Finanseringsordningar bør utviklast slik at dei ikkje stigmatiserer og at ein unngår for mykje byråkrati.

Vi meiner at kommersialisering av idretten er tema som bør adresserast i idrettsmeldinga. Under dette ligg også ei tydeleggjering av kva rolle Staten meiner at idrettsorganisasjonen skal ha i samfunnet, og korleis aktiviteten skal finansierast. Vi ser auka grad av private aktørar som konkurrerer med den organiserte idretten som er tufta på dugnad og frivillig arbeid. Private aktørar med fortjenestebasert drift tilbyr både trening og konkurransar. Denne utviklinga kan ha betydning for den organiserte idretten sin posisjon i lokalsamfunnet, og i forhold til økonomi som barriere.

Frivillig innsats er avgjerande for idretten sitt aktivitetstilbod. Idrettsmeldinga må seie noko om korleis den frivillige ressursen skal stimulerast framover. Den frivillige innsatsen som vert lagt ned kvar dag i idretten rundt om kring i landet er bærebjelken og drivaren i norsk idrett. Vi meiner det er svært viktig å sikre at dei frivillige kan bruke tida på aktivitet, og å bidra til å skape trygge og aktive lokalsamfunn.

Vi ser at verdien av forskningsbasert kunnskap vert trekt fram fleire stadar. Dette synest vi er positivt. Til dømes har vi tidlegare spelt inn at forskningsbasert kunnskap er viktig når det gjeld

tiltak innanfor miljø og klima, og vi spesifiserte dette i høve klimaendringar og vinteridrett. Vi meiner det bør jobbast kunnskapsbasert og aktivt for å sikre berekraftige løysingar for framtida. Statlege tiltak kan vere å bidra med offentlege midlar til forskning, og samarbeid med idretten i høve berekraftige løysingar.

Idretten si samfunnsrolle

Når det gjeld idretten si samfunnsrolle meiner vi at idretten er avhengig av finansiering utanom spelemidlane for å ta ei sterkare rolle som folkehelseaktør. Idrett og skule er eit døme på eit slikt innsatsområde. Også her vil vi poengtere at det er nødvendig at finansiering fyl oppgåvene som det vert forventa at idrettsorganisasjonen skal påta seg.

Vi støttar innspelet til idrettsmeldinga om å invitere staten til eit samarbeid for å sjå på korleis vi saman kan auke idretten sitt samfunnsbidrag, og punktet om at det må bli god framdrift på innføring av ein time dagleg fysisk aktivitet i skulekvardagen.

Vi ser også parallellar mellom miljø, utnytting av anlegg, barn og ungdom sitt aktivitetsnivå, samt innlæring av grunnleggande ferdigheiter i barndomen. Ved bygging av fleirbruksanlegg i tilknytning til skule/oppvekstsenter/nærmiljøområde, kan barn og unge får høve til å prøve ut fleire aktivitetar i sitt nærrområde, både organisert og eigenorganisert. Med fleire aktivitetar samla på ein plass vil transportkostnadar og ikkje minst tid brukt til transport kunne reduserast. Variert fysisk aktivitet er helsefremjande både reint fysisk, men også psykisk og sosialt. I skulen, med kompetente kroppsøvingslærarar/idrettspedagogar, kan ein få lagt til rette for brei idrettsleg og fysisk aktivitet med øving både på grunnleggande fysiske ferdigheiter (som har stor betydning i høve forebyggande helsearbeid), variert kroppsøvingsaktivitet og etter kvart innlæring av grunnleggande idrettsspesifikke ferdigheiter – i fleire ulike aktivitetar.

Livslang idrett

Vi meiner at arbeidet med barn og ungdom framleis skal prioriterast innanfor spelemidlane. Med ei finansiering av vaksenidretten støtta over statsbudsjettet, kan eit økonomisk grunnlag for ei styrking av arbeidet med denne målgruppa vere på plass. Andre viktige føresetnader for ei styrking av arbeidet med vaksne, er anlegg og frivillige ressursar.

Vi ønskjer avslutningsvis lukke til i det vidare arbeidet med innspel til Idrettsmeldinga.

Med helsing

Sogn og Fjordane idrettskrins og Hordaland idrettskrets

Nils R. Sandal (s.)
Leiar Sogn og Fjordane idrettskrins

Helge Johnsen (s.)
Leiar Hordaland idrettskrets

Bodil Ryste (s.)
Fungerande org.sjef
Sogn og Fjordane idrettskrins

Knut Songve (s.)
Org.sjef Hordaland idrettskrets

**Norges idrettsforbund
NIF høringer**

Vår ref: SF

Skien, 06.12.2019

Høringsuttalelse - utkast til innspill til idrettsmeldingen

Telemark idrettskrets (TIK) viser til Norges idrettsforbund (NIF) sitt høringsutkast til idrettsmeldingen mottatt 1.november 2019, med høringsfrist 4.desember 2019.

TIK har blitt oppfordret til å involvere idrettsrådene i dette høringsarbeidet, uten at det har kommet inn noen konkrete innspill til NIF sitt høringsnotat fra disse i den forbindelse. Det er for øvrig kjent at et idrettsråd vil sende innspill direkte til departementet innen fristen som er satt til 31.desember 2019.

TIK mener at høringsutkastet er godt gjennomarbeidet, samtidig som det er omfattende og beskrivende på hva idretten står for, de utfordringer som er gjeldene og den innsats og mål den statlige idrettspolitikken bør ha fokus på.

Det er gjort et grundig arbeid knyttet til idrettsforbundets langtidsplan - «Idretten vil» - for tingperioden 2019-2023. TIK mener denne idrettspolitiske planen som norsk idrett nylig har vedtatt naturlig er grunnlaget for innspill til idrettsmeldingen.

TIK har følgende kommentarer til det som spesielt ønskes oppmerksom på i NIF sitt utkast til høringsinnspill;

Punkt 1)

- De tre områdene som er forslått spesielt fokus på fra NIF i idrettsmeldingen støttes av TIK.
- TIK mener at «Flere og bedre idrettslag» bør løftes opp som et fjerde fokusområde, og her foran det som gjelder tilrettelegging for en bedre og bredere toppidrett.

Kommentar:

Idrettsanlegg er grunnleggende rammebetingelse både for breddeidretten og toppidretten.

Videre er fylkeskommunen en sentral og viktig offentlig myndighet for idrettslagene, ikke minst knyttet til tilskuddsordninger og spillemidler til anlegg, som på lik linje med stat og kommune bør fremkomme. Dette også i forbindelse med den offentlige regionale forvaltningsformen som er på fylkesnivå fra 2020, og det ansvaret de nye fylkene har fått som den viktigste samfunnsutvikleren i sin region.

Fylkeskommunenes bidrag bør fremheves på de fire områder TIK mener skal ha fokus.

Punkt 2)

- TIK støtter de seks tiltakene som riktige og prioriterte med fokus på de rammebetingelser som er viktig og nødvendig for norsk idrett

Kommentar:

Det å bygge ned de økonomiske barrierene er det viktigste tiltaket.

Økonomiske barrierer er en av de største utfordringene i norsk idrett med mål om et mangfoldig idrettstilbud og muligheten for alle å delta i en inkluderende idrett.

De andre prioriterte tiltakene er knyttet til grunnleggende ordninger som har betydning for utvikling og ansvarlig idrettspolitik.

Punkt 3)

- TIK støtter fokus og innspill knyttet til de 13 utvalgte områder som også omfattes av «Idretten vil»

Kommentar:

De utvalgte områdene underbygger og tydeliggjør idrettens verdigrunnlag, ansvarlighet og de definerte veivalg norsk idrett har vedtatt i «Idretten vil» på en god måte.

Samtidig mener TIK det er viktig at idrettens egenverdi og hva denne betyr for samfunnet kommer godt frem.

Punkt 4)

- TIK sitt forslag er å rette fokus og kunne ha en delvis vridning av prioriteringene av spillemidlene rettet inn mot målgruppen «unge voksne» (20-29 år).
- Voksenidrett generelt bør finansieres over andre statlige midler med fokus på folkehelse, aktiv hverdag og økt livskvalitet.

Kommentar:

Med mål om livslang idrett mener TIK at prioriteringen fortsatt skal være høy rettet inn mot barn og ungdom, men samtidig se verdien av og fokus på det potensiale som er for økt medlemstilknytning i den organiserte idretten i aldersgruppen 20-29 år, hvor frafallet i praksis er større enn i den definerte målgruppen ungdom 13-19 år.

Grunnlaget om livslang idrett handler om å beholde de man rekrutterer inn i ung alder også inn i voksen alder.

NIF sine forslag til statlige mål og innsats på de ulike områdene

- TIK har ingen konkrete endringsforslag eller kommentarer til mål og innsatsområder som bør prioriteres av staten

Med vennlig hilsen

Geir B. Nordtveit
Leder

Sondre Fjelldalen
Organisasjonssjef

Til Norges idrettsforbund

Tromsø 04.12.19

HØRINGSVAR IDRETTSMELDINGEN

Innspill til første runde for Idrettsmeldingen er behandlet i styret i Troms idrettskrets. Saken har vært sendt til idrettsråd i Troms. Vi har fått skriftlige innspill fra to idrettsråd.

Vi synes skissen til prosessen virker god. Det er viktig og riktig å involvere hele organisasjonen også i fortsettelsen med Idrettsmeldingen.

Generell kommentar:

NIFs innspillutkast er et grundig dokument. Men dokumentet er etter vår mening noe langt med mye tekst. Vi mener at det med fordel kan kortes litt ned slik at de viktige poengene kommer godt frem.

Vi har følgende innspill til det tilsendte utkastet:

1) NIFs forslag til fokusområder i idrettsmeldingen:

NIF foreslår at idrettsmeldingen skal ha spesielt fokus på tre områder: enklere å være idrettslag, forsterke idrettens samfunnsrolle, legge grunnlag for en bedre og bredere toppidrett.

Troms idrettskrets mener at idrettsanlegg helt klart bør være et av hovedfokusområdene. Idrettsanlegg er ei forutsetning for idrettsaktivitet. Store deler av idretten opplever at mangel på idrettsanlegg er deres største utfordring. Etter vår erfaring er også en av utfordringene til at idrettslag har høye kostnader for deltakelse for sine medlemmer har sammenheng med idrettslagenes kostnader med enten drift av egne anlegg, og/eller leie av offentlige eller private anlegg.

Statens idrettspolitikken bør derfor ha skarp fokus på å bedre anleggssituasjonen. Idrettens innspill bør derfor peke på:

- bedre rammevilkår for idrettslag som bygger egne anlegg
- forutsigbar momsrefusjon for idrettslag som bygger anlegg
- gratis bruk av offentlige og private idrettsanlegg for barn og unge (off. driftstilskudd til eiere av private idrettsanlegg som sikrer gratis bruk for barn og unge)
- finansiering av svømmeanlegg over statsbudsjettet
- et statlig mål på et minimum av offentlige anlegg i hver by/region
- et statlig mål på kommunenes ivaretagelse av areal til idrettsformål

2) Idrettens samfunnsbidrag

Vi ser det som svært positivt at NIF fremsnakker at det på noen områder er behov for ansatte for å styrke og tilrettelegge for den frivillige innsatsen. Herunder pekes det spesielt på hvordan Aktivitetsguider kan være et svært godt verktøy for inkludering av barn og unge som har en høyere terskel i inngangen til idretten.

Troms idrettskrets er godt kjent med hvordan tiltak med Aktivitetsguider fungerer svært godt i idrettens inkluderingsarbeid i Tromsø og nå også i Harstad. Troms fylkeskommune støtter også dette arbeidet gjennom tilskuddet til idrettskretsen, som igjen tildeler dette til idrettsrådene i Tromsø og Harstad. Lokale erfaringer fremhever viktigheten av at idretten utvikler spisskompetanse innenfor KULTURFORSTÅELSE og BROBYGGING.

Vi vil henstille NIF til fortsatt å fremme dette tiltaket overfor departementet, og herunder argumentere positivt for at inkluderingsmidler skal kunne benyttes til dette tiltaket.

Dagens ordning med NAV som samarbeidspart i inkluderingsarbeid oppfattes av mange idrettslag som byråkratisk og tidkrevende. NAV er vanskelig å oppnå kontakt med, og alle henvendelser, møter mv må skje på dagtid. I framtiden må det utvikles et system som har større forståelse for idrettens behov, og som ikke påfører frivilligheten enda større forbruk av tid til administrasjon og byråkrati.

Forskjellene i samfunnsutviklingen mellom by- og landkommuner / utkantområder er betydelige mange steder i hele landet. For idretten vil det være en stor utfordring å kunne opprettholde og utvikle et godt idrettstilbud til barn og unge også på steder med fraflytting og store endringer i demografi. Mens utviklingen i byer gjerne går mot mer og mer spesialisering i organisering, bør idrettslag i distriktene i framtiden stimuleres til å drive med fleridrett, og at dette skjer i nært samarbeide med idrettskretsene. Tilgangen på human kapital er ofte begrensende for utvikling av idrettstilbudet. Mange steder vil det derfor være et mål å kunne opprettholde et tilbud, framfor å bruke ressurser på stadig utvikling.

Idrettens målsetting om at ALLE SKAL MED er både ambisiøs og idealistisk. I virkeligheten er det mange idretter som alltid har hatt en høyere terskel for deltakelse enn andre, både økonomisk og sosialt. Skal norsk idrett lykkes med å få enda flere med, må tiltaket spisses og dermed rettes mot et begrenset antall idretter, (hall- og uteidretter, lagdeltakelse og individuelt) som med økonomisk stimulans fra myndighetene kan skape et varig lavterskeltilbud for de store masser, med hovedfokus på bredde og deltakelse.

En viktig årsak til deltakelse er økonomi. Dagens ordning med «momskompensasjon til frivilligheten på kjøp av varer og tjenester» er med på å forsterke de økonomiske forskjellene innenfor idrettene. De rike blir rikere, og de fattige blir fattigere slik ordningen praktiseres i dag. Årsaken er hele årsomsetningen inkludert lønn er med i beregningsgrunnlaget. Dette gjør at organisasjoner med ansatte får en uforholdsmessig høy momskompensasjon i forhold til organisasjoner med bare frivillige. Idretten bør gå foran for å rette opp i denne åpenbare urettferdighet, selv om den øvrige frivillighet som omfattes av samme regelverk kan ha andre meninger.

3) Bærekraftig utvikling

Idretten må være konkret på sine bidrag for å redusere klimautslippene og aller helst opptre klimanøytralt. Norges idrettsforbund må ta selvstendige initiativ til at settes opp definerte mål internasjonalt, nasjonalt, på forbundsnivå osv. Antall reiser til konkurranser må reduseres. Terminlister må ha like stort fokus på miljø som på det sportslige. Konkurransereformer må endres. Idrettsarrangement må drives der det er naturgitte forhold for det. Eksempelvis må ressurskrevende tilrettelegging for gateskirenn opphøre. Hverdagen i idrettslagene må stimulere til og premiere fellestransporter til og fra treninger og arrangement, tilsvarende slik vi gjorde det for 20-30 år siden.

Vi vil samtidig minne om at reiseavstandene er vidt forskjellige i Norge. Organiseringen av norsk idrett generelt tilpasses dette faktum.

Øvrig dokument

- Side 11 (Om toppidrett gjennom OLT)
Satsing på regionale OLT-kontorer må forutsette et minste volum med finansiering fra staten og idrettens sentralledd. Det er stor ulikhet på regioner, hva angår befolkningsmessig grunnlag, næringsliv / tilgang på privat kapital, og dermed også tilgang på offentlige regionale midler. Der hvor det er store geografiske avstander til nærmeste OLT-kontor, skapes det gjerne også tilsvarende mentale avstand i engasjement og forpliktelse for å understøtte virksomheten.
- Side 20 (Idrettsglede for alle)
Ungdatas registrering som viser at 93% av alle barn og unge på et tidspunkt deltar i idrett. Denne bør suppleres med en registrering av alle barn og unge som er i norsk idrett sammenhengende mer enn 2 år. Resultat av en slik undersøkelse vil være enda mer nyttig for norsk idrett å forholde seg til.
- Side 20 og 21
Overskriften til 7.1. bør endres fra Økonomi som barriere til Økonomi og sosiale forhold som barriere.
Begrunnelsen er mange holdes utenfor idretten av sosiale sperrer. Det gjelder barn både med norsk etnisk bakgrunn og barn med innvandrerbakgrunn. Idretten representerer for mange det mainstream vellykkede. Eksempelvis kan voksne uten tilhørighet til idretten som barn, videreføre dette til egne barn og dermed holde dem utenfor idrettsaktivitet. Det kan dermed bli en sosial arv.

Det bør tilstrebes å finne felles tolkning av regelverk og mest mulig like regelverk i offentlige aktører slik at familier og barna kan få den samme økonomiske behandlingen uavhengig av bosted og kommune.

I arbeidet med å inkludere alle er myndiggjøring av foresatte og deres rolle viktig. Her må det jobbes direkte med familiene med f.eks. veiledning, informasjonsarbeid og motivasjonsarbeid. Idrettens verdier og organisasjon er ikke kjent av alle, og det bør legges til rette for at nye foreldre i idretten får et bredt kjennskap til dette på tidligst mulig

tidspunkt. Da er språkutfordringer en barriere som må løses, noe ikke alltid den frivillige idretten er i stand til.

Vi kan IKKE forvente at Idretten skal betale for alle barn og unge som ikke har råd. Hvilke midler skal idretten bruke til dette? På hvilket grunnlag skal frivillige avgjøre hvem som får / ikke får, her handler det også for noen om betalingsvilje.

Aktivitetsguiden involverer foresatte fra starten, og skaper gjennom sitt arbeid forutsetninger for familier som aldri har vært i idretten før til å bli og være en bidragsyter gjennom medlemskap i idretten.

- Side 22
Det er et foreldreansvar å betale for sine barn i Norge. Dette gjelder også fritidsaktiviteter. Det er viktig at ikke idretten overtar dette ansvaret eller på noen måte umyndiggjør foreldrene i denne delen av foreldreansvaret. Derfor er det viktig at man får til et samarbeid med de institusjoner som har denne oppgaven, NAV og Flyktingetjenesten.
- Side 23 og 24
Skal vi lykkes med å inkludere flere mennesker med innvandrerbakgrunn må vi samarbeide med andre aktører som treffer denne målgruppen ofte. Skoler, Voksenopplæring, Flyktingetjeneste etc. Gjennom aktivitetsguiden vil nye landsmenn få tilstrekkelig informasjon og bistand til å være en del av idretten. Aktivitetsguidene behersker ulike språk og kan fungere som katalysatorer i inkluderingsarbeidet.
- Side 25
Idretten kan ikke alene ta ansvar inkludering av barn og unge, mens skal være en bidragsyter i dette arbeidet. Det er viktig at man kan tenke ressurskobling og spleiselag med evt. kommune for å få dette til på en god måte.
- Side 25, 26 og 27
Paraidrett. Styrke støttekontaktordningen og brukerstyrt personlig assistent over samme lest som aktivitetsguidemetodikken som gjennomføres opp mot flerkulturell inkludering mange plasser i dag.

Seksuell orientering. Teaterstykket «Ingen er homo i 2. divisjon» foreslås som tiltak for elever i videregående skole i den nye idrettsmeldingen – på lik linje som prosjektet «Med idretten mot homohets» 2007 – 2010.
Paraidrett må inn som studiefag på masternivå i en av våre idrettshøgskoler.
- Side 34 (Om idrettsanlegg)
Vekst i etterslepet bekymrer, og vil – uten ekstraordinære tiltak - kunne sette en demper på anleggsbyggingen i årene som kommer. Med krav til økt oppmerksomhet omkring miljøtiltak, vil det for enkelte anlegg kunne medføre ekstra kostnader. Et effektivt tiltak vil være å flytte finansiering av svømmeanlegg – helt eller delvis - over på statsbudsjettet. Et annet tiltak er å redusere byggekostnadene. Tildelingskriteriene av spillemidler bør derfor gi vesentlig stimulans til bygging av standardanlegg / - haller. Likeledes at regionale anlegg kan prioriteres. Nord-Norge tilskuddet må opprettholdes også i framtiden pga de dokumenterte merkostnader det er å bygge idrettsanlegg i nord.

- Side 34 (Om idrettsanlegg)
Anleggsregisteret må oppdateres mht både standard og faktisk bruk. Registeret må også aktivt brukes av idrettskretser, idrettsråd og idrettslag til å være aktive i planprosesser for å sikre at gamle idrettsanlegg faktisk er registrert til idrettslige formål, og være pådriver for å sikre nye arealer for idretten i langsiktig perspektiv.
- Side 37
Forske særskilt på kvinner og toppidrett. Kvinner har en annen fysikk enn menn, ikke minst i den tid de er i fertil alder. Fotball-VM USA har åpenbart tilegnet seg et betydelig forsprang med sitt særskilte fokus og forståelse om kvinners fysikk og tilhørende psykiske helse.
- Side 39
Idrettens Barentsamarbeid har en over 50 år lang historie i folk-folk samarbeidet på Nordkalotten. Dette har hatt stor betydning for Norge som nasjon under den kalde krigen, og har i mange tilfeller bidratt til å holde døren på gløtt for dialog når andre kanaler har vært stengt av. Senest i løpet av de siste to år med Frode Berg – saken har dette kulturelle samarbeidet blitt nevnt flere ganger som viktig og betydningsfull. For idretten i Finnmark, og særlig Øst-Finnmark har det i årtier vært vanlig å planlegge konkurranser på tvers av landegrensene, og da inkludert Sovjet, nå Russland.
Idrettskretsene i Nord-Norge har sammen med de regionale idrettsorganisasjonene i Sverige, Finland og Russland organisert samarbeidet formelt i egne organisasjoner, og med årlige «games» som turnerer rundt i landene og som inkluderer mellom 1000 og 2000 deltakere. Hovedmålgruppen er ungdom, og hvor fokus er samarbeid og kulturell forståelse/utveksling gjennom idrett.

Vi er i løpet av denne prosessen blitt gjort kjent med idrettens Kina-samarbeid som selvsagt også er viktig, men som har en helt annen alder, historie og utbredelse. Det er derfor av betydning for idretten i nord, at Barentsidretten vektlegges og utdypes med noen ekstra ord og linjer.
- Side 43
Doping må kriminaliseres i straffeloven. Norges idrettsforbund må ta initiativ til at bruk av dop til økt idrettslig prestasjon skal kriminaliseres. Uten at Østerrike hadde hatt en slik straffebestemmelse ville vi ikke fått rullet opp dopingsutøverne under siste ski-VM i Seefeld.

Med vennlig hilsen

Troms idrettskrets

Knut Bjørklund (s)
leder

Sylvi Ofstad (s)
organisasjonssjef

Vedlegg: Innspill fra idrettsrådene i Tromsø og Lenvik.

Troms idrettskrets
Postboks 12
9251 Tromsø

Besøksadresse:
Idrettens Hus
Stadionveien 3
9007 Tromsø

www.idrettsforbundet.no/troms
troms@idrettsforbundet.no
tlf: 91517019

Til:
Norges idrettsforbund v/Karen Kvalevåg

Trondheim, 3. desember 2019

INNSPILL TIL IDRETTSMELDINGEN

Trøndelag idrettskrets (TrIK) ser med stor tilfredshet at alle de innspill/forslag TrIK hadde i den første innspillshøringen er ivaretatt i forslaget til ny idrettsmelding.

Vi har delt inn TrIK sitt ansvarsområde i 9 soner og alle disse 9 sonene har vært involvert i arbeidet.

Vi er i denne høringen bedt om å gi tilbakemelding på enkelte spørsmål og i tillegg har vi noen ytterligere kommentarer.

Vi velger derfor å besvare de spørsmål som er stilt først.

1)

I forbindelse med høringsprosess TrIK har hatt i forbindelse med sitt nye Langtidsdokument 2020-2024 er «Flere og bedre idrettsanlegg» løftet foran «Hvordan legge grunnlag for en bedre og bredere toppidrett».

De to andre punktene samsvarer med innspill TrIK har mottatt i sin høring i eget ansvarsvarsområde.

2)

TrIK deler i det vesentligste de forslag som er gitt her og opplever også disse som vesentlige punkter.

Det spørres likevel om punktet «Finansiering av nytt nasjonalt toppidrettssenter» vil belaste spillemidlene i vesentlig grad – evt hvordan dette er tenkt finansiert. Det presiseres likevel at TrIK støtter forslaget om nytt toppidrettssenter, men ønsker mer informasjon hvordan dette er tenkt finansiert.

3)

TrIK har ingen spesielle kommentarer der, men idrettens digitaliseringsprosjekt burde ut ifra det som her er beskrevet kunne motta økonomisk støtte fra KUD til dette arbeidet.

4)

I den tidligere høringsprosessen som TrIK viser til var det en tydelig tilbakemelding på at «Livslang idrett» skulle prioriteres høyere. Dette kom omtrent som tilbakemelding fra alle i TrIK sin høringsprosess.

TrIK har derfor oppsummert innspillene i dette punktet slik:

Voksenidrett

- at særidrettene skal videreutvikle og styrke idrettslagenes tilbud til voksne
- at det skal etableres nye og alternative tilknytningsformer til idretten for ikke konkurranserettede aktivitetstilbud til voksne
- at trim- og mosjonsaktiviteten i idrettslagene skal kunne rapporteres i SportsAdmin

Øvrige generelle betraktninger

- Pkt 4 – nye aktiviteter og samfunnstrender
 - Vi må være relevante – «i tiden»
 - Vi må gi mulighet til å drive den aktiviteten barn og ungdom synes er morsomt å drive
 - Vi må kommunisere på en måte som er relevant for ungdom (plattformer)
- Pkt 6 – rammebetingelser
 - MVA
 - Støtte til de som ikke har råd til å delta
- Pkt 8 – livslang idrett
 - Voksentilbud med kvalitet – på dagtid
- Pkt 10 – flere og bedre anlegg
 - MVA- komp
 - Fjern etterslepet
 - Hundre kroner investert i anlegg gir i dag kr 23,- i SPM, resten finansieres av frivillighet og kommuner
 - Prisen for bruk av kommunale og offentlige anlegg skal være så lav at det nesten er gratis!

Ytterligere kommentarer

Pkt 4

TriK mener man ikke bør konkludere hvordan de ulike E-sport spill skal organiseres og da med tanke på hvilket forbund for eksempel ulike «sportspill» skal organiseres. Dette bør de ulike respektive særforbund sammen med Norges E-sport forbund (gitt de søker og blir opptatt som medlem NIF) avgjøre.

Pkt 5

Under punktet – «Norges idrettsforbund ønsker at idrettsmeldingen skal»

Vi ønsker at man vurderer om E-sport og da ikke kun de tradisjonelle sportspill vil kunne bli dekt under denne definisjonen. TriK mener det er svært viktig at norsk idrett ikke begrenser utviklingen og de samfunnstrender som vi omgir oss med.

Pkt 8

Mosjonsidrett for voksne og ungdom

Dette punktet er et meget viktig punkt og reelt også viser at norsk idrett faktisk underrapporterer i aktivitetstall da disse ikke er mulig å registrere innenfor dagens system/regelverk.

Pkt 10

Norges Idrettsforbund mål

Her har vi forslag til endring i mål 2:

«Idretten vil at all bruk av kommunale- og fylkeskommunale anlegg skal være gratis for barn og unge i alderen 6-19 år.»

Bakgrunnen for dette er at offentlige anlegg i denne sammenheng betyr fylkeskommunale anlegg.

Videre så foreslår vi følgende endring «kommunale- og fylkeskommunale ~~idretts~~anlegg»

Bakgrunnen for dette er at det kan være aktuelt å låne for eksempel møterom, klasserom for evt overnatting også i forbindelse med turneringer etc. Da vil vårt forslag til ny tekst også dekke dette.

Skulle det være behov for noen avklaringer i forbindelse med vårt innspill så er det bare å ta kontakt.

Vi ønsker dere lykke til med det videre arbeidet.

Med hilsen

Norges idrettsforbund
Trøndelag idrettskrets

Tore Rømo
Styreleder

Kjell Bjarne Helland
Organisasjonssjef

Til:
Norges idrettsforbund
E-post: nifhoringer@idrettsforbundet.no

Sandefjord, 4. desember 2019

INNSPILL TIL IDRETTSMELDINGEN

Vestfold idrettskrets har sendt ut høringen til idrettsrådene, men ikke mottatt noen svar.

Vi er i høringen bedt om å gi tilbakemelding på enkelte spørsmål:

1)

I tillegg til de tre fokusområdene, mener Vestfold idrettskrets at det også er viktig med fokus på flere og bedre idrettsanlegg. Anlegg er med på å skape mer aktivitet, og er dermed viktig for muligheten for økt fysisk aktivitet.

2)

Vestfold idrettskrets støtter de seks punktene. De tre første er de desidert viktigste å få gjennomslag for.

3)

Det er viktig at vi presenterer hvilke mål idretten selv har vedtatt, og vi støtter måten dette er koblet opp til hvordan vi mener myndighetene kan bidra til at vi når våre mål.

4)

Vestfold idrettskrets mener at idrettens mål om livslang idrett innebærer at også idrettstilbud for voksne gis sitt fokus og sine ressurser på lik linje som fokus og ressurser til barn og ungdom.

Med hilsen
Vestfold idrettskrets

Per-Eivind Johansen
Styreleder

Lisbeth Danielsen
Konstituert organisasjonssjef

Til Norges Idrettsforbund

Fredrikstad, den 5.12.19

Høringsinnspill til Idrettsmeldingen fra Østfold idrettskrets

Innledningsvis vil vi gi ros for et godt og grundig gjennomarbeidet notat, som med all tydelighet viser at NIF sentralt har fått med seg og bearbeidet alle de gode og konstruktive tilbakemeldingene som ulike organisasjonsledd har kommet med det siste året. Godt jobbet!

I det etterfølgende skriver vi sidetallet i Høringsnotatet som innledning til kommentarene.

3)

Viktig og riktig med en tydeliggjøring av den organiserte idrettens mange *uorganiserte tilbud*. Det anser vi som særdeles viktig i tider hvor midler tas fra idrett og overføres andre mottagere som leverer omtrent det samme som NIF gjør. Smitteeffekten av hva departementet gjør sentralt, gjør allerede utslag både regionalt og på kommunenivå.

5)

Vi deler oppfordringen om å ha spesielt fokus på de tre områdene;
Enklere idrettshverdag, Idrettens samfunnsrolle og bedre og bredere toppidrett.

7-11)

Tiltredes nesten uten kommentarer. Et uhyre viktig samarbeidsområde i årene som kommer. Mye er på gang allerede, og gode eksempler kan hentes fra ulike deler av landet. Spesielt avsnittet på side 9, om Idretten som tjenesteleverandør – bør kunne være en døråpner. Vi oppfordrer NIF til å samle inn de gode eksemplene og spre dem i interne og eksterne kanaler. Det er ikke bare myndighetene som bør få øynene opp for de muligheter som ligger her – internt i organisasjonen kreves det også et solid ”innsalg” for å vekke Tornerose☺

Kulepunkt 3 på side 11 – om å bidra til å bygge ned økonomi som barriere for deltagelse i idrett – er et stadig viktigere punkt. Vi betviler at den utviklingen snur av seg selv.

Siste kulepunkt side 11 – utdanning og toppidrett. Det er ikke idretten som står i veien for at linjer som ikke er studiespesialiserende – synes å ha større utfordringer med å tilrettelegge for idrett/studie-løpet. I det alt vesentlige står det på samarbeidet mellom fag-/yrkesskoler og VgS med toppidrettstilbud. Det må være et offentlig ansvar å finne løsninger på dette. I dag betyr det at en stor andel ungdom ikke kan benytte seg av tilbudet om videregående utdanning på en toppidrettslinje. Idrettsglede for mange, men ikke på langt nær for alle.

Vi savner paraidretten i dette avsnittet. Utfordringene mot denne gruppen er blant det vi mest trenger det offentliges hjelp til å løse. Både med å komme i kontakt med dem, og kostnader idretten pådrar seg ved tilrettelegging i klubber og på anleggssiden. Det er også et område der vi vil være sterkt avhengig av et daglig samarbeide med ulike off etater og avdelinger. Sentralt og lokalt.

12)

Bærekraftig utvikling. Dette har vår fulle støtte.

Spesielt vil vi peke på siste kulepunkt side 13). Byene våre har blitt omringet av bompengestasjoner og kostnadene for en familie ved å kjøre sine barn til og fra trening, begynner å bli en begrensende faktor for mange barns deltagelse i idretten. Der for er det viktig at det offentlige bidrar til ordninger som gjør kollektivtransporten attraktiv.

14)

E-sport er allerede en aktiv del av mange norske idrettslag. Vi støtter forslagene til statlige mål og innsats på området.

16)

Støttes.

17)

Det å støtte enerettsmodellen har vi ikke noe problem med, ettersom andre finansieringsmåter ikke er utredet. Vi tror likevel at det kan være smart å tenke langsiktig på finansieringen av norsk idrett på nasjonalt nivå. Hvorvidt det skal tas opp i denne sammenhengen eller ei – er vi imidlertid usikre på.

Å fjerne etterslepet, er fint for de som har mye fra før og har midler slik at de har kunnet søke om anleggstilskudd og derved opparbeidet et etterslep. De kommuner/fylker som ikke har hatt økonomiske muskler, har heller ikke klart å opparbeide etterslep. Punktet bør derfor endres til at kommuner med lavest anleggsdekning pr. innbygger må løftes på nivå med landsgjennomsnittet, slik at anleggstilskudd og tilbud blir mer rettferdig fordelt. Kommuner rundt Oslofjorden er dårlig stilt og foreslås prioritert.

Ellers er resten av innholdet ok.

20-29)

Idrettsglede for alle er en bærebjelke i norsk idrett. Økonomi som barriere blir stadig høyere.

Allerede er det mer enn 10% av alle barn som rammes. Noen steder færre noen steder langt flere. NIF har gjort seg til talsmann for gratis bruk av idrettsanlegg i alle landets kommuner. Det er vel og bra når det gjelder off eide anlegg, men for idrettslag som selv eier sitt anlegg, er virkeligheten annerledes. Betydelige lån skal betjenes. Det må noen betale.

Ordninger med driftsstøtte til slike anlegg må utredes, og likeledes bør det i større grad legges til rette for offentlige garantier der IL selv står for anleggsbygging og drift. Det gir betydelig lavere finanskostnader – som bidrar til lavere driftsutgifter – som fører til lavere treningsavgifter.

Paraidretten 25)

Innledningsvis står det følgende setning (som vi har redigert med gult for at den skal stemme mer med virkeligheten)

”Paraidretten skal stå sterkt i den norske idrettsmodellen, og bør være en naturlig del av barne- og ungdomsidretten, breddeidrett for voksne og toppidretten.”

Vi snakker ofte om at 93% av barn og unge er innom idretten. Tallene for para er nok langt lavere. Naturlig nok er det forskjeller – men forskjellene er bekymringsverdig store. Vi har bestemt oss for at vi skal skape Idrettsglede for alle – og da har vi en formidabel oppgave foran oss når det gjelder

denne gruppen. Eller rettere – *disse* gruppene (nedsatt fysisk funksjonsevne og de med nedsatt psykisk funksjonsevne).

For barn flest er innstegstrinnet til idretten enkelt og greit. En melder seg inn i et ønsket idrettslag, og der er mottaksapparatet klart. Du er i gang fra første stund. Ikke så med parautøvere. Her har vi en formidabel jobb å gjøre, og mye av dette arbeidet må gjøres i samarbeid med det offentlige.

Skolen er helt sentral, det samme er ofte NAV og andre off. instanser.

Idretten må skoleres, og det offentlige må motiveres til nært samarbeid over hele landet.

Viktig å påpeke at dette er en betydelig oppgave og at den klarer ikke idretten alene.

Prøveprosjekter, forskning osv osv.

30)

Vi er svært tilfredse med at dette punktet er tatt med og at det er så grundig behandlet!

Argumentet mot at voksenaktiviteten skal støttes med offentlige midler – høres stadig vekk. Det er jo ikke hva saken gjelder. Det aller meste av disse aktivitetene vil dekkes av de voksne utøverne selv, og deres tilstedeværelse er en fantastisk rekrutteringsarena for idrettslagene til frivillig innsats. En vinn vinn situasjon.

Det pekes øverst på side 31) – på at det er tre finansieringsmuligheter;

- fortsatt prioritering av barn og unge innenfor spillemidlene
- vridning av spillemidler fra barn og unge til voksne
- voksenidrett støttes over statsbudsjettet

Litt defensivt..? Hva med å utvide horisonten litt gjennom å se de voksne i et totalregnskap. I det regnskapet er det også inntektsider. Gjennomsnittskostnaden ved å drifte en omsorgsplass vil for en kommune ligge rundt 1 mill/år. For hvert år vi klarer å holde gamle kropper i god gangfart og utsetter behovet for en slik omsorgsplass – sparer vi det offentlige/kommune Norge for eventyrlige summer. I tillegg til at vi har øket livskvaliteten hos den enkelte.

De voksnes plass i frivilligheten kan det også gjøres regnestykker på.

Dette avsnittet må gjøres mer aggressivt, aktivt, mulighetssøkende og problemløsende!!

På mange måter virker dette avsnittet som om vi egentlig ikke tror på det selv..? Da er det i så fall ingen andre som tror på det heller.

32)

OK

34-36)

Her står det mye bra! Noen kommentarer har vi likevel.

Det nevnes i en setning midt på side 35, - ”Når det gjelder idrettslagseide anlegg gir kommuner i varierende grad driftsstøtte til disse”. Etter som vi kjenner til må dette være et forsvinnende lite mindretall av kommuner..? I Østfold kjenner vi kun til noen ytterst få slike avtaler. Det er et viktig punkt – ikke minst for dem det gjelder. Men, slik det fremkommer i notatet, virker det som om det er et marginalg problem. Det er uheldig.

I punktrekken under Norges idrettsforbunds mål – *bør det inn et punkt til som sier noe om at NIF ønsker at fylke og kommune tar et større driftsansvar for idrettslagseide anlegg. Praktisk eller ved tilskudd, slik at disse får like rammevilkår som de offentlige.*

Ettersom vi nå synliggjør at voksne er i flertall i medlemsmassen, og at vi aktivt vil legge enda bedre til rette for å gi dem et tilbud – burde det også påvirke vår omtale av anleggssituasjonen. Bygger vi ikke flere anlegg, vil voksne enten måtte trene om natten, eller spise seg inn på barn og unge sin tildelte tid.

For øvrig, side 36: Ønsker vi å presisere viktigheten av å følge opp Fjertoftutvalgets forslag om at det gjennomføres et tiårig svømmeanleggsløft som skal bidra til at alle barn er svømmedyktige innen de går ut av grunnskolen. Tilskuddene til svømmeanlegg styrkes med midler fra statsbudsjettet som tildeles anleggseierne i tillegg til ordinære spillemidler.

37-38)

Et godt dokumentert avsnitt om toppidrettens kår. Om en skulle ønske seg noe tillegg, må det være å få synliggjort verdien av toppidrettstrening/-utdanningen også etter endt karriere. Da kommer de fleste tilbake til idrettslaget sitt og bidrar som trenere og ledere. De har høy kompetanse både på trening og kosthold. I tillegg har de lært seg til å planlegge, strukturere hverdagen, sette seg mål og delmål. De har lært både teoretisk og i praksis om etiske vurderinger som må tas. De kjenner til dopingproblematikken og de har kunnskap om alt fra utstyr til anlegg. De er av uvurderlig nytte for IL, og gode forbilder for de unge i klubben. Det er bare noen få prosent av dem som starter på Toppidrettslinjer i VgS, som ender opp som topp utøvere. Men, felles for dem er denne kvalitative kompetansen som de tar med seg resten av livet. Den er gull verdt.

39-41)

Støttes i sin helhet.

42-44)

Støttes i sin helhet.

45)

Støttes i sin helhet.

Vennlig hilsen

Styret Østfold idrettskrets

Desember 2019

Høringsnotat – Ny idrettsmelding

Det vises til utkast til invitasjon til å kommentere på NIFs høringsnotat med innspill til ny idrettsmelding. Norges Bokseforbund, Norges Kickboxingforbund, Norges Bryteforbund, Norges Judoforbund, Norges Kampsportforbund og Norges fekteforbund, heretter omtalt som Kampidrettsforbundene, oversender med dette våre merknader.

Generelle merknader

Vi vil berømme idrettsstyret for et godt og gjennomarbeidet høringsnotat som tar for seg mange vesentlige problemstillinger. Spesielt vi vi fremheve digitaliseringsløftet og tilrettelegging for frivillige som svært positive tiltak. Det samme gjelder uavhengige behovsanalyser på anleggsfeltet

Idrettsglede for alle

Det er viktig at også dem som ikke finner seg til rette i de store, eller mer tradisjonelt norske idrettene kan finne et tilbud i norsk idrett. Derfor bør det fremkomme tydelig at idrettens fordelingsmekanisme må innrettes slik at også mindre idretter sikres et minimum av ressurser for å drive utvikling i henhold til samfunnets utvikling og medlemmenes forventninger.

Anlegg

I høringsnotatet problematiseres etterslep på spillemidler til anlegg. Det bør imidlertid vurderes opp mot behovet for å få realisert nye anlegg. I det tilfelle renten stiger markant kan dette bli en mer uttalt problemstilling, kommuner og klubber løfter i liten grad etterslepet frem som et problem. Med stor anleggsmangel for mange idretter og i mange deler av landet, bør det vurderes om det er hensiktsmessig å rette fokus en annen plass. Dette kan også være et element i den nevnte uavhengige behovsanalyser på anleggsfeltet

Det bør legges til en merknad om hvorvidt nasjonalanleggsordningen fyller dagens behov. Flere mindre idretter har behov for nasjonale anlegg, men det kan fremstå som om dagens ordning i liten grad er egnet for dette.

Kunnskap og forskning

Kampidrettene mener det er hensiktsmessig i noe omfang å flytte kunnskapsansvaret over på bevilgende myndighet, slik at idretten i stedet kan være et politisk korrektiv som sikrer at utviklingen og utbyggingen av norsk idrett til enhver tid er i tråd med idrettens ønsker og behov. Videre bør idretten gi innspill til hvilke områder det er behov for forskning på i kommende år, og hvordan behovene kan møtes i samarbeide med det offentlige.

Med vennlig hilsen

Norges Bokseforbund
Norges Kickboxingforbund
Norges Bryteforbund
Norges Judoforbund

Norges Kampsportforbund
Norges Fekteforbund

Til: Norges Idrettsforbund
nifhoringer@idrettsforbundet.no

Fra: Norges Bedriftsidrettsforbund

Oslo, 4. desember

TILBAKEMELDINGER PÅ NIFS UTKAST TIL INNSPILL PÅ IDRETTSMELDINGEN.

Vi viser til høring på idrettsmeldingen fra Kulturdepartementet (KUD). Norges Bedriftsidrettsforbund (NBIF) har allerede sendt inn eget høringssvar til KUD. Norges Idrettsforbund (NIF) har utarbeidet utkast til sitt høringssvar, og har dette ute på høring i idrettsorganisasjonen. NBIF velger å levere høringssvaret vi sendte til KUD som vårt høringssvar til NIF. Foruten å vedlegge vårt utfyllende høringssvar til KUD, ønsker vi å benytte NIFs høring til å formidle noen tilleggsbetraktninger.

På et samspills- og høringsmøte i regi av NIF 11.oktober var idrettsmeldingen satt i fokus. Vi synes det er flott med slike møter og det bidrar til god dialog mellom organisasjonsleddene.

Samtidig ligger det mye makt i å sette opp detaljene i programmet på slike møter. Denne makten ligger blant annet i å velge for andre hva som skal diskuteres i møtet.

På idrettstinget i mai i år ble det vedtatt at livslang idrett er et av fire hovedsatsningsområder i langtidsplanen. På samspills- og høringsmøtet 11.oktober blir vi bedt om å ta stilling til om hva som skal prioriteres mellom barne- og ungdomsidrett og voksenidrett. Vi ble ikke bedt om å prioritere mellom barne- og ungdomsidrett og toppidrett, eller mellom paraidrett og barne- og ungdomsidrett.

I høringsbrevet fra NIF bes det om konkrete tilbakemelding på ulike områder i utkast til høringen. Blant annet blir det under punkt 4. (livslang idrett) bedt om tilbakemelding på hvorvidt organisasjonene mener at NIF skal arbeide for at spillemidlene også kan brukes til utvikling av idrett for voksne.

På dette spørsmålet er NBIFs tydelige svar et rungende JA.

Vi mener for øvrig at resten av norsk idrett allerede har gitt et klart svar på dette spørsmålet gjennom vedtaket om livslang idrett. Da handler det ikke om enten eller, men om både og – dvs. barne- og ungdomsidrett skal prioriteres og det skal også voksenidretten. Som Idrettspresidenten selv sa det på ledermøte i regi av NIF på Gardermoen 29.-30.november: «*vi skal få de voksne til å strømme til norsk idrett, og så få dem til å bli der*». Vi likte det vi hørte, og vi regner da med at NIF støtter oppunder og er med på å ta konsekvensene av det - i godt samsvar med toppidrettssjef Tore Øvrebø sine ord på samme ledermøte om «å ta konsekvensene av sine mål»

Vi har tidligere vært kritiske til NIFs manglende fokus på voksenidrett og folkehelse. Vi mener derfor at det blir feil å sette målgruppene opp mot hverandre når idrettstinget allerede har gitt sine føringer. Dette virker bare

konserverende og passer ikke inn i den moderniseringen norsk idrett skal inn i. Vi har et klart bilde av et NIF som i denne tingperioden skal organisere seg administrativt inn mot livslang idrett, og hvor voksenidrett og folkehelse blir et definert ansvarsområde for en medarbeider.

Vi ber om at NIF i sitt hørings svar ikke legger opp til å lage slagsider som ikke er i tråd med intensjonen i idrettstingets vedtak, og at hørings svaret sikrer idretts glede for alle og at ingen målgrupper diskrimineres.

Viser videre til NBIFs innspill til Kulturdepartementet under.

Til: Kulturdepartementet (KUD)
Fra: Norges Bedriftsidrettsforbund

INNSPILL TIL IDRETTSMELDINGEN

Norges Bedriftsidrettsforbund (NBIF) takker for muligheten for å delta på høring i forkant av en ny idrettsmelding.

NBIF mener at den nye idrettsmeldingen må speile strategiplanen til norsk idrett som ble vedtatt på idrettstinget i 2019. Denne planen har fire hovedsatsningsområder: «Flere og bedre anlegg», «bedre toppidrett», «bedre idrettslag» og «livslang idrett».

I vårt hørings svar vil vi først og fremst fokusere på «livslang idrett», men vil også komme med innspill som knytter seg til forenkling av hverdagen for idrettslagene.

Norsk idrett er i omstilling. Denne omstillingen må også fanges opp av den nye idrettsmeldingen. NBIF mener at en slik omstilling, og det er på høy tid, tar inn over seg voksenidretten på en helt annen måte enn det har vært gjort tidligere.

Norsk idrett legger mange ressurser i å satse på barn og ungdom. Dette er NBIF helt enige i, men vi opplever et stort paradoks ved at det ikke er en tydelig nok politikk og ressursprioritering på å ta med ungdom over i den organiserte idretten når de blir voksne. Det er heller ingen tydelig politikk og ressursprioritering i å beholde de voksne i den organiserte idretten i et livslangt idrettsperspektiv. Hva er hensikten med å legge en masse ressurser i ungdomsidretten om ikke målet er livslang idretts glede?

Vi siterer Trine Skei Grande fra hennes tale på NIFs ledermøte 25.mai 2018: «Hvis flere skal være aktive, må det være plass til oss tjukkaser, sa hun». Tiden har kommet for å favne om den voksne generasjonen i norsk idrett.

Norsk idrett er opptatt av at idrett skal være for alle og at grupper ikke skal diskrimineres. Den voksne generasjonen har blitt neglisjert – fokus er på barn, ungdom, paraidrett og toppidrett. En slik satsning må skapes gjennom aktivitetsutvikling og lavterskeltilbud. I tillegg snakkes det også om utenforskap og økonomiske barrierer i idretten. Ofte er dette et budskap knyttet til barne- og ungdomsidrett, men akkurat de samme utfordringene finnes i voksenidretten.

NBIF mener derfor at idrettsmeldingen må ha et eget kapittel om voksenidrett og folkehelse. Idrettsmeldingen må også legge føringer for norsk idrett på at finansieringen av voksenidretten må økes. Norsk Tipping,

kulturdepartementet og spillemidlene, er de viktigste investorene for å utvikle voksenidretten i regi av norsk idrett. Synergieffekten av dette skal ikke bare bli synlig på folkehelse, men vil også komme barne- og ungdomsidretten til gode. Den nye idrettsmeldingen må synliggjøre denne sammenhengen. I strategiplanen til norsk idrett, er «bedre idrettslag» et av de fire satsningsområdene. Det er nærliggende å tenke at et bedre idrettslag handler mest om kompetanse. NBIF mener det minst like mye må handle om forenkling. Idrettsmeldingen må også ha fokus på forenkling. Vi må unngå at krav til organisering m.m. er til hinder for aktivitet.

Vi i bedriftsidretten opplever at mange bedriftsidrettslag melder seg ut av NBIF og norsk idrett, da de først og fremst er aktivitetsorienterte. Når vi opplyser om krav til rapportering m.m., får vi ofte tilbakemelding på at de ikke vil bruke tid på dette og heller velger å melde seg ut av idretten – men fortsette aktiviteten på utsiden. Dette kommer til å bli synlig på «bunnlinjen» i norsk idrett. Det må tilstrebes å forenkle krav og alternative former for medlemskap i norsk idrett må utvikles. Idrettsmeldingen må oppmuntre til dette.

Hvorfor er det så viktig å slippe voksne til i idretten?

Bedre folkehelse/bedre arbeidshelse

Den positive helsegevinsten ved fysisk aktivitet er udiskutabel. Spesielt i de tilfellene hvor en går fra helt inaktiv til å tilfredsstille helsemyndighetenes anbefaling om minimum 30 minutter daglig fysisk aktivitet.

Ikke alle finner seg til rette på et treningssenter. Det er heller ikke alle som har initiativ og driv nok til å komme i aktivitet på egenhånd. Mange er avhengig av en viss grad av forpliktelse og de sosiale rammene det gir å være aktive sammen med andre. Dette kan være noe som enkelt som turgrupper, pausetricing eller å delta i bedriftsfotballserien. Dette er hva bedriftsidretten handler om, å være fysisk aktiv sammen med andre.

Vi trenger en bredde av ulike tilbud dersom vi skal få folk opp av sofaen og ut i aktivitet. Tilbudet må inneholde aktiviteter for alle grupper, uansett alder, fysisk form eller ambisjoner. En må også ta hensyn til at folk er forskjellige, og at det også finnes mennesker som tiltrekkes av aktiviteter med mindre grad av organisering; dem som ønsker å være aktive når de vil, hvor de vil og med hva de vil. Dette er jo regjeringen selv opptatt av i Granavoldenplattformen.

I tillegg til folkehelsen er også *arbeidshelsen* et viktig argument for å tilrettelegge for flest mulige voksne i idretten. Arbeidshelse er sammenhengen mellom arbeid og helse – hvordan helsen påvirker arbeidet og omvendt.

Beregninger fra NHO viser at en ukes sykefravær koster bedriften om lag 15.000, -. Da er ikke lønnskostnadene tatt med i regnestykket, kun produksjonstap, utgifter til vikar, overtid o.l. Etter 16 dager reduseres bedriftens kostnader noe, mens kostnadene for samfunnet forøvrig øker. Fysisk form er en av mange parametere som påvirker en persons evne til å stå i jobb. Det samme er sosial tilhørighet på arbeidsplassen. I bedriftsidretten er vi gode på å kombinere disse faktorene!

Manglende evne til å stå i jobb har også store konsekvenser for den enkelte det gjelder, både økonomiske så vel som følelsesmessige. Når vi vet at graden av fysisk form er en av flere faktorer som spiller inn på et individs evne til å stå i jobb, er NBIF veldig klar på at det bør legges til rette for at flest mulige voksne får tilgang til aktivitetstilbud. Et til tilbud som er tilpasset deres alder, ferdighetsnivå og ambisjon.

Gjennom å legge til rette for at arbeidstakerne kan være i aktivitet på arbeidsplassen, sammen med kollegaer, vil en også kunne bidra til et godt psykososialt arbeidsmiljø. Er godt drevet bedriftsidrettslag er ofte hjertet i en bedrift og bidrar til å skape samhold, tilhørighet og «vi-følelse».

Aktive voksne gir aktive barn

Barn blir mer aktive, er mer ute og går flere turer dersom deres foreldre er fysisk aktive. Slik er det også med idretten, hvor voksnes engasjement i idrettslagene ofte kan være avgjørende for om barna deltar.

Engasjere familien er Helsedirektoratets klare anbefaling (Aktivitets-håndboken) når det gjelder hvordan en kan fremme fysisk aktivitet hos barn og unge. Barns fysiske aktivitetsnivå starter med foreldrenes holdninger og handlinger.

NBIF mener at en gjennom en målrettet satsning på å tilrettelegge for voksne i idretten skaper en vinn-vinn-situasjon. Gode idretts- og aktivitetsopplevelser får voksne i aktivitet, og bidrar til en bedre folkehelse. Gjennom holdninger og handlinger blir de også gode forbilder for sine barn, noe som øker sjansen for at også barna ønsker å være aktive.

Frivillighet – flere hender i norsk idrett

Idretten er avhengige av ivrige og engasjerte frivillige. Mange av NBIF sine idrettslag opplever til en viss grad utfordringer med å rekruttere nye frivillige til sine verv. Dette er nok ikke en ukjent problemstilling i andre særforbund.

Frivilligheten er i endring og det er vanskeligere å finne de lojale frivillige med «livstidsmedlemskap» i idrettslaget. Dagens frivillige er ikke like villig til å forplikte seg over tid og søker kortere engasjement – helst direkte knyttet til aktiviteten. Dette gir en «turn over» av frivillige som krever stadig nyrekruttering av voksne frivillige.

Det å være et voksent medlem i norsk idrett er en svært lite lukrativ tilværelse. Det meste av den økonomiske støtten tilfaller barn og unge, og en stiller sist i køen når det gjelder tilgangen til idrettsanleggene. Frivilligheten i norsk idrett er sårbar, og mange idrettsorganisasjoner sliter med å rekruttere til ulike verv og det er mangel på trenere. Lojaliteten til den organiserte idretten vil forvitte om de voksne som vil være aktive, først og fremst finner sitt tilbud i å være fysisk aktiv på utsiden av den organiserte idretten. En slik manglende lojalitet, vil kunne resultere i at færre vil ta på seg verv som trenere og ledere i nær fremtid.

NBIF mener norsk idrett må og skal satse på barne- og ungdomsidrett, men det betyr ikke at voksenidretten skal prioriteres bort. Idrettstinget har allerede sagt at livslang idrett er et viktig satsningsområde. Skal vi få enda flere voksne med i idretten så trenger de stadig påfyll av gode idretts- og aktivitetsopplevelser. En god start vil være å vise de voksne at det er en plass til dem i norsk idrett – både med ord og handling. Økt tilbud vil gi økt rekruttering av voksne medlemmer. Medlemmer som igjen er potensielle frivillige. Frivillige som norsk idrett trenger.

Integrering

Fysisk aktivitet og idrett kan i seg selv være en svært nyttig arena for integrering. Når en samtidig vet hvor bra organisert fysisk aktivitet og idrett er for det psykososiale miljøet på en arbeidsplass, så er det naturlig å argumentere for bedriftsidrettslaget som et viktig verktøy i integreringsarbeidet.

Et robust og godt drevet bedriftsidrettslag er en flott arena for både aktivitet og demokratisk organisasjonsarbeid. Erfaringen viser at innvandrere med en annen kulturell bakgrunn ofte søker mot frivillig arbeid i religiøse organisasjoner fremfor idretten.

Gjennom bedriftsidrett har norsk idrett en gylden mulighet til å rekruttere blant grupper av voksne som de ellers aldri hadde nådd gjennom ordinære idrettslag eller lokalmiljøet.

Rammebetingelser for voksenidretten.

Det blåser en moderniseringsvind gjennom norsk idrett. En modernisering av norsk idrett må også inkluderes i den statlige idrettspolitikken. Norsk idrett trenger en politikk som i langt større grad løfter frem betydningen av voksenidretten og folkehelsen. I tillegg må vi ha en politikk hvor dette får praktiske konsekvenser.

På idrettstinget i 2019 besluttet idrettsbevegelsen at «Livslang idrett» skal være et av fire satsningsområder. Dette må speiles i den statlige idrettspolitikken. Det må også få konsekvenser for prioriteringer.

Vi opplever i dag en praksis som ikke i tilstrekkelig grad ser sammenhengen mellom barne- og ungdomsidrett og voksenidrett. Det legges ned mange ressurser i å hindre frafall fra idretten i ungdomsårene, men det mangler gode strategier på å legge godt nok til rette for en overgang til voksenidrett og livslang idrettsglede.

Det kan ikke være slik at alle investeringene for å hindre frafall i ungdomsårene, i neste fase resulterer i mange stengte dører når man har blitt voksen. Dette er innlysende selvmotsigende, men det er samtidig en realitet i dag.

Det mangler både aktivitetstilbud, tilgang til treningstid og ressurser til aktivitetsutvikling. Når media stiller spørsmål om barne- og ungdomsidrett, går de til NIF for å få svar. Når media stiller spørsmål ved fysisk aktivitet for voksne, går de til de kommersielle treningssentrene for å få svar.

Dette er et speilbilde av mangel på idrettsglede for alle i norsk idrett. Det speiles også ved at idrettskretser og NIF først og fremst har fokus på barne- og ungdomsidrett. Unntakene er paraidrett og toppidrett. Dette til tross for at mye av medlemsmassen i norsk idrett består av voksne. Vi er svært bekymret for at den voksne andelen av medlemsmassen, vil reduseres i årene som kommer.

Som vi tidligere har nevnt er det staten, gjennom spillemidlene og andre tilskudd, som er den største og viktigste økonomiske investoren i norsk idrett. Denne investeringen skal sikre idrettsglede for alle. Slik fungerer det ikke i dag.

Gjennom spillemidlene i dag sikres det midler til barne- og ungdomsidretten og til toppidretten. Voksenidretten faller mellom stolene, og mottar langt færre ressurser. Utenforskap er ikke noe mindre aktuell i voksenidretten enn den er i barne- og ungdomsidretten. Det er ikke barna som ikke har økonomi til å delta i idretten – det er deres foreldre som ikke har ressursene, og da har de heller ikke ressurser til å delta selv.

Mange idrettslag mangler i dag ressurser til å ta imot voksne. Ressursene begrenser seg ofte til å klare å gi et tilbud til barn og unge. Flere særforbund har et tilbud til voksne, men vi ser også at mange sliter med å rekruttere unge voksne og det ligger en fare i en «forgubbing». Norsk idrett må klare å møte en ny generasjon som snart skal bli voksne – en ny generasjon som ikke likner på noen andre generasjoner før seg.

Norges Bedriftsidrettsforbund er det eneste særforbundet i norsk idrett som kun har unge voksne og voksne i sin målgruppe. Samfunnet er i endring. Nye trender, nye kommunikasjonsformer og nye forventninger bidrar til at vi må omstille oss. Det er en realitet i Bedriftsidretten at der forbundet/kretsen har kontorer med ansatte, der blir det mer aktivitet. Et eksempel er i Akershus, hvor det til tross for relativt korte avstander, er betydelig mer utfordrende å skape aktivitet i Follo og Asker/Bærum enn det er på Romerike hvor administrasjonen er lokalisert.

For å få til en slik omstilling og for å være en viktig leverandør av «Livslang idrett», må vi sikres gode rammebetingelser. Dette må skje gjennom synlige og tydelige bestillinger til norsk idrett gjennom den statlige idrettspolitikken i Idrettsmeldingen.

Vi vil sitere Idrettspolitisk dokument 2015 – 2019 punkt 7.3 Idrettens finansiering punkt f; «Bevilgningene til utviklingen av voksenidretten må økes i tråd med organisasjonens mål». Det ble aldri løftet en finger for å få realisert dette punktet, men ny idrettsmelding og satsning på Livslang idrett, må gi nye føringer.

Vi ber derfor om at den nye idrettsmeldingen bidrar til en modernisering av norsk idrett, slik at voksenidretten i større grad likestilles med barneidrett, ungdomsidrett, paraidrett og toppidrett. Det skulle bare mangle når vi står for idrettsglede for alle, livslang idrett og at ingen grupper skal diskrimineres.

NBIF mener at det er på høy tid at voksne får større innpass i norsk idrett, og vi tar gjerne på oss et enda større ansvar når det gjelder å gi voksne et godt aktivitet- og mosjonstilbud.

Med vennlig hilsen

Grethe Fossli
President i NBIF

Svenn Erik Bolle
Generalsekretær i NBIF

Norges Cykleforbund

MEMBER
UNION CYCLISTE INTERNATIONALE
UNION EUROPÉENNE DE CYCLISME
NORDISKA CYKLEFÖRBUNDET
NORGES IDRETTSFORBUND

Norges Idrettsforbund

nifhoringer@idrettsforbundet.no

Vøyenenga 04.12.2019

Innspill til ny idrettsmelding

NCF har følgende innspill til ny idrettsmelding:

Vårt utgangspunkt er at grunnlaget for all aktivitet skapes i idrettslagene. Idrettslagene er grunnmuren i norsk idrett. Vi erfarer at det er stor gjennomstrømning av frivillige, som igjen medfører en vedvarende prosess med «voksenopplæring» av klubbens tillitsvalgte.

På denne bakgrunn har vi følgende innspill til prioriteringer:

1. Gjøre det enklere å være idrettslag

Med dette mener vi enklere krav til rapportering og bedre grunnfinansiering av aktiviteter. Dette er en stor utfordring for de idretter som ikke har inntekter fra billettsalg, arenareklame. Her oppleves det stor forskjell. I tillegg opplever vi i NCF (eks. landeveis sykling) som ikke har egne idrettsanlegg (det finnes nok flere eksempler), krav og pålegg fra det offentlige (les: departement, direktorat, etater) som medfører betydelige kostnader. Dette er kostnader som ikke kan dekkes inn ved billettsalg.

2. Sikre en langsiktig, helhetlig og forutsigbar finansiering av den medlemsbaserte frivillige idretten i Norge.

Idretter som ikke har betydelige kommersielle inntekter må bli tilgodesett med ekstra finansiering, slik at idrettene og disse aktivitetene kan bestå. Mangfoldet er viktig.

3. Forsterke idrettens samfunnsrolle

Det er viktig å styrke det finansielle grunnlaget dersom samfunnsrollen skal styrkes, og idrettens engasjement tilsvarende. En av idrettens oppgaver er jo idrettslig aktivitet – helse.

Idrettens samfunnsviktige frivillig baserte virksomhet må ikke begrenses av at det offentlige ikke har finansiering til en tilstrekkelig anleggsdekning, både i antall og i variert mangfold.

4. Hvordan legge grunnlag for en bedre og bredere toppidrett.

Grunnlaget for bedre og bredere toppidrett er større finansiell støtte fra det offentlige. I fremtiden bør toppidretten også finansieres direkte fra statsbudsjettet, og ikke kun fra overskuddet i Norsk Tipping.

Gjennom dette vil mer midler brukes til:

- Enklere og bedre idrettslag
- Langsiktig, helhetlig finansiering av den medlemsbaserte frivillige idretten
- Forsterke idrettens samfunnsrolle

Fra: [Røiland, Tonje](#)
Til: [NIF Høringer](#)
Kopi: [Jørgensen, Terje](#)
Emne: Høringsinnspill
Dato: torsdag 5. desember 2019 00:23:47

Hei,

Her er høringsinnspillet fra Norges Danseforbund:

Innspillet fra idrettsorganisasjonen bør på helt overordnet nivå vise hva som skal til for at den organiserte idretten kan utvikles videre. NIF foreslår at meldingen skal ha spesielt fokus på følgende tre områder:

1. Hvordan gjøre det enklere å være idrettslag
2. Hvordan forsterke idrettens samfunnsrolle
3. Hvordan legge grunnlag for en bedre og bredere toppidrett.

Dette er gode mål, og prioriteringen støttes. To forhold som kanskje mangler i denne listen, er

4. Hvordan sikre en langsiktig, helhetlig og forutsigbar finansiering av den medlemsbaserte frivillige idretten i Norge.
5. Hvordan dekke anleggsbehovet, både nybygging, bruk og drift.

Når det gjelder pkt.1, kan NIF selv bidra med løsningen, med økonomisk støtte fra staten. Idrettsforbundet har nedsatt en arbeidsgruppe som jobber med «Enklere tilknytning», der undertegnede inngår.

Vi kommer til å presentere flere gode løsninger for fremtiden i Q1, 2020

Skal vi klare å møte konkurransen utenfra, bør organisasjonen tenke nytt. Stikkordet er «FORENKLING». Det gjelder i alle ledd av organisasjonen. Resten av samfunnet ligger langt foran i utviklingen, mens regelverket til NIF og gjeldende stemmerettsordning har stoppet alle forsøk på fornying og modernisering. Vi bør ta inn over oss at samfunnet er i endring. Vi har en unik mulighet til å gå foran i utvikling og være en positiv pådriver og veiviser. Vi bør være det prioriterte sted for aktivitet og felleskap. Dette vil også skape tillit hos politikere og i befolkningen som helhet.

Vår viktigste jobb er å skape aktivitet. Det viktigste er ikke om man er organisert eller egenorganisert, men om man er aktiv eller inaktiv. Vi mener at alle som har lyst å definere seg som en idrett, skal få lov til det. For å møte utviklingen og bli sett på som en åpen og fremoverlent organisasjon, ønsker vi at NIF innfører forenklete tilknytningsformer.

Vi ser for oss følgende alternative medlemskap:

1.Gull medlem – Medlem i klubb/ Idrettslag

- Det skal være **enkelt** å starte en klubb (Tydelige retningslinjer. Nok med 3 personer for å starte opp, istedenfor 10 som i dag), **enkelt** å være frivillig (Enkelt digitalt system og definerte, tidsbegrensede oppgaver) og **enkelt** å bli medlem (Enkelt digitalt system, der få tastetrykk gir deg det du er ute etter).
- For klubben bør målet være å bli «Kvalitetsklubb». Det er et høyere nivå innenfor «Gull

medlem». Det er visse kriterier som må oppfylles for å bli Kvalitetsklubb, som igjen følges av en økonomisk insentiv ordning.

2.Sølv medlem – Direkte medlemskap i SF og/eller NIF

- Egenorganiserte organisasjoner som Tverga, kan få direkte medlemskap i NIF.
- Markeds events – Viktig å knytte til seg de som er interessert i idretten med en gang. Ved få tastetrykk, skal man kunne bli direkte medlem i SF. Etter hvert loses medlemmene videre til den enkelte klubb.
- Miljøer som ikke har klubb tilhørighet i dag, kan knyttes til forbundet gjennom direkte medlemskap, som Urbane stiler i Norges Danseforbund, Snowboard i Brettforbundet o.l.

3.Bronse medlem – Kommersielle aktører kan bli assosierte medlemmer

Rettigheter og plikter – Kommersielle aktører (Bronse medlemskap)

For hver type medlemskap, følger det rettigheter og plikter.

Rettigheter

- Opprinnelig navn kan beholdes
- En kommersiell aktør behøver *ikke* gjøres om til klubb
- Tilgang til et vidt spekter av tilbud innenfor utdanning
- Tilgang til fagkompetanse
- Mulighet for å delta på Ledersamling i regi av Forbundet
- Mulighet for deltagelse på felles sosiale aktiviteter (Eks.Dance Camp)
- Mulighet for å søke som arrangør av ulike arrangement/konkurranser, med unntak av NM
- Deltagelse for medlemmene på alle arrangement/konkurranser, med unntak av NM
- Gratis tilgang til NIFs nye forenklede medlemsystem
- Møterett og talerett på Forbundstinget/ Idrettstinget
- Forbundets medlemsfordeler
- Idrettsforbundets medlemsfordeler
- Mulighet for å søke prosjektmidler
- Mulighet for å bruke Forbundets logo (Med teksten «assosiert medlem»)

Plikter

- Avstå fra kommunale og statlige midler
- Ikke tilgang til lokale medlemsfordeler
- Ikke stemmerett på Forbundstinget/ Idrettstinget
- Følge Anti-doping reglementet
- Følge Barneidrettsbestemmelsene
- Tilgang til et vidt spekter av tilbud innenfor utdanning, mot en ekstra avgift
- Ikke tilgang til NIFs logo (eget regelverk)
- Ikke tilgang til deltakelse i NM og/eller være arrangør av NM

- Ikke dekket av Forbundets forsikring

Minner om at arbeidet med «Enklere tilknytning» ikke er klart. Vi leverer inn det endelige, bearbejdede resultatet i Q1, 2020

Med vennlig hilsen / Best regards

Tonje Røiland

Generalsekretær / Secretary General

Norges Danseforbund / The Norwegian Dance Federation

Mob: + 47 95429966

tonje@danseforbundet.no

www.danseforbundet.no

NORGES
DANSEFORBUND

Med hilsen
Norges Cykleforbund

Eystein T. Stokstad (s)
General sekretær

Heikki Dahle
Spesial rådgiver

Kopi: SFF – tj@saerforbund.no

Norges Idrettsforbund
Ullevaal Stadion

4. des. 2019

Høringssvar Idrettsmeldingen

Det vises til høringsdokument mottatt 1. november 2019 med forslag til felles innspill fra idretts-organisasjonen til Kulturdepartementet for arbeid med ny idrettsmelding. Her følger tilbakemeldinger fra Norges Fotballforbund (NFF).

Innspillet fra idrettsorganisasjonen bør på helt overordnet nivå vise hva som skal til for at den organiserte idretten kan utvikles videre. NIF foreslår at meldingen skal ha spesielt fokus på følgende tre områder:

1. Hvordan gjøre det enklere å være idrettslag
2. Hvordan forsterke idrettens samfunnsrolle
3. Hvordan legge grunnlag for en bedre og bredere toppidrett

Dette er gode mål, og prioriteringen støttes.

To sentrale forhold som NFF mener mangler i denne listen er:

1. Hvordan sikre en langsiktig, helhetlig og forutsigbar finansiering av den medlemsbaserte frivillige idretten i Norge
2. Hvordan dekke anleggsbehovet, både nybygging, bruk og drift.

I NIFs utkast til felles innspill tas det i tillegg opp en rekke saker som det er naturlig at idrettsorganisasjonen er opptatt av når det skal utarbeides en ny idrettsmelding. Fra disse kommenteres følgende:

Mva-kompensasjon for varer og tjenester og for anlegg.

Målrettet arbeid for å sikre tilstrekkelig store avsetninger på statens budsjettposter for disse ordningene vil fortsatt være svært viktig.

Etterslep på spillemidler til anlegg.

Vår samfunnsviktige frivillig baserte virksomhet bør ikke begrenses av at det offentlige ikke har finansiering til en tilstrekkelig anleggsdekning, både i antall og i variert mangfold.

Anlegg. Økonomiske rammebetingelser for utvikling av anlegg påvirkes i stor grad av tildelte spillemidler og reglene for momsrefusjon. NFF mener Idretten må ta en lederrolle for ytterligere å forbedre rammebetingelsene for utvikling av anlegg. For fotballen spesielt er miljøutfordringene stor. Miljøutfordringene rundt kunstgressgranulat må løses. Her må myndighetene ta ansvar sammen med idretten.

Toppidrettssenter. Som Norges største idrett kan NFF vanskelig støtte en prioritering av nytt toppidrettssenter som ikke inkluderer fotball.

Terje Svendsen
President Norges Fotballforbund

Til Norges Idrettsforbund

Oslo, 04.12.2019

Ny idrettsmelding – høringsinnspill fra NFIF

Det vises til brev fra Norges idrettsforbund (NIF) av 31. oktober 2019 med utkast til innspill til Kulturdepartementets varslede idrettsmelding. Nedenfor følger innspill fra Norges Friidrettsforbund (NFIF).

1. Generelt

NFIF stiller seg i all hovedsak bak NIFs utkast innspill. Vi vil særlig trekke frem viktigheten av å synliggjøre idrettens rolle i et bredere samfunnsperspektiv, samt idrettens ansvar i en bærekraftig utvikling. Dette bør være viktige grunnpilarer i en ny stortingsmelding om idrett, og være bærende argumenter for en videre og styrket offentlig satsing på idretten.

Det er videre positivt at NIF under kap. 5 utfordrer Kulturdepartementet når det gjelder å definere idrettsbegrepet. Det kan med fordel også utfordres på å klargjøre hva staten legger i forskjellen på egenorganisert idrett/aktivitet og de som utøver idrett med tilrettelegging fra klubbene i idrettsorganisasjonen.

2. Rammebetingelser

Det vises til kap. 6 om rammebetingelser. NFIF savner her en mer helhetlig beskrivelse av viktigheten av gode rammebetingelser for idretten, og det offentliges ansvar for å bidra til dette. Med henvisning til idrettens rolle i samfunnet og det viktige arbeidet som gjøres i idretts-Norge, bør det synliggjøres hvilke utfordringer den organiserte idretten står ovenfor (finansiering under press, konkurranse fra andre aktivitet, frivillighet i endring mv.). Det er viktig å understreke at idretten selv tar ansvar, men at det offentlig også må bidra. Gode rammebetingelser handler ikke om å erstatte frivillighet, men om å få mest mulig ut av frivillighetens arbeid og potensiale. Hovedfokus bør være målet om en langsiktig, helhetlig og forutsigbar finansiering av den medlemsbaserte idretten i Norge, for å sikre forutsetninger for mye, god og mangfoldig aktivitet i hele landet. NFIF er enig i at Mva.-kompensasjon er en viktig sak for idretten og bør omtales særskilt som anbefalt tiltak, men det er ikke det eneste mulige virkemiddel for å bedre rammebetingelsene for idretten.

3. Kompetanse

Under kap. 9 står det at de viktigste rammevilkårene for idrettsdeltagelse er frivillighet, økonomi, anlegg og kompetanse. NFIF mener behovet for kompetanse kunne blitt gitt en større del av innspillet til idrettsmeldingen. En av klubbenes største utfordringer er mangel på idrettsfaglig kompetanse. En stor andel av trenerjobben i Norge, særlig rettet mot barn og unge, utføres i dag av personer med lite eller ingen formell kompetanse. Dette behovet vil trolig bli enda større i årene som kommer. Dette skjer samtidig som det utdannes flere innenfor idrettsfag enn tidligere. De fleste med slik utdanning får ikke jobb i den organiserte idretten, da det i meget beskjeden grad er lønnsmidler til slikt. De får jobb hos kommersielle aktører, og blir paradoksalt en del av utfordringen og ikke en del av løsningen for den organiserte idretten. Idretten må selv legge en betydelig innsats i å finne løsninger på dette, men det kan neppe løses uten et samarbeid mellom idretten og det offentlige. Tilskuddsordninger rettet mot å øke

andelen utdannede og lønnede trenere er et mulig tiltak. «Hvordan gjøre det enklere å være idrettslag» er et av tre foreslåtte fokusområder i NIFs utkast til høringsinnspill, og NFIF mener bedre tilrettelegging for økt kompetanse i idrettslagene er en vesentlig del av dette.

4. Anlegg

4.1 Generelt

Anleggenes rolle som nødvendig premisse for aktivitet bør understrekes ytterligere under kap. 10. Det er nødvendig at det offentlige er med på dette spleiselaget, og anleggene gir også muligheter for aktivitet utover det som blir organisert av idretten. Etterslep på spillemidler til anlegg er en utfordring, men NFIF har ikke informasjon om at dette påvirker anleggsbyggingen i vesentlig grad. Med den store anleggsmangelen for mange idretter i mange deler av landet, bør det vurderes om idrettsorganisasjonen bør etterspørre en større innsats med andre virkemidler enn dagens slik at anleggsdekningen kan gis et kraftig løft. Vår samfunnsviktige frivillige baserte virksomhet bør ikke begrenses av at det offentlige ikke har finansiering til en tilstrekkelig anleggsdekning, både i antall, geografisk spredning og i mangfold. Tiltak 2 under «forslag til statlige mål og innsats på området» er et svar på behovet om en helhetlig anleggspolitikk og bedre behovsvurderinger. Behovet for en mer helhetlig tilnærming og prioritering av anlegg, der idretten selv er involvert, bør gjenspeiles bedre også i den innledende teksten under kap. 10. Dette er godt beskrevet i idrettens egen anleggsstrategi, og innspillet til Kulturdepartementet bør i større grad reflektere samme tilnærmingen som skisseres der.

4.2 Nasjonalanlegg

I tråd med pkt 4.1. og behovet for en mer helhetlig prioritering av anlegg vil NFIF påpeke at dagens ordning med nasjonalanlegg tilgodeser et lite antall idretter som de fleste sorterer under svært ressurssterke særforbund. Ordningen bør evalueres. Det bør vurderes både å legge til rette for nasjonalanlegg for flere idretter og i flere deler av landet, og om begrepet «nasjonalanlegg» og måten ordningen praktiseres er egnet for å dekke fremtidens behov. Særlig aktuelt er dette når det nå skal satses på å få flere internasjonale idrettsarrangementer til Norge. Idrettsorganisasjonen bør ha en sentral rolle i en evaluering.

5. Internasjonalt

Vi støtter NIF i at det er et mål at Norge skal arrangere internasjonale mesterskap. Dette er både et ansvar som idrettsnasjon, og gir muligheter for vekst. Vi er imidlertid kritisk til det som under pkt. 12.1 fremstår som en prioritering av vinteridretten. En slik tilnærming kan senere bli benyttet som argument *mot* tildeling av midler til arrangementer som ikke faller inn under den kategorien. NFIF mener for eksempel at idrettsarrangementer som er store på verdensmarkedet og som kan bidra til å løfte Norge både ut fra et idretts- og næringsperspektiv, bør være svært aktuelle for Norge. Vi mener derfor det er uheldig om en idrettsmelding gir føringer som kan begrense mulighetene for et bredere utvalg av idrettsarrangementer til Norge fremover, og ber derfor NIF revurdere teksten.

Mvh

Norges Friidrettsforbund

Sign

Ketil Tømmernes
President

Innspill til Idrettsmeldingen

Norges Håndballforbund (NHF) mener NIFs høringsnotat «Innspill til idrettsmeldingen» er et godt, grundig og gjennomarbeidet dokument.

NHF har noen få innspill, til et ellers svært godt dokument.

Generelt ønsker NHF en idrettsmelding som ikke bare er tydelig på idrettsformål, men også tydelig på det offentliges rolle og oppgaver versus idrettens. Dette kan kanskje innarbeides som et 4.punkt på side 5.

Prioriteringer

NHF kan gi sin tilslutning til den prioriteringen som er angitt, men presiserer at prioriteringen er uløselig knyttet til de fokusområdene som er angitt på side 5.

Enklere å være et idrettslag.

NHF deler NIFs syn på at dette er et av 3 fokusområder. Videre i dokumentet mener vi at dette i litt for stor grad avgrenses til å gjelde økonomi (selv om også rapport/søknadsprosedyrer er omtalt) og anlegg. NHF mener også dette fokusområdet «pakkes litt bort» i ulike kapitler. Her kunne sammenhengen kanskje vært bedre synliggjort under kapittel 9 «Bedre idrettslag». NHF anfører videre at forenkling også bør omfatte offentlige pålegg/regler/forordninger. Under kapittel 9 foreslår vi derfor:

- En bedre synliggjøring av forenkling.
- Digitalisering løftes også inn under Norges Idrettsforbunds mål. (Digitalisering er både «bedre og enklere».
- Idrettsmeldingen bør inneholde klare signaler om hvordan det offentlige kan legge til rette for et enklere regelverk tilpasset frivilligheten. Dette kan settes inn som et nytt punkt under «Forslag til statlig mål og...».
-

Anlegg

NHF er svært tilfreds med at anleggssituasjonen vektlegges tungt i NIFs innspill til idrettsmeldingen. NHF er imidlertid usikker på om å ta igjen etterslepet er viktigere enn realiseringen av nye anlegg. For innendørsidrettene er det pr i dag en svært stor underdekning av flerbrukshaller.

Norges Håndballforbund

Under forslag til statlige mål og innsats på området, er NHF usikker på om punkt 1 egentlig burde vært inntatt under kapittelet «Økonomi som barriere». Dette både for å få fram at dette er en kostnadsdriver for utøveren og for å unngå at gratis halleie settes opp mot nye anlegg.

Under punkt 2 mener NHF at storbyproblematikk knyttet til anleggssituasjonen med fordel kan trekkes tydeligere fram. Selv med en «normal» utbyggingstakt, vil ikke storbyene kunne tilby treningstid i akseptabelt omfang. Dette både som følge av en underdekning som har bygget seg opp gjennom år og som følge av befolkningsvekst i (stor)byene.

NHF påpeker videre at det er en latent interessekonflikt mellom det uttrykte mangfoldsmålet og prioritering av de riktige anleggene. Etter vårt syn (også i et folkehelseperspektiv) må **anlegg for de mange prioriteres anlegg for de få**. Dette kan i mange tilfeller imidlertid løses ved tilknytningsarealer til nye eller eksisterende anleggstyper (eksempelvis flerbrukshallen).

FNs bærekraftsmål

NHF er både glad for og enig i at idretten kan lavere gode bidrag knyttet til bærekraftsmålene. Det er innlysende at idretten som samfunnskraft kan yte positive bidrag til, og da i særskilt grad innenfor en sosiologisk kontekst. Det må videre være et uttrykt mål at idretten også innenfor klima-/miljø området må strekke seg etter de beste løsninger. NHF er imidlertid betenkt med hensyn til på dette tidspunktet å konkretisere løsninger. Etter vårt syn hører derfor ikke «puljespill framfor seriespill» hjemme i dette dokumentet. Her mener NHF at idretten samlet sett må gå sammen for helhetlig å kunne belyse idrettens bidrag til innenfor klima og miljø.

Livslang idrett

NHF gir sin tilslutning til dokumentets beskrivelse og mål. NHF mener spillemidler kan benyttes også for denne aldersgruppen, men ønsker at dette forutsetter en organisasjonstilknytning. Organisasjonstilknytningen/tilhørigheten tilfører etter vårt syn en merverdi som ikke må undervurderes.

Toppidrett

Viktigheten av kombinasjonen «idrett – utdanning» er godt beskrevet innledningsvis, men NHF savner et tredje punkt under statlig innsats der det stilles krav/forventinger om offentlig tilrettelegging. (Jfr. s 11 og videregående utdanning.)

Med vennlig hilsen
Norges Håndballforbund

Per Eirik Magnussen
Ass. gen.sek.

Norges idrettsforbund

Oslo, 2. desember 2020

Høringsuttalelse fra Norges Ishockeyforbund – til NIFs innspill til idrettsmeldingen

Det vises til høringsdokument mottatt 1. november 2019 med forslag til felles innspill fra idrettsorganisasjonen til Kulturdepartementet for arbeid med ny idrettsmelding. Frist for innspill er satt til 4. desember 2019.

Vedlagt følger høringsinnspill fra Norges Ishockeyforbund som ble behandlet av forbundsstyret på deres møte 2. desember. Vi viser også til våre innspill som ble oversendt både Kulturdepartementet og NIF i september, som en oppfølging på innspillsmøte som ble avholdt på Ullevål. Dette dokumentet vedlegges også denne høringsuttalelsen.

Innledning

Høringsutkastet fra NIF er grundig og omfattende, og det dekker store deler av organisasjonens virkeområde. Svakheten kan være at det er vanskelig å lese prioriteringer ut av innspillet. Det kunne med hell vært mer spisset slik at de viktigste sakene kom tydeligere frem. Vi anbefaler derfor en avsluttende oppsummering med tydelige prioriteringer fra det enkelte område.

Generelt

Den frivillige medlemsbaserte virksomheten i landets lag og foreninger har en samfunnsverdi som går ut over de rene folkehelseeffekter. Idretten møter konkurranse om medlemskap, aktivitet og finansiering, hvor vi selv var tilnærmet enerådende for få år siden. Frivilligheten blir utfordret og er i endring, og økonomi som barriere er i dag en stor del av «trusselbildet» - slik NIF på en god måte beskrev i særforbundsmøtet 23. oktober.

Den organiserte idretten står samtidig sterkt og spiller fortsatt en særdeles viktig rolle i samfunnet. Organisasjonen må selv ta tak i utfordringene og innrette prioriteringer, forvalte ressurser og utvikle organisasjonen slik at man står best mulig rustet til å møte de mange utfordringene man nå står overfor. Staten på sin side må gjennom politiske valg og bruk av virkemiddelapparatet legge forholdene til rette for at denne jobben kan lykkes.

Om utkastet

Innspillet fra idrettsorganisasjonen bør på helt overordnet nivå vise hva som skal til for at den organiserte idretten kan utvikles videre. NIF foreslår at meldingen skal ha spesielt fokus på følgende tre områder:

1. Hvordan gjøre det enklere å være idrettslag

2. Hvordan forsterke idrettens samfunnsrolle
3. Hvordan legge grunnlag for en bedre og bredere toppidrett.

Dette er gode mål, og prioriteringen støttes. To forhold som kanskje mangler i denne listen, er

4. Hvordan sikre en langsiktig, helhetlig og forutsigbar finansiering av den medlemsbaserte frivillige idretten i Norge.
5. Hvordan dekke og prioritere anleggsbehovet, både nybygging, bruk og drift. En anleggsutbygging som tar hensyn til mangfold er en forutsetning for å nå målene **i Idretten vil og skal.**

I NIFs utkast til felles innspill tas det i tillegg opp en rekke saker som det er naturlig at idrettsorganisasjonen er opptatt av når det skal utarbeides en ny idrettsmelding. Fra disse kommenteres følgende:

Mva-kompensasjon for varer og tjenester og for anlegg. Erfaring fra lengre tids arbeid med dette spørsmålet har vist noe som man også ser i andre tilsvarende saker; det skal svært mye til å få fritak fra mva eller lovfestet rett til full kompensasjon. Det er et spørsmål om det er klokt å fortsette å løfte dette spørsmålet foran andre viktige saker. Arbeid for å sikre tilstrekkelig store avsetninger på statens budsjettposter for disse ordningene vil fortsatt være svært viktig

En ny tilnærming kan være å be om forutsigbarhet i forhold til avkortningen i stedet for størrelsen på bevilgningene. I dag er den på ca 25% og idretten kan for eksempel jobbe for en nedtrapping av denne over en periode.

Etterslep på spillemidler til anlegg. Det er usikkert hvor stort dette problemet er i praksis. Med lav rente, og full visshet om at tilskuddet fra staten vil komme, går anleggsbyggingen sin gang. Kommunene har en egen mva-ordning og legger oftest ut spillemidlene for egne og klubbens anleggsprosjekter. Kommuner og klubber løfter i liten grad etterslepet frem som et problem. Med stor anleggsmangel for mange idretter og i mange deler av landet, bør det vurderes om idrettsorganisasjonen gjør lurt i å flytte fokus over til å legge større trykk på behovet for en innsats med helt andre virkemidler enn dagens slik at anleggsdekningen kan gis et kraftig løft. Ikke minst med fokus på anlegg med stor underdekning og som er kostnadskrevenende å investere i.

Nasjonalanleggsordningen. Denne bør evalueres, og idrettsorganisasjonen bør ha en sentral plass i evalueringen. Med muligheter for et løft i antall og mangfold av internasjonale idrettsarrangementer i Norge, bør ordningen evalueres. Det bør vurderes både å legge til rette for nasjonalanlegg for flere idretter og i flere deler av landet – og det bør kanskje også vurderes om begrepet «nasjonalanlegg» og måten ordningen praktiseres er egnet for å dekke fremtidens behov. Særlig aktuelt er dette når det nå skal satses på å få flere idrettsarrangementer til Norge.

Kompetanse. Sentralt i klubbens utfordringer er mangel på kompetanse i både det organisatoriske og på trenersiden. Dette behovet vil trolig bli enda større i årene som kommer. Idretten har vært tydelig på at vi skal bygge den organisatoriske kompetansen. Deler av løsningen på dette problemet ligger hos idretten selv, men det kan neppe løses uten gjennom et samarbeid mellom idretten og det offentlige.

Forskning. Idrettsorganisasjonen bør gi innspill til hvilke områder organisasjonen ser behov for forskning i kommende år, og hvordan behovene med bistand fra det offentlige kan møtes.

Anlegg. NIHF mener det må være en kraftigere markering av behovet for en styrt anleggspolitikk i den nye Idrettsmeldingen. Norsk idrett må, med NIF som fasilitator, ha en klar prioritert idrettsanleggspolitikk som sikrer tilstrekkelig mangfold i anleggsutbyggingen. I dag er dette ikke tilfellet. Anlegg er en viktig faktor dersom man skal arbeide med livslang idrett og tilgjengelighet for aktivitet for alle i anlegg. I dag er det flere anlegg og anleggstyper som er fullbooket hele året, og dermed er det ikke alle aldre og aktivitetsnivå som får tilgang til disse. Ishaller er et slikt eksempel. Skal norsk idrett lykkes med målene i Idretten Skal må anleggsprioriteringene endres.

Avslutning

Avslutningsvis vil Norges Ishockeyforbund gjenta våre fire viktigste prioriteringer, som også ble spilt inn ved forrige høringsrunde:

1. Anleggspolitikken

I dag preges anleggspolitikken mange steder av «en forsterking av skjevheten». Idrettsrådene har en viktig rolle med å gi innspill og prioriteringer til lokalpolitikkerne. Utfordringene er at det er de idrettene som er sterke og tilstede i kommunen som sitter i idrettsrådet. Det betyr at egenorganiserte aktiviteter og idretter som ikke alt er representert med lag/foreninger i kommunen ofte sliter med å komme opp.

Man må derfor se på om det er mulig å legge regionale eller nasjonale føringer til grunn for tildeling av spillemidler, for å sikre en riktig balanse i typen anlegg.

Videre må man etablere en anleggspolitikk som i større grad gjør det mulig å realisere kostnadskrevenne anlegg ute i kommunene. Kostnadskrevenne anlegg må prioriteres slik idretten selv har foreslått i sin strategiske plan. Det er viktig at det ikke kun er det etablerte miljøet på stedet/i kommunen som får bestemme hva lokalsamfunnets behov er. I fremtiden er det nødvendig med nasjonale, overordnede føringer på geografisk dekning og spredning av enkelte anleggstyper som alle vet er aktivitetsskapende, men som ikke alle steder har et aktivt miljø som presser på for å få realisert. I stor grad gjelder dette kostnadskrevenne anlegg.

2. Barrierer for deltagelse

Det er ulike årsaker til at deltagelse i idretten er utfordrende for mange. Økonomi er nok forklaringen som oftest går igjen. Her er det flere gode løsninger, men det varslede fritidskortet vil være en god løsning for mange, og må være tilgjengelig for personer i alle idretter som bedriver barne- og ungdomsidrett under NIF.

Mange idretter som har en lav anleggsdekning har samtidig en høy pris for deltagelse. Dette handler om tilgang til treningstid, kostand ved leie av anlegg og ikke minst svært høye reisekostnader for å

komme til kamper og aktiviteter utenfor eget anlegg. Derfor vil en bedre anleggsdekning også redusere flere barrierer for deltagelse.

3. Enklere tilknytningsformer

Stadig flere er opptatt av å legge til rette for egenorganiserte aktiviteter. Dette gjelder både for individuell aktivitet og for ulike lagaktiviteter. Regjeringen har tatt initiativ for å legge til rette for denne type aktivitet, men det er viktig at også idretten følger opp denne endringen vi ser i samfunnet.

Med bakgrunn i dette vil det være fornuftig om også idretten ser på ulike modeller for å gjøre det enklere og mindre forpliktende å tilknytte seg et lag eller direkte til et særforbund. Dette er problemstillinger meldingen bør adressere.

4. Internasjonale mesterskap

Som for anleggspolitikken er det stor grad av tilfeldigheter når det kommer til hvilke internasjonale mesterskap som arrangeres i Norge, og når og hvor dette finner sted.

Regjeringen har prisverdig etablert en støtteordning for mindre idretter slik at de også kan være med på å søke om internasjonale mesterskap lagt til Norge. Gjennom denne ordningen har regjeringen mulighet til å koordinere noe.

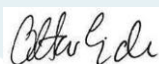
Dette bør tas ett skritt videre slik at det ligger en idrettspolitisk strategi bak hvilke mesterskap som søkes lagt til Norge. Denne koordineringen må selvsagt ledes av idretten selv, men det offentlige som bidrar med betydelige ressurser må også være representert i dette arbeidet.

Norges ishockeyforbund ser frem imot det videre arbeidet med idrettsmeldingen og imøteser høringsrunder etter departementets konklusjon og når Stortinget skal behandle meldingen.

Tage Pettersen

President

/s)

Ottar Eide

Generalsekretær

Oslo, 16. september 2019

Høringsinnspill til idrettsmeldingen fra Norges Ishockeyforbund

Innledningsvis vil NIHF berømme departementet for initiativet til en ny idrettsmelding. Samtidig er det viktig at denne meldingen til Stortinget reiser de rette problemstillingene og kommer med gode og forutsigbare styringssignaler på hvilken retning politikken ønsker for idretten.

NIHFs overordnede prioriteringer vi mener idrettsmeldingen må beskrive gode løsninger på:

1. Anleggspolitikken

I dag preges anleggspolitikken mange steder av «en forsterking av skjevheten». Idrettsrådene har en viktig rolle med å gi innspill og prioriteringer til lokalpolitikkerne. Utfordringene er at det er de idrettene som er sterke og tilstede i kommunen som sitter i idrettsrådet. Det betyr at egenorganiserte aktiviteter og idretter som ikke alt er representert med lag/foreninger i kommunen ofte sliter med å komme opp.

Man må derfor se på om det er mulig å legge regionale eller nasjonale føringer til grunn for tildeling av spillemidler, for å sikre en riktig balanse i typen anlegg.

Videre må man etablere en anleggspolitikk som i større grad gjør det mulig å realisere kostnadskrevende anlegg ute i kommunene. Kostnadskrevende anlegg må prioriteres slik idretten selv har foreslått i sin strategiske plan. Det er viktig at det ikke kun er det etablerte miljøet på stedet/i kommunen som får bestemme hva lokalsamfunnets behov er. I fremtiden er det nødvendig med nasjonale, overordnede føringer på geografisk dekning og spredning av enkelte anleggstyper som alle vet er aktivitetsskapende, men som ikke alle steder har et aktivt miljø som presser på for å få realisert. I stor grad gjelder dette kostnadskrevende anlegg.

2. Barrierer for deltagelse

Det er ulike årsaker til at deltagelse i idretten er utfordrende for mange. Økonomi er nok forklaringen som oftest går igjen. Her er det flere gode løsninger, men det varslede fritidskortet vil være en god løsning for mange.

Mange idretter som har en lav anleggsdekning har samtidig en høy pris for deltagelse. Dette handler om tilgang til treningstid, kostand ved leie av anlegg og ikke minst svært høye reisekostnader for å komme til kamper og aktiviteter utenfor eget anlegg. Derfor vil en bedre anleggsdekning også redusere flere barrierer for deltagelse.

3. Enklere tilknytningsformer

Stadig flere er opptatt av å legge til rette for egenorganiserte aktiviteter. Dette gjelder både for individuell aktivitet og for ulike lagaktiviteter. Regjeringen har tatt

initiativ for å legge til rette for denne type aktivitet, men det er viktig at også idretten følger opp denne endringen vi ser i samfunnet.

Med bakgrunn i dette vil det være fornuftig om også idretten ser på ulike modeller for å gjøre det enklere og mindre forpliktende å tilknytte seg et lag eller direkte til et særforbund. Dette er problemstillinger meldingen bør adressere.

4. Internasjonale mesterskap

Som for anleggspolitikken er det stor grad av tilfeldigheter når det kommer til hvilke internasjonale mesterskap som arrangeres i Norge, og når og hvor dette finner sted.

Regjeringen har prisverdig etablert en støtteordning for mindre idretter slik at de også kan være med på å søke om internasjonale mesterskap lagt til Norge. Gjennom denne ordningen har regjeringen mulighet til å koordinere noe.

Dette bør tas ett skritt videre slik at det ligger en idrettspolitisk strategi bak hvilke mesterskap som søkes lagt til Norge. Denne koordineringen må selvsagt ledes av idretten selv, men det offentlige som bidrar med betydelige ressurser må også være representert i dette arbeidet.

Regjeringen beskriver at de vil legge til rette for at flest mulig får oppleve gleden ved å drive idrett og fysisk aktivitet. De sier videre at de samtidig skal legge til rette for utøvelse av egenorganisert fysisk aktivitet. I den sammenheng vil vi påpeke behovet for enkelte avgrensninger opp mot friluftslivsorganisasjoner og utdannings- og helsesektoren. Idretten har i dag viktige roller innenfor disse sektorene, men finansieringen kan fremstå som fragmentert og uklar.

Vi har videre tatt utgangspunkt i de spørsmålene departementet har reist på sine innspillmøter.

- Hva skal være de sentrale målene i idrettspolitikken, og hvilke målgrupper er de viktigste?

Idrettstinget vedtok før sommeren «Idretten vil». Dette arbeidet bør ligge til grunn for målarbeidet og prioriteringene i idrettsmeldingen.

Samtidig vil vi fra NIHFs side være tydelige på at de økonomiske prioriteringene bør rettes mot aldersgruppen 6 – 23 år (for å få med studentene), med vekt på gruppen 12 – 23 år for å redusere frafallet fra idretten.

- Hvilke temaer og utfordringer er det viktig at meldingen drøfter?

NIHFs fire viktigste prioriteringer er beskrevet innledningsvis.

- Hvordan kan vi best innrette virkemidlene i idrettspolitikken slik at den lokale frivilligheten styrkes og de frivillige kan bruke mest mulig av tiden på å skape aktivitet?

Her er det viktig å fokusere på forenkling fra myndighetenes side og klubb- og kompetanseutvikling fra idrettens side. Myndighetene må forenkle søknadsprosessene, flytte budsjettmidler fra prosjekt til drift og aktivitet, forenkle krav til rapportering og etablere en felles portal hvor alt dette kan løses på ett sted. Idretten må bruke ressurser på kompetanse gjennom hele linjen, veldig gjerne universelt slik at det kan brukes på tvers av idretter. Idrettens digitaliseringsprosesser må finansieres sentralt.

I denne sammenheng vil det også være naturlig å reise problemstillingen knyttet til krav om profesjonalisering av trenerne i stadig flere idretter. Det kan godt være at det er en nødvendig vei å gå, men da må det sikres at det ikke fører til økt utenforskap hos enkelte grupper barn og unge.

- Hvordan kan idretten selv arbeide for å forenkle idrettslagenes hverdag, og hvordan sikrer man en god balanse mellom profesjonalisering og frivillig aktivitet?

Dette ansees besvart i foregående spørsmål.

- Hvordan kan idretten og det offentlige samarbeide om å redusere økonomiske barrierer for deltakelse?

Det offentlige kan redusere barrierene ved å bygge ut anlegg, ved å sikre lave leiekostnader for aktivitet til barn og unge uavhengig av anleggenes eierskap, forenkling av søknader og rapporteringer og gjennom etableringen av fritidskortet.

Idretten må sørge for at det som betales av støtte og kontingent til barn og unge brukes til denne målgruppen. Videre må utstyrspresset reduseres gjennom tydelige regler, gode holdninger og tilrettelegging for bytte/lån av utstyr.

Fritidskortet som er lansert kan være veldig positivt bidrag når man skal få med flere inn i idrettene. Kortet må gjelde alle idretter, og ikke være kun for enkelte.

- Hva vil være særforbundenes bidrag på dette området, og hvordan kan forbundene bistå idrettslagene sine i å redusere kostnadsnivået?

Særforbundene har et overordnet ansvar for idrettslagenes kultur og deres forhold til barneidrettsbestemmelsene. Det er viktig at idrettslagene har et bevist forhold til utstyrsbehovet, nivået på lisenser og treningsavgifter, et bevist forhold til reiseaktivitet, fokus på deltagelse på kostbare turneringer etc.

- Hvordan kan idretten bidra til mangfold gjennom samordning og samarbeid på tvers av sær idretter? Hvordan skal man prioritere mellom spesialanlegg og fleridrettsanlegg?

Idretten og myndighetene kan bli flinkere til å planlegge, utvikle og bygge anlegg sammen. Det kan knytte idrettene tettere sammen, redusere kostandene og gjøre det langt enklere å være foreldre for barn som bedriver ulike idretter. Spesialanlegg bør i størst mulig grad også legges til denne type steder. Skien fritidspark er et godt eksempel på hvordan ulike idretter lokaliserer seg samlet. Vi ønsker imidlertid å påpeke at det må sikres en anleggsutbygging i årene som kommer som tar hensyn til underdekningen enkelte idretter har ift anlegg. Derfor kan man ikke realisere en rekke fleridrettsanlegg fordi dette en enklest og kanskje rimeligst på kort sikt.

Som påpekt innledningsvis må man også se på idrettsrådene og –kretsene sine oppgaver ifm anleggsprioriteringer.

- Hva er akseptabel anleggsdekning? Hva er rimelig antall innbyggere per anlegg for ulike anleggstyper og for ulike områder (byer, tettbygde strøk, spredtbygde strøk)?

NIHF kan ikke tallfeste dette for andre idretter, men ser at det er underdekning og skjevfordeling av mange type anlegg i store deler av landet. Dette gjelder spesielt i de store byene.

For NIHF er det viktig at det bygges ishaller på steder der det er et nedslagsfelt på ca 30.000 innbyggere innen 45 minutters kjøring. For at dette skal kunne realiseres er det helt nødvendig med overordnede planer som kan gi tilstrekkelig retning for hvordan denne utbyggingen skal kunne skje. Det vil være behov for et anleggspolitisk løft der isanlegg for en mye større del av spillemidlene/statlig finansiering enn det er tilfelle i dag.

Norges ishockeyforbund ser frem imot det videre arbeidet med idrettsmeldingen og imøteser høringsrunder etter departementets konklusjon og når Stortinget skal behandle meldingen.

Tage Pettersen
President
/s/

Ottar Eide
Generalsekretær

Til: nifhoringer@idrettsforbundet.no

Oslo, 3. desember 2019

Inspill til ny idrettsmelding

Norges klatreforbund ønsker å komme med følgende innspill til ny idrettsmelding.

Inledningsvis ønsker vi å si at vi er enige i de tre fokusområdene, enklere idrettslag, idrettens samfunnsrolle og bedre og bredere toppidrett. Når det kommer til økt satsning på toppidrett så er det viktig at dette resulterer i en bredere satsning som inkluderer flere nye idretter og resultater i flere nye medaljer.

Flere og bedre anlegg

Norges klatreforbund opplever at det bygges stadig flere kommersielle anlegg, spesielt i de store byene. Hvis klubbene ikke får til et godt samarbeid med de kommersielle anleggene kan dette skape en hindring for å kunne drive med klubbaktivitet. NKF har, som en del av sin strategi, mål om å arbeide for flest mulig klubbstyrte anlegg i Norge, og vi mener det er et viktig tema å ta opp i en ny idrettsmelding.

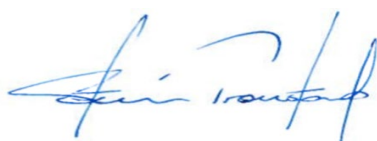
Vi etterlyser også bedre regional helhetsplanlegging av anlegg for å unngå prioritering av de største idrettene på lokal nivå, og sikre mer variasjon i anleggene som bygges.

Livslang idrett

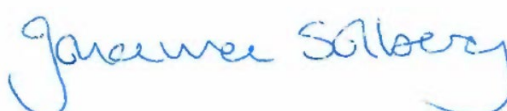
Per i dag er barn og unge prioriterte i spillesmiddleordningen. Med visjonen «Idrettsglede for alle» og satsningsområdet Livslang idrett mener vi at NIF bør arbeide for at spillemidler også kan brukes til utvikling av idrett for voksne. Vi mener det bør være opp til hvert enkelt særforbund å prioritere midlene mellom målgruppene.

Med vennlig hilsen

Norges klatreforbund

Stein Tronstad
President

Johanna Solberg
Generalsekretær

Norges Idrettsforbund

Oslo, 04. desember 2019

Høringsuttalelse fra Norges Motorsportforbund til Norges Idrettsforbunds innspill til idrettsmeldingen.

Norges Motorsportforbund er i all hovedsak enig med NIF til deres innspill til idrettsmeldingen. Men forbundet savner at innspillet sier noe om at det er idretter som ikke frem til nå har fått innpass i de større byområdene. I de større byområdene finnes det ingen motorsportanlegg. NIF skriver i NIFs mål pkt. 1 at «idretten vil at det skal bygges anlegg slik at all ønsket aktivitet kan gjennomføres».

Ut fra den virkelighet som foreligger i dag er ikke dette en realitet og her er det særlig motorsport og skyting som blir utelatt. NMF har ved flere anledninger pekt på at motorsport i realiteten ikke er mulig for barn og unge i de større byområdene nettopp på bakgrunn av anleggsmangelen. Ikke all motorsport egner seg å få til i byområder. Derfor har NMF både ovenfor NIF, Kulturdepartementet og politikere flere ganger pekt for muligheten for innendørshaller i de større byområdene. Slike innendørshaller kan godt være flerbrukshaller i samarbeid med andre idretter som er av samme behov. I den tid samfunnet nå er i er det også for motorsport blitt mer og mer aktuelt med elektrisk drevne kjøretøy. Disse forhold burde NIF ha anført noe om. Motorsport er fra før en av de idretter som har størst mangel på anlegg. Skal den målsetning NIF setter i sitt delmål nr. 1 kunne nås må også idretter som motorsport være særlig nevnt som satsningsområde fra idrettens side.

NMF mener derfor at det under emnet bakgrunn bør sies noe om at motorsport og skyting er en av de områdene som bør hensyntas mht innendørsanlegg i større byområder.

Det innspill som NIF har forfattet har på enkelte områder vært spesifikke ovenfor enkelte idretters utfordringer og behov. Slik NMF ser det vil det også være riktig innspillet å være noe mer konkret ovenfor de andre idretter som faktisk ikke har gode rammevilkår mht anlegg i større byområder. Ved å være noe mer presis på dette området synliggjør NIF at også slike idretter er ivaretatt for å oppfylle NIFs mål i pkt 1.

Når det gjelder kapittel 4 Nye aktiviteter og samfunnstrender i innspillet vises det spesielt til E-sport. Det ville vært riktig om også andre former for ikke – fysiske idretter som for eksempel sjakk burde vært nevnt. Det kan også komme nye trender som det også burde åpnes for.

**Norges
Motorsportforbund**

Nedre Storgate 42, 3015 Drammen
Org nr. 983 197 809

For mer informasjon
Sentralbord: 32 88 32 90
E-post: nmf@nmfsport.no
www.nmfsport.no

Med vennlig hilsen

Tony Isaksen
Generalsekretær
Norges Motorsportforbund

Geir Lilletvedt
Forbundsadvokat,
NMF

MEDLEM Advokatforeningen

NIF Høringer

Ullevål stadion, 3. desember 2019

Innspill til Idrettsmeldingen. Høringsvar fra Norges Orienteringsforbund

Det vises til «utkast til innspill til idrettsmeldingen» sendt på høring til organisasjonen 1. november 2019.

Innledning og prioritering

Norges Orienteringsforbund støtter at meldingen fokuserer på de 3 nevnte fokusområdene

- Hvordan gjøre det enklere å være idrettslag
- Hvordan forsterke idrettens samfunnsrolle
- Hvordan legge grunnlag for en bedre og bredere toppidrett

men anbefaler at NIF også legger til ett fjerde fokusområde

- Hvordan sikre en langsiktig helhetlig og forutsigbar finansiering av idretten i Norge

NOF støtter de seks foreslåtte prioriteringene.

For vårt forbund er bedre rammebetingelser for toppidretten spesielt viktig. Vi kan også være en viktig samarbeidspartner i et samarbeid om å nå ut til grupper som i dag ikke deltar og til å løse samfunnsoppgaver som ligger på siden av idrettslagenes kjerneoppgaver.

Egenorganisert idrett

Vi er glade for at aktiviteter som orienteringssporten bidrar med for egenorganisert aktivitet som turorientering og stolpejakt er nevnt. Vi støtter forslag til tilskuddsordninger for å finansiere helsefremmende aktiviteter som særforbund tilrettelegger for ikke-medlemmer.

Det er svært viktig at man i arbeidet med å øke fysiske aktivitet blant befolkningen legger til rette for at ulike former for aktivitet gis tilstrekkelig grunnforutsetninger for utøvelse. For orientering er byråkrati rundt tilgang til vernede naturområder ressurskrevende for klubbene. Vi ønsker at NIF skal være en pådriver for å fjerne unødig byråkrati.

Vi anbefaler at NIF ber staten tydeliggjøre hva de legger i begrepet egenorganisert aktivitet og hva som er forskjellen på «egenorganisert aktivitet» og de som utøver egenorganisert aktivitet med tilrettelegging fra klubbene i idrettsorganisasjonen.

Fysisk aktivitet i skolehverdagen

I et samfunn hvor barn og unge sitter mer stille en noen gang, er fysisk aktivitet i skolehverdagen svært viktig. Vi støtter arbeidet med å få fart på én time daglig fysisk aktivitet i skolehverdagen. Idrett og fysisk aktivitet i skolen er grunnleggende for at alle barn og unge skal få et godt forhold egen kropp og helse. Kunnskap i bruk av kart og kompass er en av få idrettsferdigheter forankret i utdanningsdirektoratets læreplan for grunnskolen. Klubbene i Norges Orienteringsforbund leverer i dag gratis opplæring i kart og kompass i skolen. Vi kan ta et enda større ansvar dersom vårt læringsmateriell som baserer seg på kart utarbeidet og bekostet av idrettslagene blir finansiert av statlige midler.

Bærekraftig utvikling

NOF er glad for at NIF er tydelig på at vi i vårt arbeid skal bidra positivt for å nå FNs bærekraftsmål. Det internasjonale Orienteringsforbundet (IOF)¹ har et tydelig fokus på bærekraft, med «Sustainability» som en av sine verdier og et eget utvalg som bl.a arbeider konkret med hvordan vi kan redusere karbonavtrykk. Verden er avhengig av bærekraftig ressursutnyttelse. Det er ikke alltid samsvar mellom bærekraft og kostnadsnivå, og det er derfor viktig at idrettsbevegelsen gis finansielle forutsetninger for å kunne drive idretten på en bærekraftig måte.

Livslang Idrett

Orienteringssporten aktiviserer personer i alderen 5 - 95 år. Mange klubber er opptatt av å bidra til et mer fysisk aktivt samfunn og er stolte av vår tur-orientering og stolpejakt. Vi stiller oss bak forslaget om at NIF skal arbeide for at spillemidlene også kan brukes til utvikling av idrett for voksne.

Orienteringsidretten kan bidra til å redusere offentlige utgifter til eldre. Studier² viser at eldre som deltar i orienteringaktivitet, har signifikant bedre helse enn vanlige eldre. Dette understøtter at idretten er en del av løsningen for et fysisk aktivt samfunn.

Rammebetingelser

Vi er glad for at NIF ønsker at den statlige tilskuddsordningen for internasjonale mesterskap i Norge videreføres og styrkes. Rammebetingelsene er svært forskjellige fra idrett til idrett, og det er svært få idretter som har kommersielle inntekter. Noe som begrenser aktivitet på alle nivåer i organisasjonen. For en ikke kommersiell idrett som orientering er det svært viktig at NIF er pådriver for å sikre gode rammebetingelser for disse idrettene.

E-sport

Når NIF i stor grad bruker fysisk aktivitet og helsefremmende aktivitet som begrunnelse for økt finansiering, virker det underlig å vie stillesittende e-sport så stor plass i idrettsmeldingen.

Antidoping arbeid – Manipulering av idrettskonkurranser

For å sikre en dopingfri idrett, der både helse- og fair play-aspektet er ivaretatt, er det viktig at antiopingarbeidet gis tilstrekkelig finansiering. Dette er også viktig for å ivareta utøvernes rettssikkerhet. I idretter med begrensede ressurser utgjør kostnader til et tilfredsstillende antidopingarbeid en vesentlig andel av budsjettene.

¹ <https://orientering.sport/iof/environment-and-sustainability/>

² <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26152308>

Vi stiller oss bak det som skrives i kapitlet om manipulering av idrettskonkurranser, slik at de som blir tatt for manipulering også kan stilles økonomisk og straffesrettslig til ansvar for sine ugjerninger.

Norges Orienteringsforbund stiller seg 100% bak den norske spillmodellen (enerettsmodellen) for å sikre finansiering av idretten.

Med vennlig hilsen
Astrid Waaler Kaas (s)
president

Lasse Arnesen (s)
generalsekretær

Til: NIF

Egenorganisert aktivitet

Til tross for at begrepet *egenorganisert aktivitet* har blitt anvendt i flere år, er det ingen entydig definisjon, eller felles konsensus, om hva begrepet innebærer. Egenorganiserte omtales blant annet som «ungdommer som driver med alternativ idrett» (Opsahl og Jarlsbo, 2019), samtidig brukes begrepet som en fellesbetegnelse på livsstilsidretter, og gir lett assosiasjoner til idretter som faller utenfor det organiserte i NIF, men det er ikke tilfellet.

Den organiserte og egenorganiserte aktiviteten må ses som et fellesskap. Skiforbundet og Brettforbundets klubber og lag tilrettelegger for flere egenorganiserte utøvere enn organiserte. Derfor bør det ikke skapes kunstige skillelinjer, men heller gjennom definerte midler stimulere til utforming av anlegg som ivaretar idretter på tvers og med lav inngangsterskel.

I Brettforbundet har vi siden 1987 jobbet for snowboardere med og uten medlemskap, i dag jobber vi også for surfere og skatere. Ved å tilrettelegge for at også egenorganisert aktivitet kan bli forstått som en del av den organiserte idretten, anser vi som ett av flere virkemidler for å oppnå økt aktivitet. Skiidretten skal utøves av flest mulig, lengst mulig. Av ung og gammel, gjennom organisert og egenorganisert aktivitet. Lite tilrettelegger mer for aktivitet og folkehelse enn oppkjørte skiløyper på vinterstid.

Det er imidlertid utfordrende å skille mellom organisert aktivitet, og andre egenorganiserte trenings- eller mosjonsaktiviteter som foregår utendørs. Det som for en person er friluftsliv, kan for en annen være trening. "På samme måte kan ulike skiaktiviteter utøvd i samme anlegg være [organisert] idrett, egenorganisert trening eller friluftsliv, avhengig av intensitet eller motivasjon for aktiviteten" (Meld St. 26 (2011- 2012, s. 109). Dersom vi forstår idrettsmeldingen rett, vil det det si at motivasjonen for, og intensiteten på aktiviteten er avgjørende indikasjoner på om aktiviteten er egenorganisert eller ikke. Følgelig vil aktivitet som er initiert av en trener bli kategorisert som organisert idrett. Videre vil aktivitet i et idrettslag som er initiert av medlemmene selv, basert på lek og ingen struktur, også kunne bli kategorisert som egenorganisert aktivitet.

Innenfor rammen av idrettspolitikken er det på denne bakgrunn formålstjenlig å se organisert aktivitet i sammenheng med andre former for egenorganisert utendørs mosjons- og treningsaktiviteter. Til tross for at egenorganiserte ofte blir omtalt som "ungdommer som driver med alternativ idrett", fins de egenorganiserte i alle miljøer, idretter, samfunnsnivåer og aldersgrupper. Felles for blant annet langrenn og snowboard, er den underliggende kulturen rundt å drive aktiviteten på egenhånd, dog er det utfordrende å drive aktiviteten uten de strukturene som den organiserte idretten har tilrettelagt for i alle år. På bakgrunn av dette er det rimelig å anta, at idretten, i kraft av sitt omfang, (bevisst eller ubevisst) har tilrettelagt for egenorganisert aktivitet i lang tid. Så kan det være en oppgave for fremtiden å synliggjøre på hvilke måte den organiserte idretten tilrettelegger for egenorganisert aktivitet, samt se på hvordan vi kan optimalisere anleggsbruk og anleggsutforming på en måte som gjør at det treffer enda fler!

Med andre ord vil de fleste som går skiturer eller kjører snowboard ikke gjøre dette i regi av idretts- eller friluftslivsorganisasjoner, men det primære virkemiddelet for å legge til rette for fysisk egenorganisert aktivitet er anlegg og tilrettelagte områder for formålene.

Forslag til fremdrift

Basert på innholdet i tilgjengelig forskning, det politiske landskapet og tidligere arbeid med problemstillingen, foreslås følgende:

1. Definere begrepet egenorganisert slik som norsk idrett forstår det - uten et absolutt skille mellom det organiserte og det egenorganiserte. Samtidig som det anerkjennes at det finnes genuint egenorganiserte aktiviteter som ikke er en del av norsk idrett, og at mange kan ønske å være egenorganiserte - selv om de driver en aktivitet som også er organisert.
2. Vi anbefaler å synliggjøre hvordan den organiserte og egenorganiserte idretten allerede drar, og kan dra ytterligere stordriftsfordeler fremover. I arbeidet kan det være hensiktsmessig å synliggjøre hvordan den organiserte idretten tilrettelegger for egenorganisert aktivitet i dag, samtidig som vi utforsker brukerpotensialet i allerede eksisterende anlegg, og utforsker flerbruksmulighetene i morgendagens anlegg. Vi tror det vil stimulere til et mangfold i aktivitetstilbudet. Således vil dette være et vesentlig bidrag både for å styrke grunnlaget for egenorganisert og organisert aktivitet.
3. Løfte frem både friluftslivets mål om å sikre områder til aktivitet, og NIFs mål om å sikre områder til aktivitet. Vise til at brukergruppen hos begge utgjør både organiserte og egenorganiserte. Utfordre idretten på hvordan enda flere kan bruke anleggene i dag, og hvordan en kan stimulere til nye typer flerbruksanlegg, samtidig som en løfter allerede gode digitale løsninger, og er tydelige på kapasitetsutfordringer i større byer.
4. Snu problemstillingen til vår fordel ved å se på det egenorganiserte som en mulighet til å komme i kontakt med nye målgrupper, og til å synliggjøre alt det arbeidet særforbundene gjør for å skape aktivitet for alle. Stå opp for og eksemplifisere hvordan særforbundene og klubbene skaper aktivitet for alle - både organiserte og egenorganiserte. NIF bør opprette en egen temaside på idrettsforbundet.no med informasjon om, og henvisning til alt det den organiserte idretten gjør for å skape aktivitet for alle. Særforbundene kan vurdere å ha en egen kontaktperson for egenorganiserte i egen organisasjon, og kan posisjonere seg slik at aktuelle særforbund blir den naturlige ressursen et ressurscenter kan henvise til for mer informasjon.
5. Diskusjonen om støtte til "arrangementer for egenorganiserte" (f. Eks X Games) bør snus til å handle om idrettsarrangementers mulighet for å skape varige verdi.
6. Bruk perspektivene og anbefalingene i dette notatet, og andre innspill fra andre forbund, i NIFs innspill til idrettsmeldingen. Vurdere et medieutspill, hvor NIF, sammen med aktuelle forbund, argumenterer for vårt syn.

For å lykkes med å gi egenorganiserte en uttalt plass i den norske idrettsmodellen, og for å skape økt aktivitet, ser vi det som hensiktsmessig at egenorganisert aktivitet defineres og inkluderes i kommunikasjonen. Et sentralt spørsmål vil i denne sammenheng være hvordan etablere strukturer som kan brukes for å skape kommunikasjon med, og aktivitet for de egenorganiserte.

Med vennlig hilsen,

Erik Røste, Ola Keul, Ingvild Berg og Bijora Sardarian

Ullevål 04.12.19

Hørings svar Innspill til ny idrettsmelding

Det vises til høringsdokument mottatt 1. november 2019.

Den frivillige medlemsbaserte virksomheten i landets lag og foreninger har en samfunnsverdi som går ut over de rene folkehelseeffekter. Det er derfor en utfordring for hele samfunnet når den organiserte idretten møter utfordringer som er større og mer dyptgripende nå enn tidligere. Finansieringen er under press. Idretten møter konkurranse på en rekke områder hvor vi selv var tilnærmet enerådende for få år siden. Frivilligheten blir utfordret og er i endring, og økonomi som barriere er bare en liten del av «trusselbildet» - slik NIF på en god måte beskrev i særforbundsmøtet 23. oktober. Den organiserte idretten utfordres til og med fra staten gjennom etablering av Tverga og finansiering av X-games.

Den organiserte idretten står samtidig sterkt og spiller fortsatt en særdeles viktig rolle i samfunnet. Organisasjonen må selv ta tak i utfordringene og innrette prioriteringer, forvalte ressurser og utvikle organisasjonen slik at man står best mulig rustet til å møte de mange utfordringene man nå står overfor. Staten på sin side må gjennom politiske valg og bruk av virkemiddelapparatet legge forholdene til rette for at denne jobben kan lykkes.

Innspillet fra idrettsorganisasjonen bør på helt overordnet nivå vise hva som skal til for at den organiserte idretten kan utvikles videre. NIF foreslår at meldingen skal ha spesielt fokus på følgende tre områder:

1. Hvordan gjøre det enklere å være idrettslag
2. Hvordan forsterke idrettens samfunnsrolle
3. Hvordan legge grunnlag for en bedre og bredere toppidrett.

Dette er gode mål, og prioriteringen støttes. To forhold som kanskje mangler i denne listen, er

4. Hvordan sikre en langsiktig, helhetlig og forutsigbar finansiering av den medlemsbaserte frivillige idretten i Norge.
5. Hvordan dekke anleggsbehovet, både nybygging, bruk og drift.

I NIFs utkast til felles innspill tas det i tillegg opp en rekke saker som det er naturlig at idrettsorganisasjonen er opptatt av når det skal utarbeides en ny idrettsmelding. Fra disse kommenteres følgende:

Mva-kompensasjon for varer og tjenester og for anlegg. Erfaring fra lengre tids arbeid med dette spørsmålet har vist noe som man også ser i andre tilsvarende saker; det skal svært mye til å få fritak fra mva eller lovfestet rett til full kompensasjon. Det er et spørsmål om det er klokt å fortsette å løfte dette spørsmålet foran andre viktige saker. Arbeid for å sikre tilstrekkelig store avsetninger på statens budsjettposter for disse ordningene vil fortsatt være svært viktig.

Etterslep på spillemidler til anlegg. Det er usikkert hvor stort dette problemet er i praksis. Med lav rente, og full visshet om at tilskuddet fra staten vil komme, går anleggsbyggingen sin gang. Kommunene har en egen mva-ordning og legger oftest ut spillemidlene for egne og klubbens anleggsprosjekter. Kommuner og klubber løfter i liten grad etterslepet frem som et problem. Med stor anleggsmangel for mange idretter og i mange deler av landet, bør det vurderes om idrettsorganisasjonen gjør lurt i å flytte fokus over til å legge større trykk på behovet for en innsats med helt andre virkemidler enn dagens slik at anleggsdekningen kan gis et kraftig løft. Vår samfunnsviktige frivillig baserte virksomhet bør ikke begrenses av at det offentlige ikke har finansiering til en tilstrekkelig anleggsdekning, både i antall og i variert mangfold.

Nasjonalanleggsordningen. Denne bør evalueres, og idrettsorganisasjonen bør ha en sentral plass i evalueringen. Dagens ordning tilgodeser et lite antall idretter som de fleste sorterer under svært ressurssterke særforbund. Med muligheter for et løft i antall og mangfold av internasjonale idrettsarrangementer i Norge, bør ordningen evalueres. Det bør vurderes både å legge til rette for nasjonalanlegg for flere idretter og i flere deler av landet – og det bør kanskje også vurderes om begrepet «nasjonalanlegg» og måten ordningen praktiseres er egnet for å dekke fremtidens behov. Særlig aktuelt er dette når det nå skal satses på å få flere idrettsarrangementer til Norge.

Kompetanse. Sentralt i klubbens største utfordringer er mangel på idrettsfaglig kompetanse. Dette behovet vil trolig bli enda større i årene som kommer. Dette skjer samtidig som det utdannes flere innenfor idrettsfag enn tidligere. De fleste med slik utdannelse får ikke jobb i den organiserte idretten, det er i meget beskjeden grad lønnsmidler til slikt. De får jobb hos kommersielle aktører, og blir paradoksalt en del av utfordringen og ikke en del av løsningen. Deler av løsningen på dette problemet ligger hos idretten selv, men det kan neppe løses uten gjennom et samarbeid mellom idretten og det offentlige.

Forskning. Idrettsorganisasjonen bør gi innspill til hvilke områder organisasjonen ser behov for forskning i kommende år, og hvordan behovene med bistand fra det offentlige kan møtes.

Noe som savnes i NIFs utkast er et poeng presidenten i Norges Brettforbund tok opp i et innspillsmøte KUD arrangerte på Ullevaal stadion 4. september 2019. Han utfordret departementet til i meldingen å klargjøre hva staten legger i forskjellen på egenorganiserte og de som utøver idrett med tilrettelegging fra klubbene i idrettsorganisasjonen. Dette bør følges opp i idrettsorganisasjonens felles innspill til den nye idrettsmeldingen.

Men vennlig hilsen

Anne R. Varden
Generalsekretær
Norges Skiskytterforbund

Norges Skøyteforbund

NSFs Innspill til NIF vedrørende regjeringens Idrettsmelding.

Norges Skøyteforbund (NSF) vil i det følgende spille inn til NIF vedrørende den kommende Idrettsmeldingen forhold som for NSF er avgjørende for at skøytesport skal være en idrett- og lavterskelaktivitet som fremmer folkehelse, breddeaktivitet for hele befolkningen, rekrutteringsstimuli for barn og unge, og utviklingsmuligheter for unge med ambisjoner om å oppnå topp nasjonale og internasjonale resultater.

Grunnlaget for NSFs innspill i det følgende bygger blant annet på Norges Idrettsforbunds Anleggspolitikk som ble vedtatt av Idrettsstyret 19.04.2019.

Isflater i alle landsdeler:

Det er en erkjent mangel på isanlegg i Norge. Dette er en erkjennelse både hos NIF sentralt og i dokumenter fra Kulturdepartementet. Konkret er isanlegg foreslått i NIFs dokument om anleggspolitikk, ref. kapittel IV, pkt. 1 (side 13).

Kunstisanlegg er kostnadskrevenne anlegg og det er derfor behov for ekstraordinære tilskuddsmidler det kan søkes om for at denne type lavterskelaktivitet kan drives stabilt med variabelt vær og klima i langvarige perioder. Dette er det stor mangel på i dag, og det er relativ liten forskjell på behovene mellom ulike landsdeler. Underdekningen av kunstfrosne is- og skøyteanlegg er særlig stor i Nord-Norge og deler av Vestlandet.

Den tidligere fungerende ordning med Programsatsingsmidler for is- og skøyteanlegg må gjeninnføres.

Vedlikehold av eksisterende is- og skøyteanlegg:

Like viktig som etablering av nye anlegg for skøytesport er vedlikehold av de eksisterende. Dessverre oppleves det at eldre anlegg ikke får den nødvendige oppgraderingen som er nødvendig for å gi befolkningen de tilbud og gleder som skøytesport gir. Når skøyteanlegg i befolkningstette områder forfaller og lokale myndigheter er tilbakeholdne med å prioritere oppgradering, er dette skadelig for brede lag av brukere. Skøyteanleggene i Oslo (Valle Høvin) og Tromsø er triste eksempler.

Nasjonalanlegg for skøytesport er viktig å videreføre

Vikingskipet skøytehall på Hamar har siden 2010 hatt status som Nasjonalanlegg. Hurtigløp på skøyter er en idrett som utøves på toppnivå i store deler av verden. Dette skyldes at det bygges innendørs skøyteanlegg som er uavhengig av de klimatiske forholdene.

Skal Norge videreutvikle seg som topp skøytenasjon, må også rammevilkårene for å oppnå dette være til stede. Et topp skøyteanlegg med Nasjonalanleggsstatus er helt vesentlig for å få tildelt store internasjonale mesterskap, samtidig som trenings- og konkurranseforholdene for norske topputøvere må være konkurransedyktig sammenliknet med konkurrentenes vilkår.

Med hilsen
NORGES SKØYTEFORBUND

Mona Adolfsen
President

Håkon Dahl
Generalsekretær

Oslo, 2. desember 2019

Hørings svar Innspill til idrettsmeldingen

Vi viser til høringsnotatet Innspill til idrettsmeldingen med høringsfrist 4. desember 2019.

Innledningsvis vil vi si at vi støtter de foreslåtte tre områdene en ny idrettsmelding bør ha fokus på:

- Hvordan gjøre det enkelt å være idrettslag
- Hvordan forsterke idrettens samfunnsrolle
- Hvordan legge til rette for en bedre og bredere toppidrett

I tillegg mener vi at behovet for satsing på anlegg er så prekært, at dette bør løftes høyere i meldingen. NSI foreslår derfor et ekstra område til de foreslåtte tre:

- **Hvordan sikre fremtidige anleggsbehov**

Under dette området bør det da fremkomme innspill på spesifikke mål for hvordan staten skal sørge for en mer slagkraftig og fremtidsrettet anleggsutvikling enn den som foregår i dag. Dette for å dekke fremtidens behov for å sikre fortsatt vekst i idretten og en fysisk aktiv befolkning.

NSI registrerer positivt at NIF har en mer aktiv stemme i det å kommunisere og tydeliggjøre idrettens samfunnsrolle og -bidrag. Vi synes det er svært viktig at NIF løfter dette i stor grad fremover og at dette også løftes gjennomgående fra NIF i innspillet til Idrettsmeldingen.

I høringen ønsker NSI å gi særlig innspill på følgende:

- **Kapittel 2 Idrettens samfunnsbidrag, under forslag til statlig innsats på området**

- Punkt 6: «Støtte en sterkere innsats mot frafall med tiltak som henvender seg til «alle som bare vil trene to ganger i uka», hvor ungdommer kan styre og lede egen aktivitet» – endres til: «Støtte en sterkere innsats mot frafall med tiltak av mosjonskarakter hvor ungdom og studenter styrer og leder egen aktivitet»
- Punkt 8: «At det blir god fremdrift på innføring av én time daglig fysisk aktivitet i skolehverdagen» - endres til «Sikre innføring av én time daglig fysisk aktivitet i skolehverdagen»
- En ny idrettsmelding bør definere forholdet mellom organisert og egenorganisert idrett, hvor det unngås å sette disse opp mot hverandre og det å skape et «kunstig skille» mellom disse. Hvordan kan staten i større grad legge til rette for arenaer og møteplasser hvor både organisert og egenorganisert idrett og aktivitet foregår? Det mener vi NIF bør utfordre og etterspørre i meldingen.

- **Kapittel 4.1 E-sport**

- Vi støtter viktigheten av dette punktet og at det må inn i ny Idrettsmelding.

- **Kapittel 8 Livslang idrett**

- Å ha et godt og allsidig aktivitetstilbud for barn og unge er norsk idretts viktigste oppgave. Likevel kan man med god grunn si at en god voksenidrett styrker barne- og ungdomsidretten. Det er dagens idrettsorganisasjon et resultat av – Det er flere voksne medlemmer i norsk idrett enn barn/unge, som gir idretten mange ressurspersoner i utviklingen av klubben og det å legge til rette for gode

aktivitetstilbud. **Overordnet støtter NSI forslaget om å få inn Livslang idrett, herunder voksne, i idrettsmeldingen og spillemiddelordningen.**

○ **Under delen Mosjonsidrett for voksne og ungdom:**

Her savner vi at NIF er mer overordnet i sitt innspill og i større grad ber om at den nye Idrettsmeldingen ivaretar fra «vugge til grav» – livslang idrett – i den helhetlige idrettspolitikken.

I nåværende Idrettsmelding er denne delt inn i 3 sentrale målgrupper. At barn- og ungdom er en prioritert målgruppe er som sagt naturlig, men denne noe ensidige vinklingen, fører samtidig til en «missing link» i overgangen fra ungdom til voksen. Vi mener norsk idrett bør utfordre ny melding om å ha ambisjoner om å legge til rette for «livslang idrett». Befolkningen er mindre aktive, flere er overvektige/fete og flere har fysiske og psykiske helseplager. **Her tilbyr idretten mer enn bare «muskel per minutt» som treningssentrene tilbyr, nemlig det sosiale fellesskapet og det å kunne bidra på flere måter enn å kun være utøver.** Dette bør NIFs innspill fremme og utdype.

Livsløpet er også i endring, for eksempel studerer man lenger og etablerer seg senere, noe som gjør at man ved frafall fra idretten i ungdomsårene vil være enda lenger ute av idretten før man evt kommer tilbake med sine barn. Studietiden / unge voksne er derfor en kritisk livsfase. Å engasjere flere studenter og unge voksne i den organiserte idretten bevarer og styrker både (folke)helsa og den norske frivillighetskulturen – her er det unge engasjementet en stor ressurs både for dagens og fremtidens samfunn.

Idrettsmeldingen bør på bakgrunn av dette ha mål om å ivareta flere i overgangen ungdom til voksen slik at disse i større grad blir værende i den organiserte idretten.

Videre tror vi det vil være uheldig å begrense tilbudet idrettslagene ønsker å gi til ungdom og voksne utover «ordinær» idrettslagsaktivitet slik den står beskrevet i teksten: «Derfor ønsker Norges idrettsforbund å legge til rette for at idrettslag skal kunne *gi treningssentertilbud* i egen regi.». NIF bør heller i sitt innspill løfte perspektivene for viktigheten av å legge til rette for idrett over livsfasene og de mulige samfunnskonsekvensene av å ikke gjøre det. *Hvordan* idretten skal lykkes med å få flere med vil komme på et senere tidspunkt, og der vil det være flere svar til målet.

– **Kapittel 11 Bedre toppidrett**

- Vi vil få understreke viktigheten av punkt 7 s. 38 om **viktigheten av styrke muligheten for å kombinere toppidrett og studier**, og at staten bør ha konkrete mål på dette i ny Idrettsmelding. NIFs innspill bør derfor også ivareta dette under forslag til statlig mål og innsats på området, noe vi ikke ser ligger i nåværende utkast.

Vi vil takke for muligheten til å komme med innspill, og ønske lykke til i arbeidet med å ferdigstille innspillet.

Med vennlig hilsen

Cecilie Kappelslåen (sign.)
Visepresident

Guro Røen (sign.)
Generalsekretær

Ullevål Stadion 02.12.19

Hørings svar – Ny Idrettsmelding

Det vises til høringsdokument mottatt 1. november 2019 med forslag til felles innspill fra idrettsorganisasjonen til Kulturdepartementet for arbeid med ny idrettsmelding. Frist for innspill er satt til 4. desember 2019.

Høringsutkastet fra NIF er grundig og omfattende, og det dekker store deler av organisasjonens virkeområde.

Innspillet fra idrettsorganisasjonen bør på helt overordnet nivå vise hva som skal til for at den organiserte idretten kan utvikles videre. NIF foreslår at meldingen skal ha spesielt fokus på følgende tre områder:

1. Hvordan gjøre det enklere å være idrettslag
2. Hvordan forsterke idrettens samfunnsrolle
3. Hvordan legge grunnlag for en bedre og bredere toppidrett.

Norges Svømmeforbund har gått gjennom høringsdokumentet og har følgende kommentarer:

Overordnet ønsker NSF at Stortingsmeldingen skal behandle hvordan tilgangen på anlegg og kostnader/leie av anlegg innen idretten henger sammen. Vi ønsker et grundig fokus og diskusjon i meldingen hvordan dette påvirker inkludering av barn og ungdom.

NSF mener at barn som lever i vedvarende lavinntekts familier bør løftes mer fram og ikke begrenses til de som faller inn under (inntektsgrensen og normene) for å få hjelp etter Lov om sosiale tjenester i NAV. Sistnevnte mener vi er en for streng definisjon av lavinntekt, enn den vi mener bør være utgangspunktet for å inkludere barn og unge.

Kapitel 2 Idrettens samfunnsbidrag:

Satse på voksne? men lange ventelister for barn. Løse ett problem før man tar tak i andre?

Kapitel 3 Bærekraftig utvikling:

Gamle anlegg er ikke fornuftig mtp bærekraft. Lite energiøkonomiske, og heller ikke dimensjonert for dagens energibruk.

Kapitel 7: Idrettsglede for alle:

7.3: bør ta med utfordringen rundt ledsagerordninger, trenings-/støttekontakt under overskriften Utfordringer.

Kapitel 8 Bedre Idrettslag:

Voksenidrett finansieres eventuelt med friske midler. Fremdeles mange uløste utfordringer innen barn/ungdomsidretten

Kapitel 10 Flere og bedre anlegg:

Norges Svømmeforbund mener kapitlet gir en konkret og stringent gjennomgang av anleggssituasjonen i idretts-Norge. Det er en tydelig sammenheng i hele kapitlet, fra årsakene til anleggskrisen og virkningene den har for barne- og ungdomsidretten og til konkrete forslag til hvordan situasjonen kan bedres.

Bakgrunn

Ryddig og grundig oversikt over utfordringene på anleggsområdet: befolknings- og aktivitetsvekst har ført til ventelister og barn som ikke kan tas opp i klubber som følge av anleggsmangel. Spillemiddelordningen er viktig, men utilstrekkelig, og etterslepet vil øke uten tilførsel av midler over statsbudsjettet. Anleggskostnader overføres på brukerne og øker kostnadene i barne- og ungdomsidretten og bidrar til klasseskille (økonomi som barriere). Store, kostnadskrevede anlegg får prosentvis små tilskudd, noe som være en grunn til at de nedprioriteres av kommunene. Mva-kompensasjonsordningen er uforutsigbar.

Norges Idrettsforbunds mål

Norges Svømmeforbund støtter Norges Idrettsforbunds tre anleggsmål.

Forslag til statlig mål og innsats på området

Svømmeforbundet støtter også forslagene til statlige mål og statlig innsats på anleggsområdet: det er etter vårt syn helt nødvendig med en kombinasjon av lokale (kommunale) og sentrale (statlige) beslutnings- og finansieringsmodeller for å sikre en anleggsutbygging som bidrar til å oppfylle de tre målene Idrettsforbundet har satt. Vi vil særlig understreke betydningen av pkt 2: statlig finansiering for å løfte prioriteringen av viktige enkelt anlegg opp fra den enkelte kommune, pkt 4 om momskompensasjonsordningen, der usikkerheten har vært særlig stor for kommuner som har bygget svømmeanlegg, og til sist pkt 5. om oppfølgingen av Fjørtoft-utvalgets forslag til et statlig løft for svømmeanlegg som et nødvendig supplement til spillemiddelordningen for å oppfylle kravene til svømmedyktighet blant skoleelever.

Kap 11: Bedre toppidrett

Dette er godt gjennomarbeidet. Fokusområder og forslag til statlig mål og innsats på området er i tråd med de tankene Norges Svømmeforbund har til en bedre toppidrett. Både et bedre sentralt ressurscenter for toppidrett (Camp Sognsvann), toppidrett utdanning/jobb og forskning og utvikling er sentrale og viktige fokusområder. Fokus på bedre rammevilkår og økonomi for idretter som ikke når helt opp i sponsormarkedet, men allikevel har en prestasjonskultur er også sentralt om det skal skapes flere verdensener utenom vinteridrettene.

Med vennligst hilsen

Cato Bratbakk (s)
President
NORGES SVØMMEFORBUND

Bjørn Soleng (s)
General Sekretær
NORGES SVØMMEFORBUND

Til

Akershus idrettskrets
Kulturdepartementet

Asker, 24. november 2019

INNSPILL TIL IDRETSMELDINGEN FRA ASKER IDRETTSRÅD

Asker Idrettsrådet ønsker å gi ros til Norges idrettsforbund (NIF) for et godt og gjennomarbeidet høringsnotat for innspill til idrettsmeldingen. Vi er spesielt fornøyd med at innspillet har tatt inn idrettens bidrag til inkludering og samfunnsansvar, med gode eksempler fra ulike idrettslag.

Vi har følgende merknader/kommentarer til innspillet:

Hvordan gjøre det enkelt å være idrettslag

For idrettslagene er det viktig med forutsigbar økonomi. Momskompensasjonen og tippemidler er en viktig del av idrettslagenes økonomi, og må styrkes.

Høye utgifter til utøvelse av idrettsaktivitetene, vil bidra til at deler av befolkningen blir ekskludert fra en del av samfunnet, som har et viktig inkluderende og samlende aspekt.

- Anlegg må derfor finansieres med støtte fra det offentlige.
- Idrettens viktige rolle i folkehelsearbeidet må anerkjennes, slik at anleggsutvikling blir et verktøy for folkehelsen, og ikke bare idrettens eget ansvar.
- Det må være en forutsetning med full merverdiavgiftskompensasjon, dersom idrettslagene bygger anlegg i egenregi.
- Det bør etableres nøkkeltall for anleggsbehov. Ved bygging av nye skoler bør det være en norm at det samtidig bygges idrettshall og aktivitetsflater, som f.eks 11'er fotballbaner. For anlegg som er til nytte for oppvekst, helse og idrett, bør det etableres nye finansieringsordninger.
- Det bør i det minste etableres økonomiske incitament for at frivilligheten i idrettslagene skal klare å håndtere ytterligere oppgaver utover ordinær idrettsaktivitet.

Forenklet regelverk og mindre byråkrati vil gjøre det enklere for det frivillige arbeidet i idrettslagene. Dette bør spesielt gjelde ulike tilskuddsordninger som idrettslagene kan søke på. Det kan kanskje være en ide å etablere en form for "tilskuddsportal" som gir idrettslagene god oversikt over tilgjengelige finansierings- og støtteordninger. Eksisterende statlige tilskuddsordninger bør for øvrig være mer tilgjengelig og mindre spesifikke kriterier.

Kommunene bør pålegges å ivareta anleggsutvikling i kommunenes arealplaner.

Hvordan forsterke idrettens samfunnsrolle

AIR vil berømme NIF for å ha fått frem idrettens samfunnsbidrag på en god måte. Ved å bruke gode eksempler fra ulike kommuner og idrettslag, vil det kunne gi inspirasjon til nye modeller for idrettens samfunnsrolle. Det er viktig å understreke at frivilligheten må ivaretas, og ikke pålegges nytt ansvar, uten at det samtidig følger økonomiske midler med, som kan støtte opp under frivilligheten.

Konseptet "Aktive lokalsamfunn" er et godt rammeverk for samarbeid mellom idretten og offentligheten, og svarer på idrettens inkluderings- og samfunnsrolle.

Samarbeid er et nøkkelord for idrettslag, kommuner og andre aktører i lokalmiljøet. Departementet bør i idrettsmeldingen svare opp hvordan slikt samarbeid kan tilrettelegges. Det bør lages økonomiske incitamentter som støtter opp under samarbeidslinjen.

For å sikre tryggheten for barn og ungdom foreslås det at det etableres et eget ombud, eller inkludere idretten i eksisterende mobbeombuds ansvarsområde.

Hvordan legge grunnlag for en bedre og bredere toppidrett

Her må kommunene pålegges å ta et større ansvar for anleggsutvikling som også ivaretar toppidrettens krav. Det må tenkes mer sambruk på tvers av idrett, kultur og kommunegrenser.

Staten må i større grad bidra, for å unngå at stram kommuneøkonomi gjør at idrettsanlegg nedskaleres, og blir uegnet for toppidretten.

Livslang idrett

Spillemidlene kan brukes til utvikling av idrett for voksne ved å endre kriteriene til å gjelde alle aldersgrupper og være et tiltak i regi av Aktive lokalsamfunn.

AIR støtter for øvrig NIFs forslag til prioriteringer i kapittel 1.

Med hilsen
Asker idrettsråd

Karina Messel
Styreleder

Ny idrettsmelding

Høringsuttalelse fra Bærum Idrettsråd

Bærum Idrettsråd har gjennomført en prosess med idrettslagene med sikte på innspill til ny idrettsmelding. På høstseminaret i oktober (30 idrettslag med 40 000 medlemmer) var ny idrettsmelding gjenstand for innledning, gruppearbeid og diskusjon. Hovedbudskapet fra idrettslagene i Bærum kan sammenfattes slik:

1. **Statlige mål og innsats bør fortsatt ha hovedfokus på barn og unge.**
2. **Med mål om å stimulere til en mangfoldig idrettsaktivitet er det viktig å ha fokus på mindre og mellomstore anlegg, - ikke toppidrettsanlegg og store kostnadskrevende anlegg.**
3. **Arbeidet med tiltak for å sikre at alle barn og unge kan drive idrett må fortsette og styrkes.**

Med disse hovedpunkter som fokus ønsker BIR å gi følgende innspill:

- ***Idrettsorganisasjonen må bygges mer nedenfra gjennom å styrke lokal frivillighet.***
- Styrke lokal idrettsaktivitet i samspill mellom idrettslagene og idrettsrådet.
- Samarbeid mellom det offentlige og idretten som frivillig organisasjon må baseres på at idretten i Norge er medlemsbasert og ikke det offentliges forlengede arm.
- Tenke bredere ved å legge til rette for at flere aktiviteter tilbys medlemmene enten internt i fleridrettslag eller gjennom samarbeid mellom naboklubber. Ikke spisse særvidrettsaktiviteten for tidlig.
- Legge til rette for samspill av både organiserte og uorganiserte aktiviteter med å tilby allidrett som holder på ungdommer ved å holde anlegg åpne og tilrettelegge for uorganisert aktivitet.
- NIF er i liten grad tilrettelegger for det utøvende nivå *idrettslagene*, der all aktivitet i norsk idrett, unntatt toppidretten, foregår. Viktig å skape bredden og ikke glemme at ikke alle ønsker å satse. Være tydelige på føringer og sikre at sosial trening og samspill er det viktigste for å beholde flest mulig, lengst mulig.
- Viktig med gode relasjoner mellom frivillige og ansatte gjennom foreldreinvolvering i barneidretten og ha ansatte til å ta seg av administrative oppgaver i klubbene.

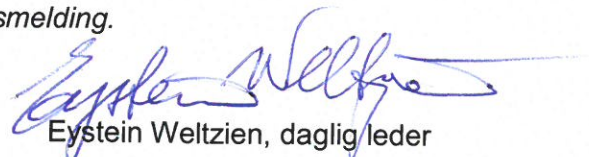
Til NIFs høringsdokument ønsker BIR å gi følgende kommentarer:

Under kap. 10 (flere og bedre anlegg) er det foreslått 6 punkter til statlig mål og innsats på området. BIR støtter punktene 1-4-5 og 6. Som følge av ovenstående innspill/prioriteringer kan vi ikke støtte punktene 2 og 3 i NIFs forslag.

Vi håper våre innspill kan bidra til en god idrettsmelding.

Bærum Idrettsråd, november 2019

Øivind Gladsø, styreleder

Eystein Weltzien, daglig leder

Synspunkter på utkast til idrettsmeldingen fra Eigersund Idrettsråd.

I anledning de 6 punktene NIF ber om tilbakemelding, stiller vi oss bak de 4 første. Kulepunktene 5 og 6 har Eigersund Idrettsråd imidlertid lite sans for, altså finansiering av et nytt toppidrettssenter, samt bedre rammebetingelse for toppidretten. Vi i idrettsrådene må tenke bredde, det er det absolutt viktigste for den enkelte kommune i hele landet. Toppidretten får skaffe sine egne penger, via bl.a. sponsoravtaler.

NIF ber ellers om synspunkter til pkt. 4 – Livslang idrett. Dette syns vi er noe vi bør tone ned. Alle midler bør gå uavkortet til barn/ ungdom. I ungdomsårene er det spesielt viktig at man gjør alt som er mulig for å holde på, og engasjere. Resultatet for de som detter utenfor kan resultere i betydelige utfordringer.

Innspill til høringsnotat til idrettsmeldingen 2019.

Innledningsvis omtales idrettens omfattende medlemsstruktur. Intensjon om forenkling og kanskje få ut mer korrekte tall har tatt tid for mange lag å ta inn over seg.

Rasjonaliseringsgevinsten for lagene er så langt ikke særlig synlig, snarere tvert om, og det har vært til dels upresise krav og definisjoner i forbindelse med rapportering. Og hva er egentlig poenget sier noen? Alle medlemskap i et fleridrettslag skal nå bare registreres i hovedlaget med angivelse av idretten(e) du driver og personlige data, og til overmål skal bare hovedlaget innkreve kontingent, mens gruppene kan kreve andre avgifter av utøverne – godkjent/vedtatt av hovedlaget. Forenkling og økonomisk besparende? Kanskje for noen, men vi frykter at i gitte situasjoner kan det skape interne konflikter. Allianselag skal fortsatt ha dobbelt registrering. Det er jo egentlig triksing med tall. Digitalisering er bra, men nå kjemper en rekke tjenestetilbydere om lagenes gunst. Uansett systemer må noen i lagene likevel manuelt holde styr på medlemsmassen, og jo flere parameter jo mere jobb. Forenkling er nok intensjonen, så det må følges med og skrelle vekk unødige detaljer og ha fokus på konsekvenser for jobben lagene må gjøre for å holde systemet oppe.

Idrettens betydning som samfunnsaktør er vel over hele landet forstått og verdsatt av kommunene. Flere lag har engasjert seg i sosiale tiltak, bidrar positivt inn der noen har falt litt utenfor og fortjener oppmerksomhet og backing sentralt for å få politisk forståelse lokalt for betydningen av dette. Anleggs- og økonomisk driftstøtte til lagene varierer også veldig. Lokalt er vi på Hamar i manges øyne vel forspent med offentlig anlegg, men kapasiteten er for flere idretter sprenget, og bruk av kommunale anlegg koster dyrt. Fri tilgang for barn og unge har ingen partier så langt villet være med på. For lagseide anlegg er det alltid en utfordring med finansiering, og solid offentlig støtte bør være en selvfølge.

Langsiktighet i anleggsplanlegging går litt i bølger, men mange lag må gjøre det meste sjøl. Tidligere grunnholdning om at anlegg er et offentlig ansvar burde videreføres. 4-årig rullerende anleggsplaner må igjen på plass.

Det pekes riktig på anleggskostnader, og momenter som sikker momskompensasjon, kostnader ved flere års etterslep på spillemidler og økonomiske barrierer for i det hele tatt å kunne delta. Kjempeviktig å få dette på stell. Fri bruk av offentlig anlegg for barn og unge er en mangeårig drøm, men det er som sagt ikke lett å få politisk forståelse for hva dette betyr i et mer og mer mangfoldig samfunn. Barn og unge først er mange kommuners første bud. La det synes! Kanskje en ide å tillate styring av noe midler fra LAM som IR disponerer til særlige tiltak og med mulighet for å støtte opp der økonomi for enkelte er et hinder for deltakelse i aktiviteter. Øk gjerne andelen fra 7 til 8% og med frihet for IR til å disponere f.eks 10% av tildelt sum etter søknad.

Sett fra et IR i en by med stort omland, hvor mange unge fra omlandet trekker til profilerte lag og aktivitetstilbud i byen, kan det føles litt urettferdig at statlige tilskudd følger innbyggertall/bosted og ikke aktiviteten. Når det digitale medlemsarkivet med bl.a. adresser forhåpentlig blir lett tilgjengelig også sentralt, bør dette reflekteres i den potten som hvert enkelt IR tildeles slik at det gis tilskudd til IR i kommunen der aktiviteten foregår.

Hamar Idrettsråd

Det sies en del om IR som både driver som arrangør av ulike aktiviteter, og på mange måter er blitt et org.ledd med ansatte og store egne budsjetter basert på offentlige tilskudd og eller sponsormidler. Dem om det, men etter vårt syn var dette ikke meningen. De aller fleste driver likevel idrettsrådet på dugnadsarbeid, og slik bør det være. Uansett hvordan man ser på dette, er det stor risiko for, ja svært sannsynlig at slike tilskudd/midler går fra den potten som lagene egentlig konkurrerer om hver dag. Midlene skal være aktivitetsrettet og er helt avgjørende for mange lags eksistens. Det er sågar risiko for at idrettsrådet i noen tilfeller får et halvoffentlig preg der kommunens idrettsrådsgiver får sekretærfunksjonen i idrettsrådet. Offentlige tilskudd bør ikke kanaliseres inn i IR for å lønne ansatte. Det vi imidlertid vil ha, er at det finnes ansatte i kommunen som kan idrettens organisasjon og har idrett som fagfelt i kommunen, er med på møter, og bidrar til samarbeid slik samarbeidsavtalen tilsier. Det må alltid være idrettens valgte folk som styrer idrettens organer.

Kapitlet om bærekraftig idrett omfatter mye. Viktig fokusområder må være behov for transport i et serieoppsett for lagidretter, og i hvilken grad det enkelte lag og den enkelte utøver kan tenke bruk av kollektivtransport. Det er vel ganske kjent at trenere og utøvere i mange idretter får en stor del av «lønna» gjennom godtgjørelse og gunstige bilordninger.

Et annet fokusområde er forsøplingen og mikroplastproblemet som bruk av kunstgress og granulat medfører. Her er kommuner og lag i samme båt, og hvor mange tonn granulat som har havnet i natur og avløp i løpet av de 10-15 årene vi har hatt kunstgress i Hamar vites ikke, men både Børstad og Briskeby er grelle eksempler. Det blir feid utrolige mengder granulat av banen ved snørydding og mye havner i terrenget. Det finnes nå regler som skal avhjelpe problemet, men også her tar ting tid. I 2020 må granulatholdig snø tas hånd om på forsvarlig måte, og kanskje bør resirkulering av brukt granulat være et klart mål for kommunen i samarbeid med idretten.

Idrett for alle, som NIFs hovedmål koker ned til, betinger at både stat, fylke, kommune og NIF/kretser/IR er i takt, og at mest mulig av offentlige midler kanaliseres dit idretten drives. Vi tror det er riktig å delegerer ansvar for disponering av betydelige midler ned på lokalt IR-nivå der nærkontakt og kunnskap om hvor skoen trykker er best.

Hamar, den 20. nov. 2019
For Hamar Idrettsråd
Erik Kristiansen leder.

Kongsvinger Idrettsråd

Organisasjonsledd i

NORGES IDRETTSFORBUND

Kongsvinger, 20.11.2019

Hedmark Idrettskrets

Att.: Tina Thorsen

INNSPILL TIL IDRETTSMELDINGEN – TILBAKEMELDING PÅ MOTTATT HØRINGSNOTAT

Kongsvinger Idrettsråd har behandlet høringsnotatet og har følgende kommentarer i denne forbindelse:

Vi gir vår tilslutning til at idrettsmeldingen bør ha spesielt fokus på

- Hvordan gjøre det enkelt å være idrettslag
- Hvordan forsterke idrettens samfunnsrolle
- Hvordan legge grunnlag for bedre og bredere toppidrett

Vi kan også gi vår tilslutning til den foreslåtte prioriteringen av tiltak i idrettsmeldingen.

Vi er imidlertid av den oppfatning at det i de fleste temakapitlene tas for mye utgangspunkt i store idrettslag lokalisert i byene. Utfordringene for et lite idrettslag på landsbygda er helt annerledes, og vi finner ikke at disse er berørt i særlig grad i notatet. Dette skal vi forsøke å belyse nærmere under de ulike temapunktene.

Idrettens samfunnsbidrag.

Vår idrettsverden er ikke slik som det refereres til fra Drammen Ballklubb, Tromsø IL eller Ullensaker Idrettsråd. Hos oss snakker vi om mange mindre klubber, til dels lokalisert på små tettsteder utenfor byområdet. Disse klubbene er i stor grad et nav i bygdesamfunnet i dag. Idrettsanleggene som klubbene eier, drifter og vedlikeholder selv gjennom betydelig frivillig innsats, er viktige møteplasser for bygdebefolkningen. De frivillig er også gjerne engasjert i flere foreninger (velforeninger osv.) i bygda, og grendene har gjerne befolkningsnedgang og lite eller helt manglende næringsliv. Dette medfører at innbyggerne har lang arbeidsvei og mindre tid til frivillighet, og klubben har liten tilgang på lokale sponsorer. Disse klubbene er også gjerne flinke med tilrettelegging i et folkehelseperspektiv med etablering og drift av skiløyper, vedlikehold og drift av skihytter, stolpejakt mv. De har allerede en betydelig samfunnsrolle i sitt lokalmiljø.

Vi savner at høringsnotatet også belyser denne delen av Idretts-Norge og understreker viktigheten av at idrettsmeldingen også ivaretar disse. Her er det betydelig risiko for bortfall

av aktivitet og nedleggelse av idrettsanlegg hvis ikke de frivillige føler seg verdsatt fra det offentlige.

På mindre steder er det ikke realistisk at idretten på skolens premisser kan bidra til et rikere aktivitetsmangfold og kunnskap om forskjellige interesser, slik det angis i høringsnotatet. Det finnes ikke ressurser til det i skoletiden, så her må skolene og SFO selv vektlegge fysisk aktivitet og bidra med idrettskunnskap på dagtid.

Bærekraftig utvikling.

Her vil vi understreke viktigheten av at barneidrettsbestemmelser omtales i idrettsmeldingen og at det stimuleres til samarbeid mellom de ulike idretter i ung alder.

Nye aktiviteter og samfunnstrender.

Vi er enig i de forslag som er beskrevet.

Idrett og begrepet idrettsformål.

Vi er enig i de forslag som er beskrevet.

Rammebetingelser.

Vi støtter fullt ut idrettstingets resolusjon når det gjelder enerettsmodellen i pengespillpolitikken, og håper idrettsmeldingen fastslår dette.

Vi støtter selvfølgelig også et ønske om full mva-kompensasjon på varer og tjenester for idrettslagene.

Vi er også helt enig i målet om at det skal brukes mest mulig ressurser på aktivitet versus administrasjon. Digitalisering og forenkling av søknadsprosedyrer og rapportering er bra. Det eksisterer et stort informasjons- og opplæringsbehov som det må settes av ressurser til for å sikre at nye muligheter blir tatt i bruk slik at de faktisk oppleves som forenkling. Det kan ikke legges opp til «selvstudium» blant frivillige.

Som et apropos nevner vi at idrettens egen lovgivning i noen sammenhenger også oppleves som byråkratisk og slettes ikke forenklende ute i de mindre klubbene. Som eksempler kan nevnes bestemmelsene knyttet til kjønnskvoltering (skissert prosess for unntak) og disponering av bankkonti. Intensjonen med bestemmelsene er nok god. Men opplevelsen vi erfarer fra flere, er at dette er administrativt byråkrati og ikke fokus på aktivitet.

Endringen i lovnormen med krav til kontrollutvalg med ett varamedlem, medfører en økning i antall personer som er nødvendig for å drive et idrettslag. Det gjør det heller ikke enklere å være idrettslag på små steder med få ressurspersoner å spille på.

Idrettsglede for alle.

Gratis leie av kommunale anlegg for barn og unge er et viktig prinsipp, og må fremkomme tydelig av idrettsmeldingen.

Kommuneøkonomien medfører at dette er en ordning under press. Rådmannen i Kongsvinger skriver følgende i sitt forslag til økonomiplan for 2020-2023: «Driften av idrettsanleggene er kostnadskreven og kombinert med at kommunen har gratis leie for barn og ungdom under 19 år, gir dette en stor utfordring.» Ønsker fra statlig hold må følges opp med midler som gjør det mulig for kommunene å følge opp intensjonene.

Vi mener at idrettsmeldingen også må berøre økonomiske tilskuddsordninger til alle de små idrettslag som drifter og vedlikeholder egne eller leide anlegg på frivillig basis, med eget utstyr og med midler inntjent gjennom egne inntektsbringende tiltak. Det finnes ikke kommunale anlegg på småstedene, så igjen – disse idrettslagene må ikke glemmes.....

Det er viktig med fokus på at familiers økonomi ikke skal være en barriere for deltakelse i idretten. Vi mener at stat/kommune må ta det største ansvaret her, men idrettslagene må også vurdere kostnadene forbundet med sine aktiviteter og tilpasse disse.

Mange idrettslag i vår kommune har imidlertid svært lave kontingenter og avgifter, og avgiftene er gjerne høyere i større idrettslag med sentral beliggenhet enn de er på småsteder. En form for kommunal støtteordning for de med et reelt behov for hjelp samtidig som man må passe på at ikke slike ordninger misbrukes.

Det som er sagt om nasjonalt Fritidskort høres bra ut, men for oss er det ullent hvordan dette skal fungere i praksis. Idrettsmeldingen bør derfor være klargjørende i så henseende.

Slik det er i dag med strammere kommuneøkonomi, kommer idretten nødvendigvis dårlig ut i forhold til kommunens lovpålagte oppgaver. I administrasjonens budsjettforslag for Kongsvinger kommune er både kontingentkasse på kr 100.000 og tilskudd til lag og foreninger med kr 500.000 fjernet for perioden 2020-2023.

Det er viktig at idrettsmeldingen «henger på greip» ved at det ikke bare stilles krav som kommunene ikke har økonomisk mulighet for å oppfylle.

Vi støtter det som er sagt om paraidrett, og for øvrig har vi ingen kommentarer til andre temaer under dette punktet.

Livslang idrett.

Vi mener at voksenidrett bør støttes over statsbudsjettet.

For øvrig ser vi ikke helt nødvendigheten av at NIF skal bruke ressurser på å legge til rette for at idrettslag skal kunne gi treningssentertilbud i egen regi. De idrettslag som er så store at de ser dette som en realistisk mulighet, vil vi tro har ressurser til å stå for tilretteleggingen selv.

Bedre idrettslag.

Vi er enig i at frivillighet, økonomi, anlegg og kompetanse er de viktigste rammevilkårene for bedre idrettslag.

Vi støtter fullt ut et arbeid for full mva-kompensasjon både på varer og tjenester og når det gjelder kompensasjon for anleggsmoms.

Alle mulige tiltak som kan forenkle det å være frivillig i et idrettslag imøteses. Å skape aktivitet må være formålet og hovedoppgaven i ethvert lag, og vi tror du ville være lurt å foreta en kartlegging på detaljnivå av hva idrettslagene opplever som «plunder og heft» i dag. Så får man se hva en kan gjøres med de punktene som fremkommer i en slik kartlegging. Hvis frivillige opplever å bli hørt, orker det kanskje å stå lengre i funksjonen.

Kompetanse er viktig og kompetansetiltak vil være en evig runddans. Frivillige vil komme og gå, og nye må stadig læres opp. Vi tror det er viktig med flere korte tiltak enn langvarige prosesser og «tunge» kurs.

Digitalisering er et viktig tiltak, men dette bør i størst mulig grad finansieres på andre måter enn å belaste brukerne.

Flere og bedre anlegg.

Vi støtter forslaget om å fjerne etterslep når det gjelder spillemidler. Det er for lang ventetid i dag på finansiering av ordinære anlegg.

Videre vil vi understreke viktigheten av behovskartlegging når anlegg planlegges. Det bør være dokumentert behov over tid før anleggsbygging iverksettes. Store anlegg bør planlegges i regioner og ikke i den enkelte kommune.

Bedre toppidrett/Internasjonalt idrettsarbeid/Manipulering av idrettskonkurranser.

Her anser vi særforbund/-kretser mer kompetente enn oss til å komme med innspill.

Antidoping.

Her anser vi at det først og fremst er en oppgave å gjøre internasjonalt. Men idrettsmeldingen bør også si noe om doping innen breddeidretten – og da kanskje ikke i prestasjonsfremmende hensikt, men som et resultat av kroppspress blant unge.

Dette ble vårt bidrag til prosessen. Vi takker for muligheten til å gi innspill, håper vårt bidrag kan være til litt nytte og ønsker lykke til videre i prosessen vis a vis idrettsforbund og departement.

Med vennlig hilsen
KONGSVINGER IDRETTSRÅD

Roger Granseth (sign.)
Leder

Innspill til idrettsmeldingen fra Lenvik idrettsråd

Side 8

Gode og idrettsaktive samfunn

Gjennom langtidsplanen «Idretten vil!» vedtatt på Idrettstinget i mai, forplikter idrettsorganisasjonen seg til å bidra til å utvikle gode og idrettsaktive samfunn, både lokalt og nasjonalt, gjennom mer og bedre idrett. Det krever aktive og utadrettede idrettslag med en sterkere bevissthet om at mer idrett til flere gir større merverdi for samfunnet.

Idrettens viktigste rolle er vel å drive aktivitet, ikke markedsføring? Er det idrettens ansvar å få alle med? I små bygdesamfunn gir idretten et tilbud som skaper aktivitet, trivsel og tilhørighet. Streben etter mer og bedre idrett fører til mye ekstraarbeid og er en viktig årsak til at det blir vanskeligere å få med personer til å drive aktivitetene. Noen ganger kan det være greit å si at de tilbud som finnes er gode nok.

Side 12

Bærekraftig utvikling

Her står lite (ingenting) om hvordan idretten forurenses gjennom reising og deltakelse i for eksempel World Cup-konkurranser over store deler av verden. I 2020 ønsker det internasjonale skiforbundet enda flere konkurranser. Har ikke toppidretten noen mål for å redusere klimautslippene.

I Drammen brukes det lastebiler, maskiner og utstyr for å transportere og legge ut snø i gatene i forbindelse med WC langrenn. Når rennet er over må snøen transporteres bort igjen. Er dette forenlig med en visjon om mindre forurensning?

For at idretten skal være bærekraftig trengs det personer som stiller opp. På lokalt plan opplever vi at det er vanskeligere å rekruttere personer inn i styre og stell (spesielt som leder). Hvilke tiltak ønsker NIF å sette i verk for at klubbene skal ha et liv i framtida?

Side 22

Økonomi som barriere

Det kan ikke være idrettslagenes oppgave å sørge for at alle har økonomi til å være med. Klubbene bidrag blir å holde kostnadene så lave som mulig, men det må være et offentlig ansvar og skaffe pengene.

Side 31

Forslag til statelig mål og innsats på området

Regjeringen tar initiativ til en aktiv dialog med idrettsorganisasjonen med tanke på å utvikle konkret politikk og finansieringsordninger for å nå felles ambisjoner og mål knyttet til livslang deltakelse i idrett.

Hvorfor kan ikke NIF ta initiativ til en aktiv dialog (være fremoverlent)?

Side 32

Bedre idrettslag

Mange opplever de kravene en møter i forbindelse med anleggsutbygging som svært krevende. Denne delen av idrettens hverdag blir ikke omtalt i dette avsnittet.

Den teknologiske utviklingen er for mange en stor barriere. Økonomiske hensyn ved utvikling av løsninger og programvare fører ofte til dårlige løsninger som blir svært arbeidskrevende for brukerne.

Side 36

Anlegg

Tilskuddene til svømmeanlegg styrkes med midler fra statsbudsjettet som tildeles anleggseierne i tillegg til ordinære spillemidler.

Staten må i mye sterkere grad bidra til anlegg hvor folkehelsperspektivet er større enn idrettsperspektivet. Det gjelder bl.a. svømmeanlegg, turstier, kjøp og drift av løypeprepareringsmaskiner. Tilskuddene til slike type anlegg må være minimum 50 % eks moms. Dersom en inkluderer momsen må det offentlige bidra med minst 60 % av kostandene.

Mange idrettslag skaffer seg løypeprepareringsmaskin for å kjøre skiløyper til allmenheten. Om maskinen koster en million kroner, vil momsen utgjør kr 200.000. Det er meningsløst at frivilligheten må betale en avgift (moms) til staten for å drive folkehelsearbeid.

Fra hele landet meldes det om konflikter når det gjelder bruk av skiløyper. Personer til fots og på sykkel hevder de har samme rett som skigåere til bruk av skiløypene. Her bør NIF/Skiforbundet være med å finne løsninger som ivaretar de frivillige som bruker tid og penger på å legge til rette for skigåerne.

Stavanger 19.11.2019

Innspill til Høringsnotat - Idrettsmeldingen

Idrettsrådet Stavanger (IRS) har følgende innspill til Idrettsmeldingen:

s. 11

IRS foreslår nytt kulepunkt

Styrke kroppøvingstimene ved å bruke trenere fra enkeltidretter som er tilgjengelige (men ofte ikke kjent) for elevene

- *dette gir økt kompetanse for kroppøvlingslærere*
- *mangfold av idrettsaktiviteter*
- *mulighet for rekruttering og at flere finne en aktivitet som passer dem*
- *større mulighet for at flere trives i kroppøvingstimene*
- *mestringsfølelse for de som i utgangspunktet ikke liker kroppøving*

Idrettspatruljen er et eksempel på hvordan dette kan organiseres

s.14

IRS støtter ikke at e-sport blir definert som idrett på det nåværende tidspunkt. Før dette eventuelt skjer bør det reises en debatt om hvor grensen skal gå i forhold til definisjon av idrett - eller om det i det hele tatt skal være en grense. Dette er som en ny sjakkdebatt – det bør komme en debatt på generelt grunnlag. Vi mener at e-sport slik den utøves i dag ikke inneholder de element som bør kjennetegne en idrett jmf. kjente definisjoner på idrett.

Idrett er fysisk aktivitet drevet for å bedre utøverens fysiske og psykiske helse gjennom mosjon og rekreasjon (mosjonsidrett) eller for å oppnå best mulig resultater i øvelser med fast struktur og regelverk (konkurransetidrett)

At idrettslag velger å legge til rette for denne type aktivitet ser vi på som uproblematisk på lik linje med annen aktivitet som ikke er definert som idrett, men som kan være et positivt element i nærmiljøene for å knytte til seg barn og unge i trygge rammer.

s. 22

IRS støtter ikke opprettelse av Fritidskort

Dette begrunner vi med følgende

- *en kjempestor økonomisk utgift som for det meste vil gå til de som har god råd til å betale for å være med i idretten (lite målrettet)*
- *bruk heller mer penger på målretta tiltak (de som har dårlig råd)*
- *det løses ikke kulturforskjeller og forståelse ved å tilby et fritidskort*
- *det er gode eksempler på hvordan en skal få med seg de med dårlig råd og/eller de som faller utenfor av andre grunner – bruk heller mer penger på dette.*

Det vises til at det bør oppnevnes en representant som idretten kan henvende seg til i kommunen i tilknytning til fattigdomsproblematikk. Her MÅ Idrettsrådene ta denne rollen for idretten/idrettslagene sin del – i alle fall der det finnes ansatte. Flere har denne rollen i dag. Dette vil også styrke Idrettsrådene som NIF har sagt er viktig

Med vennlig hilsen
Idrettsrådet Stavanger

Jorn Nielsen
Styreleder

Arne Thorsen-Eie
Daglig leder

Postadresse: Postboks 5505, 4081 Stavanger
E-post: post@idrettsraadet.no
Org.nr: 871 340 692

Telefon: 4000 23 99
Web adresse: www.idrettsraadet.no

Ullensaker idrettsråd hadde på siste styremøte oppe dette temaet og det kom frem to konkrete kommentarer etter gjennomgang av høringsnotatet.

1. UIR mente det var noe lite om anlegg
2. UIR ønsker å gi et forslag til at en bør utvide alderen 6 - 19 år til 6 - 25 år. Grunnlag for dette er at samfunnet har endret seg og flere studerer lengre enn man gjorde før.

Vennlig hilsen

Ullensaker idrettsråd

Jan Ivar Engebretsen

Hei.

Viser til mail av 5. nov 2019 - Høring – innspill til idrettsmeldingen

Vestby idrettsråd slutter seg til NIF sitt utkast til innspill til idrettsmeldingen.

På spørsmål om hvorvidt NIF skal arbeide for at spillemidlene også kan brukes til utvikling av idrett for voksne (kapitel 8 Livslang idrett), så støttes også det.

Med vennlig hilsen

Arild Kristensen

Leder Vestby Idrettsråd

Epost: leder.vestby@irnif.no

Mobil: 928 40 502

Ås Idrettsråd har følgende innspill til «Innspill til idrettsmeldingen».

Vi mener høringsnotatet er svært langt (det må det kanskje være?), og at viktige poenger drukner i generell tekst. Vi mener dokumentet bør være mer tydelig og konkret.

Det viktigste poenget som går igjen i de fleste områdene er økonomi. Dette bør belyses tydelig i innledning til dokumentet, helst med kvantifiserte tall.

Viktige momenter som vi mener må tydeligere frem:

Enerettsmodellen er ikke tilstrekkelig som finansieringskilde

Det er betydelig etterslep på spillemiddelutbetalinger

Idretten kan ikke oppfordre til økt gambling for å øke sine inntekter av hensyn til
problemspillere

Begrenset tilgang på treningsanlegg i nærområdet fører til;

Høyere økonomisk terskel for å være med

Idrettslag må leie treningsfasiliteter og dermed ha høyere treningsavgift

Krever mer biltransport av barn, både forurensende og ekskluderende for de som ikke har
tilgang til bil

Konkurransetidrett må prioriteres og «livslang idrett»/inkluderende idrett og «idrett for alle
må nedprioriteres av det enkelte idrettslag

Vi mener derfor idretten må være tydeligere på at det er behov for ytterligere midler til anlegg via statsbudsjettet. Hvor mye??

Videre mener vi at det burde fokuseres mer på det økende behovet for organisert idrett, da Norges ungdom blir mer og mer stillesittende. Det er mindre og mindre «aktiv lek» utendørs. For å kunne tilby «organisert aktiv lek» er man avhengig av mer anlegg.

Vi finner det også snodig at man under avsnitte «Idrett og skolegang» tar inn punktet «Næringslivet bør ha bedriftsidrettslag og muligheter for trening i arbeidstiden.....»

Ås Idrettsråd poengterer at vi ikke har erfaring med tilsvarende høringsdokumenter til staten.

MVH

EHS

Ås Idrettsråd

Kind regards / Vennlig hilsen

Eyvind H. Solbu